

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034377 6

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889

4593

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἀγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰπέ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον, ἐαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ἰσαγγελοὶ ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρίς ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς καμνοῦσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τῆς χρήζουσιν. Οὓς ἐν ἐτησίαις, τιμῶμεν ἀδύνατον ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοκίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰαίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς, νάματα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιδοῶμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιάνθρωπος.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσῃ σου τὸ καλόχευτον τάκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἕκ ἐἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώ-

σματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Η πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε· ὅθεν τὸ καθαρόν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυαὶς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θείον ζευγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίον ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὥρθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμά σὺν Δαμιανῷ, τῷ σοφῷ ἀδελφοί, τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Α γάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Τῇ τᾷ Λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστὶ γεγονάσι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιζῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τῆς ἐν ἀνάγκαις κραζόντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρά καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς κητάλαμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῇ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώ συνειδότη, αὐτοῖς συνεκδοῶντες· Χαίροις δυαὶς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολαὶς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἴασθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβασον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἡ τί τερπνόν.

Ως παρρησίαν λαθόντες παρὰ τῇ μόνῃ Θεῷ, τῇ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἄγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενούντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δέ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; Θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότα χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφύστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Α γιοὶ Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δώρεάν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαιμάτων τὴν δωρεὰν παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεωρεῖτε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμις· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀναργυροί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰνίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος δηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτοὺς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι παντοίων νόσων, ψυχῆς καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θείῃ, φωταυγεῖς, Ἀναργυροί, καταυγάσατε ἡμῶν, ταῖς

ψυχαῖς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλὺν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεις, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπα νοσήματα σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Εκ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότης τὰς δωρεάς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαιμάτων δωρεὰν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Νάμου τῆς φύσεως δίχα τίκεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ο κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἐκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θαιμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Υμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, ταῖς καρδίαις, πάντων καταυγάζετε.

Ιδοὺ συνήθροισται λαός, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνῆσαι, τὰς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, ταῖς εὐχαῖς πληρώσατε. Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἄγνη, ὑπεράγιον Λόγον, σωματοῦσα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Γαμάτων δότηρες θαυματουργοί, καὶ θαμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἱατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀναργυροί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰνίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνεχόμαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν

(*) Ταῖς τετυπωμένα Μηναῖα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα τὴν σήμερον, τοῦ Ἰωσήφ μὲν ὄντα κἀκείνου, ἀλλ' εἰς Εἰρμούς οὐ τοσοῦτον συνήθεις. Διὰ τοῦτο τυποῦται ἐνταῦθα ὁ παρῶν, ὡς γλαφυρωτέρως, καὶ μᾶλλον ἀρμόδιος εἰς ἐορτάσιμον ἡμέραν, σωζόμενος μὲν ἐν ταῖς Χειρογράφοις, ἀνέκδοτος δὲ εἰσέτι, καὶ ἤδη πρῶτον προκύπτων εἰς φῶς.

ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀΰραντε.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ρομφαία ὦφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀναργυροί.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἄγιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναι με. Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνὴ ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν, πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυματῶν δαδουχίαις οἱ μεγαλῶνυμοι.

Οραῖον ζεῦγος ὄντες Σοφοί, αὐλακας ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὥσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νενευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε· οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστατάται ἡμῶν Ἀναργυροί. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γεένῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μή με κατασχύνης ὑμνολογοῦντά σε.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἰκοῦντες Ἀναργυροί, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανούς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσατε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἄγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως εὐλόγησατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας γυμνώσατε.

Ος κόσμου τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός σωτῆρες κόσμου ὦφθητε· τῆς κοσμι-

κῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἄγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· τοῦτον Ἄγνη δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τῆς πίψεϊ ἀνυμνήντάς σε. Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἄγιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναι με. Θεοτοκίον.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν, καὶ πᾶσι γνωστὸν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥώσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνήσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἱαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀληθδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι'. Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφούς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἐν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ἰουλίῳ λίθοισιν Ἀναργυροὶ ἠθλουν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἱατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἱατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ἀμελοφίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικὴ τέχνη τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἐτέρων δὲ αὐτοὺς ἀγομένων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτούς. Ἀλλ' οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἀπείσθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρίνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἀγίων τυχόντα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότερα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ δέσις ἐκτραχηλισθεῖσα, καὶ διαστραφθεῖσα ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἰεραπευθεῖ ὑπὸ τῶν Ἀγίων· καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ παριστώτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστόν ὠμολόγησε, καὶ τοὺς Ἄγιους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. Ἰσχυρὸν δὲ ὁ ἐπιστάτων τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης φθονήσας αὐτοῖς, ἐπὶ τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἱατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνείλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος ρύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Ε'πτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργῶντες αἰεί.

Λαμπρυνθέντες ὥσπερ ὄμβρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θεία χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἱαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένης χαλεπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρά ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰεί· ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ρύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ε'κοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὕπνον σοφοί Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβεύται ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεί, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσσατε.

Θεοτοκίον.

Ι'κετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόανθρωπον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν ἑρανοῖς, ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχία τοῦ θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσσατε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ε'κ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὥσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ἱαμάτων τοῖς νόμοις, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Ι'ατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραῦνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον μίαν

ἐν τρισὶ, χαρακτηῖρσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ι'δοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρόπῳ, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ως φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτῖσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηναῖς ταῖς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνου ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαρίζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Η' γῇ τοῖς ἄνω συνεπαγάζεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελούντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότος ἀρρώστημάτων, πάσης στενωπῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἀδῇ, χαλεπῆς σφοδρῆς κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαί με, καὶ τῆς τῶν σώζομένων στάσεως μέτοχον, ποιήσον ὑμνοῦντα, σὲ πιστῶς, θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἱατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας τοὺς πιστῶς προσρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ἡμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ε'κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμοις τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θαλασσιμαῖς καὶ τοῖς παραδόξοις, τῶν ἱαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυ-

χοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσθ θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποταξάντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κνήγεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἱαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Ἰεὺς ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὥσπερ ἥλιον φαῖδρον, τῶν ἱαμάτων θείαν ἐνέργειαν, Κοσμᾷ μακαριώτατε, Δαμιανὲ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θαράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ταῖς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς αἰωναίου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ πανταίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, α' Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά, Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας φιλόνητο, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω,

τὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πολὴν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσιν, περιέπεις πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμίᾳ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἱαμάτων θασαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαῖδρῶς ἐξάρχοντες, θαυμάσιον μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταῖᾳ δυνάμει σου, ταῖς ἰεσίσαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἐμφυχον Θεοῦ, μόνῃ ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἶκῳ ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἁγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου, Θεομήτορ διασωζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἐνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης θασαύρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος αἰείζωα νάματα· ἧς ἐορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντα τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόριον (*), ὡς θασαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων

(*) Τὸ Μαφόριον, ὅπερ ἀπαντᾷται προσέτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον τῆς ἡ. καὶ εἰς τὸ πέμπτον τῆς ε'. Ὡδὴς

ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προσρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπαρθένε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σε σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησώ, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ αἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σε, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ

τοῦ ἐφεξῆς Κανόνος τοῦ Ἰωσήφ, λέξις οὕσα τῆς παρακμῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, κατὰ τινὰς μὲν σημαίνει κάλυμα κεφαλῆς· ὡς «Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς» (Βαρῖνος)· καὶ «κρήδεμνον δὲ τὸ μαφόριον» (Εὐστάθ. Ἰλ. χ.). Κατ' ἄλλους δὲ δηλοῖ ἐνδυμα, τὸ παρά τισιν ἰσως λεγόμενον Ζώστικόν· ὡς «Καὶ ζώννυται τὸ μαφόριον αὐτοῦ» (Δωρόθ. Διδασκ. 1. περὶ Μοναχοῦ)· καὶ «Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλὶον περιζωτάμενος τὸ μαφόριον» (Ἀποφθ. Πατέρων). Ὁ δὲ Ἄγιος Ἀθανάσιος, σχηματίσας καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ, λέγει· «Παρθένοι ἀπομαφορίζομεν καὶ ἀπήγοντο εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐδύλοντο» (Ἐπιστ. πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους).

Ἔστι δὲ ἡ λέξις, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν τραγελαφικῶν ἐκείνων τῆς λατινομήκτου διχλήκτου τῶν Βυζαντινῶν, συντιθεμένη πῶς ἐκ τοῦ λατινικοῦ μάνος (manus, χεὶρ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορῶ· ὡς εἰάν ἐλεγέ τις μανοφόριον, καὶ κατὰ συγκρίτην μαφόριον· ἡγουν, φόρεμα μὲ μανίκια, ὁμοιάζον ἰσως τὸ ἔως τῶν ἀστραγάλων μακρὸν ἐπανωφόριον, ὅπερ ἐφόρουσαν αἱ παρθένοι τοπάλαι διὰ σεμνότητα, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάμαρ, θυγατρὸς τοῦ Δαυὶδ· «Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν κάρπωτός· ὅτι ἔτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοί τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν» (Β'. Βασ. ιγ'. 18)· ὡς ὁ Ἰωσήπος λέγει σαφέστερον περὶ αὐτοῦ· «Ἐφόρουσαν γὰρ αἱ τῶν ἀρχαίων παρθένοι χειριζομέναι αἱ τῶν σφυρῶν, πρὸς τὸ μὴ βλέπεσθαι τοὺς χιτῶνας» (τὰ ὑποκάμισα δηλαδή). Ταιούτων λοιπὸν ὑπῆρχεν ἀναμφιδόλως τῆς σεμνοτάτης ἀειπαρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας τὸ μαφόριον, ὅπερ ἑλληνικώτερον καὶ Ἐσθῆς καλεῖται, ἐν ᾧ καὶ τὸν Ἰησοῦν πάντως ἐτύλιξε βρέφος, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Ἱμνῶδους.

ἐκτενῶς ἀνακραίνει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνὴ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δίς.

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς πανάγνης Παρθένου. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Εσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι αἰεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ καθηγιάσας, σώματός σου τε προσψάψει· δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδώρησώ ἀγαθὴ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλὰς ἐπιδείξεις.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Πανάμωμε (*).

Ἔτερος Κανὼν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Αμπαῖδα, φωτοφανὴ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Πανάγνου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαῖδρος, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν αἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθρίαζει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὡφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ λέγεται οὕτω...· δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτα σε ἄσπιλον (γρ. σὴν Ἐσθῆτα τὴν ἄσπιλον), σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδος, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τοὺς αὐτὴν προσκυνούντας πανάμωμε—Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸν ἐφεξῆς ἀνώνυμον κανόνα οὐκ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ἔχει ὁμῶς ἀντ' αὐτοῦ πλήρη τὸν ἀνωτέρω, καθ' ὅλον τῆς Ἀκροστιχίδος τὸν ἀριθμὸν.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπεράνιον πύλην, τὴν τῷ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἑσθῆτα Δεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Αφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ πάντας ἐνέδουσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἑσθῆτά σου, δεδώρησαι ὅλβον ἀναφαίρετον.

Τ

Γατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Δεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἑσθῆτά σου ἀγνὴ, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Ἔτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἑσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ὁ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἑσθῆς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνὴ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου·
Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν Σαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἑδέμ ποτίζουν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἑσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίσει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τῷ Πνεύματος.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἑσθῆτά σου Κόρη, πίσει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τ

Η Πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώ-

σον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμώντων σε. Ἔτερος. Ἐπαρθέντων σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης σὲ πηξάμενος, ὥσπερ, ἀστροῖς κατεκόσμησε, ταῖς Δεῖαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννήτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ Δεῖα, Ἑσθῆς σου τῷ πόθῳ σεμνῇ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, εἰλίκρινεῖ καρδιά, ἀρύσασθε Δεῖα, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδιάρησαι, κραταίωμα τὴν Ἑσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ Δεῖον περιτείχισμα.

Παραδεισος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἑσθῆτα δέδεικται.

Αγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστει σου τὴν ἀγίαν, Παναγία Ἑσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ Δεῖῳ ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἔτερος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοί, Βασιλεῖς περιζώννυται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα πόλις, Ἑσθῆτί σου σεμνύνεται.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανέδειξας, τῇ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ἀρράγες ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν Ἑσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἑσθῆτα τιμήσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν Δεῖαν Ἑσθῆτά σου, ἐξ ἧς τὰς ἰάσεις, καθ' ἐκάστην πιστοὶ ἀρϋόμεθα.

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γεγνημένος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ὠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἔτερος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ο ἄλῃν σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὅλῃν σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ Σείᾳ Σορῷ.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένη καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ιδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν Σείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὥφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη Σείᾳ ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μεταρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στίχοι.

Χιτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίσις.

Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς χριστοφρουρήτω πόλει.

Δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ Ἐσθῆτα Παναγνῆ.

Πατρίκιοι δύο, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος ἀτάδελφαι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γεγνημένοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ εὐρόντες τιμωμένην, σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἐφελίσθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπίκετο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανίεναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ Σείου ἐνδύματος ἀναλόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονεμαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμεναι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληρῆται ἐν τῇ κατασπάξεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὶς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νύσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κοῖντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Υψηλοτάτῳ νοῖ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάζομεν, τὴν παναγίαν Κόρην, καὶ κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτῇ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ πασταδί πίστει τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἀγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Ανακαινίζεται πᾶς, ὁ προσίων ἐν πίστει, καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἀγνή Παρθένε, φωτοειδῇ Ἐσθῆτα.

Ρύπου παντὸς ψυχικοῦ, καθαρτικὴ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτὸν σου σῶμα, καλύψαν Ἐσθῆτα.

Θεογεννήτορ ἀγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, ὀλιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης περίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἔτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὼ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθὲ, Σείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασι· ἐν ἣ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμαμάτων Σείοι Παναγνῆ, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου, τοῖς πᾶσι.

στοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σοροῦ
προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυ-
στικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερέν-
δοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ὡδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίσεις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παν-
τοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σε-
πτὴν Ἐσθῆτα σε, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶν-
τες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νιοητόν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ
τραπέζῃ προκείμενον, τὸ ἱερὸν μαφόριον,
τῆς πανάγνου Παρθένου, τὰς τῆς καρδίας, φω-
τιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Οὕδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱεράς σου
Παρθένε προσψάψεως, τοὺς ἀναξίους
δούλους σου· ἀντὶ σώματος γὰρ σου τοῦ ζωη-
φόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Υμνωδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ
εὐρύχωρον σκηνῶμα, τὴν ἐν μητράσι Πάν-
αγνον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ
πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἔτερος. Χεῖρα ἐκπετάσας Δανιήλ.

Αγγελοι πανάχραντε Ἀγνή, νῦν συγχορεύου-
σιν, ἐν τῷ σεπτῷ σε ναῷ, καὶ περιέπουσι
Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, Ἐσθῆτα
πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ προσ-
κυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβαστή-
σασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· ἡ πολυτί-
μητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· ὁ
θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ
ἧς μύρα τῶν ἱαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῖσι πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλεῖά σε,
καὶ νοεραὶ γρατικαὶ· ἀνκηρύττουσιν ἅπαν-
τες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, καὶ Ἀ-
ποστόλων ὁ χορὸς, Μαρτύρων πλήρωμα, καὶ Ὁ-
αίων ἅπαν τὸ πλῆθος μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λάγκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» **Ν**αμιν ἐσβέσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» **Σ**εβείας ἐρασταί, Παιδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδὲ σὲ τὴν κλίνην Σολομῶν, γεραίρομεν, χαρ-
μυσύνοις μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου
Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἀγιάσματος, κυ-

κλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτη-
ρίους Ἀειπάρθενε.

Οφθῇ νῦν ἡ θεία σε σορὸς, κατέχουσα, τὴν
Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴ ἡ φω-
τὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἱαμάτων ἐκπέμπουσα,
καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν μετὰ πό-
δου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρῃσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προσ-
κυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι οὐράνιαι
δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες,
καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μό-
νη ἀειπάρθενε.

Ηγίασται ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Δε-
σπότη καταγώγιον, τῇ καταθέσει τῆς
Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται,
τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ κατα-
παύσει Ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφόριον, ἔδω-
ρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμῶσιν Βα-
σιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἀ-
πάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ Μη-
τροπάρθενε.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννήτορ ἡ
σορὸς σου, ὦφθῃ τὴν τιμίαν σου Ζώνην,
καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολὴν, καὶ
νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσαν ὡς ζωῆς
θησαυρὸν.

Ναὸν ἐκμιμήμενον πᾶσαν, τῶν ἑρανῶν τὴν εὐ-
κοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, κα-
τελῆφάτες ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ
ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Εσχὴ πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος,
καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθο-
δόξων καύχημα, καὶ βασιλέων τροπαιούχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνεί-
καστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σο-
φίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ
τιμῶσιν Ἀχραντε, καὶ μεγαλύνῃσι τὸν τόκον σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» **Σ**τὸς συνάψας τὰς διασπώσας φύσεις· διὸ
» **Ε**παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκκίνισας Θεο-
μῆτορ· ἀφθόρος γὰρ σε ὁ τόκος, ἀφθαρτος
καὶ ἡ Ἐσθῆς, δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις, ἡ καὶ
τὰ σκῆπτρα, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς Ἀΐνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντές τ' α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἑσθῆτά σου Ἀχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγή, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ι δε τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς Θεόπαιδος, Ἑσθῆς τιμία τῇ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ. Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τ ῆν ἀγίαν κατάθεσιν, τῆς Ἑσθῆτός σου Δέσποινα, ἐορτὴν κекτήμεθα, εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σε σήμερον, δοθῆναι ἡξιώσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἱαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάσθητι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεπλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σε Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρίσμοι, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Ω φθης διαυγείᾳ τῆς Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγῆς, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνα-

θλίσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερόνως, καὶ τρέψας τῶν αἰθέων τὴν παρατάξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πῖσει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήτητον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ ύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης μὴ ρεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς Θεόφρον Ὑακίνθε, διαπαντὸς εὐφραινόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ ἐλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφῆ, δεικνύει καὶ δοξάζει σε Ὑακίνθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἐκάστοτε· καὶ γὰρ πηγή ἀγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ῖνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάξια, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἀγνὴ μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥύσθηναι με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Α ῥνα ἡ ἀμναῖς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάθεσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν διανγῇ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

Ὡδή-α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Σ ἐ τῷ διαυγείᾳ μαρτυρικῇ, πολῦτιμον λίθον, γεγονότα θείου ναῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Ε πὶ γείων δόξαν καταλιπὼν, οὐράνιον κλέος ἐκλήρωσας διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδόξε.

Τὸν τῆς ἡλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας
τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρ-
τυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.
Θεοτοκίον.

Οὐ πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σω-
τηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρὶ,
σκηνώσας σαρκοῦται Θεομήτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς
δημιουργήμενος. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθισάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρό-
νησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὥφθης κεκτημέ-
νος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμῶν
ἔφθασας μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων,
τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν. Θεοτοκίον.

Ιθυον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἁ-
νοδον, τοὺς εὐσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτό-
κον φρονούντ' σε. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας φυλαττόμενος,
ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανίοις ὑπάρχων
Υἱὸς ἀκίνητος, τοὺς προσκυνούντας τοὺς λίθους διή-
λεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες· Μάρτυς
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάν-
ταγενε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
γέλους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος,
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αθλητὴς ἐννομώτατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγ-
γυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι Πανόλβιε, τῶν
τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Υακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῇ Θεόφρον
δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς
ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Ρεγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον
ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας, ἀ-
πτοήτω γνώμῃ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεο-
μακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ
κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, Ἀθλοφό-
ρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐν-
δυσάμενος.

Αθάνατον ἐκτήσω τὴν εὐκλειαν, Στεφηφόρε,
θάνατον ἐκούσιον, διὰ Χριστὸν προση-
κείμενος. Θεοτοκίον.

Ρύσθειμεν πρεσβείαις σε Πάναγνε, τῶν πα-
γίδων τοῦ ἐχθροῦ, οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ
λόγον σου γέννησιν.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πά-
σχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς
τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκᾳ τοὺς ἄφρονας,
πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Υακίνθος ὡς φαιδρός, σκηνὴν τὴν θείαν ἐ-
φαιδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτόν, ἀθλή-
σεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρω-
τοτόκων, Ἐκκλησίας Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σωθείμεν διὰ σῆς, κινδύνων καὶ περιστάσεων,
Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε,
τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως
σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐ-
τοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεκτημένος
ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τι-
μιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης
ταῦ ὄφεως ἀφανίσας, παρρήσι'α τοῦ Πνεύματος
ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Υπὲρ πολλῆς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας τὸν τῆς
πόλεως ἡμῶν προΐστάμενον· ὅς τὴν πόλιν
ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλή-
σεως, ὡς παρρησίαν ὀπλισάμενος, καὶ τὸν πέ-
λεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς
πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργα-
σίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ
Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνον Χριστέ πολυέλεος (*).

(*) Κακόζηλα καὶ ἄμουσα ἀμφότερα, τὰ τε Κοντάκιον καὶ
ὁ Οἶκος ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὕρισκονται· ἀφ' ὧν
ἔμως κατὰ χώραν, ὡς ἦσαν, μὴ ἐπιδεχόμενα διόρθωσιν ἄλλῃ,
εἰ μὴ τὴν ἐξυπαρχῆς μεταποιήσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου (Θαλαμηπόλου).

Στίχοι.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑάκινθος ὡς λίθος,
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ρόης τῶν αἱμάτων.

Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ὑάκινθος κάθανε λιμῷ.
Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ὅθα παθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,
Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἡλίῳ.

Οὗτος, πρεσβύτερος καὶ ἀποκριτὰριος τῆς Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακὸς, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον εἶναι, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τῷ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου, καὶ τῆς κατ' ἐκείνον ληστρικῆς Συνόδου, καθαιρεθέντος, καὶ ἰγκυκλίους ἐπιστολάς πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίζει τοὺς ἐξάρχους τῶν αἵρέσεων προεπιμένους. Καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἀγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, Θεοδότης, Διομηδους, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀυτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδῆλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφήν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμάκαρ θείῳ λόγῳ τρεφόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰερώτατον θυμᾶ, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγιώτατον, προσήνεγκας Θεόφρον, ψυχῆς ἐλκρινεῖα, καὶ νὰς καθαρότητι. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθέने τῆς τῷ θανάτῳ φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήντησας, Ἁγίων ὁψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτεύσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοῶσας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὠραιότατη, ἀλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὠραῖσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθοροποιῶ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιόν, ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξαζόμεν Παρθέने, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν· Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα.

Γλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι' ἧς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετράνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφῆς Ὑάκινθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Ὁλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον· σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἠγίασεν, ἡ ἀνένδοτος ἐνσαῖς, πρὸς τυραννικὴν παραφοράν, καὶ παράνοιαν γενομένη· διό σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν,

ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστροῦ σθ, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Σ ἐ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα ταῖς ὁρμαῖς· λειτουργόν, ἱεουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθέλγυσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυὶδ γνωρίζομενος, τῆς κιθωτῆ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινετὴν τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτειν, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑψηλητὴν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν· τῶν δογματῶν τῶν ἁγίων, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαῖς καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπερία. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀναγεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ὅσιαν Μάρθαν, τὴν ἀναφερθεῖσαν ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἀντὶ δὲ τῶν παρόντων Προσομίων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔχει, ἑτέρα, εἰς Ἦχον α'. Τῶν οὐρανίων ταχυμάτων ἀριστὰ καὶ ταῦτα, καὶ λίαν ἀρετικὰ.

καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἀγνὴ, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ αἰλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ αἰμὴς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγὲ εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

=====

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνοῖς κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Ἵππον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας, φαιδρὸν καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε· ὅθεν ὥφθης Θεοῦ ἐνδικαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινήραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαιδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνηγούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῆς πειθόμενος, τὰ τῆς σῶματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἄδων ἄσματα θείᾳ Πόνησοφε. Θεοτοκίον.

Ὁλος ἐπιθυμία, καὶ ἀχραντος γλυκασμοῦ, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύνας δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἐνήμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελωδήμασι θείων θησαυρῶν ἀρυάμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανίου γεγονός ἐμπλεως τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε,

πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱεουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαινότατος ἀστήρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς, πάσας ἐξαλειφθῆναι τὴν ἀμαρτίαν ἢ τὸν αἶροντα, κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως
» βρίθουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
» στερέωσον, μόνε ἀγαθέ, καὶ φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σαφίαν καὶ Λόγον.

Λυμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν Δεῖψ φωτὶ, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῇ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· γεγωνὼς δὲ Δεῖον, τῷ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγοις, ἡδύνεις ἐκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἀγίων τὰ τέγμετα, καὶ Παρθένον τὴν ἀχραντον, ὦ Ἀνδρέα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ αἰμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Μακρόθυμε Κύριε, τῷ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι

οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Δεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Τὴν Δεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο λόγος σου τῷ βίῳ κοσμοῦμενος, Θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθης Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφέ, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ως Δεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὐρηκῶς, σπουδὴν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφέ. Θεοτοκίον.

Εκτός μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, πρὶν ὠδινῆσαι δὲ τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκί, τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμιυνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελωδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ἡδόμενοι, Ἀνδρέα παμμακάρι, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἴγλη λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεῖου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἀγίων χοροστασίας, παναγίως ἦνεσας μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλῃ, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν ἐδὲ αἰσθήσεων, φθαρτῶν τῷ σώματος, ἐφαντασίαις ὁρᾷς τὰ Δεῖα νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἐνούμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

Ὡδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ρήτορεύων ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ· τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ιερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἐνδοξε ζωὴ· τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγάλλονται, αἵρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ο λικῶς ἐνοῦται μοι, ὁ ἀνάρχως λάμπας ἐν Πατρὶ, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγεννημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
» σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐ-
δείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστα-
τος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα
Ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ
πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυ-
μίτου.

Στίχοι.

Θανὼν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα,
Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὗ πόνος Κανὼν μέγας.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτῃ μορος Ἀνδρέαν
εἶλεν.

Ος ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὤρμητο, ἐκ Σεφιλῶν γονέων
φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθεὶς μάθη-
σιν· Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχοῦντος τῆς Ἀγίας πόλεως,
Κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφίῳ αὐτῷ καθίσταται· καὶ
συγκροτηθείσης Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐ-
τοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνευδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν
ἐνοῦσαν αὐτῷ γνώσιν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγά-
λης Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγον ὀρφανοτρό-
φος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς
τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἐν τινι γενόμενος
νύσφ, καλουμένη Ἐρεσσῶ, τῇ πλησίον Μιτυλήνης, κατα-
λύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ
Θεοῦ καταλείψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου
Γερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἀγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου
Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ
Ἀγίου Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Γνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἀγίων Ὅσιε, θεάσῃ
ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας, τὸν
βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐ-
ζήλωσας Ὅσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφῶ-
νως ἀναμέλπεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται,
φωστήρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐκπέμ-
ψαντα, σὲ μάκαρ μελωδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάνα-
γενε, δι' οἴκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἀ-
γίας σου, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαι-
δρῶς προεσκίρτησας, χοροὺς στησάμενος·
Πάντα τὰ ἔργα Χριστοῦ βοῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασμά τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁ-
σίων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι Πάν-
τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων ἀρετῇ θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἁ-
θλοὺς ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάν-
των Ἀγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ
τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἀγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑ-
μνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ᾠσμασι· Χαῖ-
ρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀν-
θρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε
τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνόν, καὶ
εἰλικρινές Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστὸς ὁ
παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας δια-
δήματι.

Εν ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τρι-
λαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγέ, τῶν ὑπερ-
φυῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν ἱερὰν μνή-
μην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων
διαφυλάττε.

Ασμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν οὐ-
ρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀ-
κλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, πί-
στεως φανείς κήρυξ πανάριστος, Θεορρήμον ἀ-
ξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρ-
μήν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νῆν,
ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣ προσβαλὼν, στόματι πικρῷ,
Ἄδης κατήρηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός :

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἑμμανὴλ, Θεὸν τε
» καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴν, ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ· καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργῆ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τοῦτον, ὅτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἑορτάζεται ἐν
τῇ Μοῦνῃ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ, ὅπου ὁ Προεστὼς βού-
λεται· ὅτε καὶ ἡ ἀ. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ,
στιχολογεῖται, καὶ Εἰσοδὸς γίνεται, καὶ Ἀναγνώσματα
λέγονται Ὁσιακά, ἅπερ, εἰ θελεῖς, ζήτησον εἰς τὴν Ε΄.
τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ
καταλιμπάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἐλλείπει παντελῶς ἡ τοῦτου Ἀ-
κολουθία.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων
τῶν Ἀγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀ-
θανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι,
καὶ εὐθηναιμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς Θεολαμποῦς
φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν
τὰς ὀρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστρά-
πτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ
λυχνίᾳ αὐγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεὸς τὰ προσάγ-
ματα, τοῦ πᾶσι ζῶν παρέχοντος.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς σέμμασιν, Ἀθανάσιον στέ-
ψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδόμον ἱέρακα,
τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέ-
ρυξι θείαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν
ἀρρήκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσει-
στον· τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐ-
πρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐ-
σπλαγχνον.

Ορθρὸς αἰφάνης Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ
χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλύϊ τυφλώ-
τοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πά-

τερ Ἀθανάσιε θεόφρον· διό περ, ὡς ἐπαυξή-
σαντα, τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, θεραπευτὴν Χρι-
στὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδό-
νας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν
σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας
πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρ-
κὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ
χαρισμάτων, ἐμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου
Πνεύματος Ὅσιε· ὃ στηριζόμενος, τῶν πνευμά-
των φαλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέ-
ταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμ-
μένος ἡμῖν, θησαυρὸν πεφανέρωσαι, ἐν
σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν,
εὐωδιαζων, ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομέ-
νων, θεομακάριζε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμεῖς
ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλη-
σεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεάσοφε, ἀσκητικαῖς ἀ-
γῶγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ
ταῖς τοῦτου λάμπεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμ-
πὰς ἐδείχθης, πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις,
ἀρεταῖς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
σφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἑορτάζο-
μεν, θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐνθεὸς ἡ ζωὴ σου, καὶ πανίερόν σου τὸ
τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ
πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρου πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἐ-
βλεψον ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀ-
νεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου
Ἀγίε· δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου
Πάτερ, ἃ ὥκτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς
καὶ φιλόστοργος· Ὅμως καὶ ὥδε τῷ τάφῳ κα-
λύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην,
καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέ-
τευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος α΄.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης μέλ-
ψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ
ἐλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ
πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς
ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, Θεοπνεύστοις δι-
δαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεν,
ὥς περ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνούς, ἀπὸ χει-
λέων ἐπήγαγε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ,
καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμε-
νος· καὶ ἀμφοτέρω, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμ-
πον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος Θεοπρεπῶς ἐπι-
δεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὴν δὲ τὴν ποιμνὴν φρούρησον, καὶ
τὴν ὀρθόδοξον πίσιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, τὸν ἐπώνυμον τῆς
ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆ-
ρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων
πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ
βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες
εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα Θεῖον ἐν ἑαυ-
τῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπά-
την, ἥρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον·
καὶ τὰ εἴφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως,
δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς Θείας ἀγάπης
τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς
διαδραμὼν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀ-
ληθές, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ, Ὡ θαύ-
ματος ἐκστατικῶς, καὶ πράγματος Θεοπρεπῶς!
ὅτι γήινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοε-
ραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν Θεόθεν ἀπλετον
λαμβάνων, καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται, ὡς
ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Εξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ
πανθαύματα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει
σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν
σαρκίῳ γενηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσε-
πάλαισας. Γενεαὶ γὰρ σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν
εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμνὴ, τὸ
λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀ-
νέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνὴν· ἦν οἰκη-
τήριον στίφους Μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστη-
σας· ἡ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς
σοῖς καθωραϊζεται θαυμασίαις, καὶ τοῖς γεν-
ναίοις σου ἄθλοις· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε,

καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περι-
φρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾠσμάτων· ἡ χάρις
γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος
εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ
Θεοφόρου Πατρὸς. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυ-
μαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰ-
κέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ
ἐξουσίας, Πνεύματος Θείου πανοπλίᾳ τροπω-
σάμενον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀ-
ρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας
εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν
ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψί-
νουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ· ἐν διδάγμασι τῆς
τρυφῆς χειμάρρουν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλα-
νωμένων· τὸν ἐδραστήρα τῶν κλονουμένων· τὸν
πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ
μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἵπωμεν·
Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν
οἰκετῶν, διαπαντὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον
τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾠσμάτων· προκύ-
ψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητρο-
πάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τὰς ἀνυ-
μνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συν-
τρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν
ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρα-
τουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιланθρώπως εὐδο-
κήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ
καλοῦ Ποιμένου ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόν-
τες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ·
τὴν φωτοφόρον νεφέλῃν· τὴν τῶν οὐρανῶν πλα-
τυτέραν· τὴν ἐμφυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρί-
μορφον τοῦ Δεσπότης θρόνον· τὴν μανναδόχον
χρυσέαν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου
πύλιν· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,
ᾠσμασι θαυμάροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἵπω-
μεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς τα-
πεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν
γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χαροστασίαις
Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων
Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας
πεπολίτευσαι, φανείς καθαρότητος, ἀκηλίδω-
τον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδε-
χόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλ-

βιε· ὅθεν καταυγάζομενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποσταῖς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριαμβεύσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τῆς Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τῆς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, σὺ ὥφθης τῶν ἐν τῷ Ἀΐθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς τῶν Θεὸν ὁρῶντων προηγούμενος (*), Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴν τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριζε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονήν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμαμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυτον, συνδραμόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπους ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστήρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδευτὴς τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· Χαίροις τῶν ἐν ὁδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβασμίον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγελῶν τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀόρατους συμπλοκαῖς ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυματίσας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμεῖψα-

το, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶν, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἐνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάρμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθης μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἀσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σαφὲς Ἀθανάσιε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἑτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἡ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν, τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου· αὐτὴ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας γεγονώς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὥφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταξὺ τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησθαι ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῇ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στερησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφειν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

(*) Βέλτιον ἴσως· τοῦ Θεοῦ ἰρῶντων.

Από χειλέων ρυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμή-
σας ἄδω σοι, τῷ περὶ σέ πόθῳ, κάτοχος
γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πά-
τερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι,
τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν Πα-
λαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς
δεικνύμενον· οὗ ὁ κλεινὸς θανάτων σου, Ἀθα-
νάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν
σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αρδευτικάῃς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεις, τὴν
ψυχικὴν λαμπάδα μου, Πάτερ κατάρδευ-
σον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε,
ἐμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, τῶν σῶν ἐπ' ὧμων ἀράμε-
νος, τῷ δια σέ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθε-
λούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν
σάρκα, κατηκολούθησας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ
τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐτα-
πείνωσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ
διάδημα. Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν
ὑπὲρ λόγον συλλήψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας.
ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα
πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Από παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνει-
λημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀ-
θροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς
ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους
ἐθνῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα
πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ Θεόφρον·
καὶ ὡς μελιττα σοφῇ, καὶ μελουργὸς τὰ καί-
ρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ κα-
ταλέλοιπας.

Ιστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου
ὀλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κέφως,
τὴν τῷ βίῃ χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ
πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Οπρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρὸς σου
προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητρο-
πάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς
ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ησυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυ-
πτόμενος, χάριν θείκην ἐκομίσω, Θεό-
φρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμε-
νος, πρὸς τὰς νοητὰς κατὰπαύσεις με-
τέθης Πατὴρ ἡμῶν.

Εγκρατεία συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡ-
μῶν· ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Θεό-
φρον διέφυγες. Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεό-
μεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκούσα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τῷ βίῃ
ἐπίκηρα, καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολού-
θησας, τῷ καλῶντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὧμων ἄ-
ρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστεύσει Πάτερ,
τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν
οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πα-
νάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, αὐλ-
λαβοῦσα ἀφλέκτως Μητὴρ Θεοῦ, τῷ κό-
σμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ
ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα·
καὶ ἐν ἀγκαλίσαις ἔσχες, τὸν πάντα βαρύνοντα·
ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθῃναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώ-
ρησαι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος,
καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν
καλὴν, ἤνυσας ὁδόν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐ-
νέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥαδιουρ-
γίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσας, ὡς ἐχέφρων τὸ
κρεῖττον ἐλόμενος.

Υποπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυ-
γόν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος,
καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀ-
γνεΐας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὅρος ἐγ-
κρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης
εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύρα-
θεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ
προσφυῆς καὶ λυσιτελοῦν, ἐκείστης διεῖλες, δι-

καί σὺν ἡ φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει, καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χάρισμασι. Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, ἰδρόνῳ ὡς περ πύρινον, τὴν σὴν Ἀγνὴν, ὥκησεν νηδύν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν Ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὅσις, Ἀθανάσιος μόνῃ πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἱαμάτων μύρα βρῦεις Θεόπνευστε.

Φανερώσῃς κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πατέρα, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ ταῖς ῥώσεσι ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβούσαν, τοῦ αἰὲ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ωφθης ὡς περ μαγνήτης, ἔλκων τῇ γλυκύτητι Πατέρα τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὁρᾶν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὡφθης, μοναστῶν καὶ κανῶν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφράνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει Ἀοίδιμε.

Αρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου πέλων, ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῇ μονασταῖς ἐκτιθέμενος. Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον ἢ σθένει, σῶμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὐσαν, Χερουβὶμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενος αἰὲ ἡστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἱαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μὴμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει καταλληλὸν, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπρὰς πέφυκας, τῷ θείῳ προσαναπτο-

μένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον, ἐξ αἰωνίων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θείων πηγῶν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ενέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνευδότοις προσδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγωγή.

Ηδὺς εὐθύς καὶ χρηστός, ἐπεικὴς τε καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνής, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὐσπλαγχνός, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χρισομίμητος τοῖς ἡθεσι. Θεοτοκίον.

Νέοις καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανείς κατεσκεύασας, οἷά περ ἄλλην σκηνὴν, μάνδρα Πανσεβάσμιε· ἦν καὶ ὑπερῆξασας, πόνους καὶ ἰδρώσι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τῆ βίου κλυδώνιον, αὐραὶς θείῃς Πνεύματος οἰακίζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας· τὴν γὰρ Ἥλιου ἐξεκόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Οβυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακάριε ὀλεθρός, καὶ φωτισμὸς τῆς ποιμένης σου, τῆς αἰὲ σε τιμώσης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξιώσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν αὐτῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἀριστον, καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, ἐνφημοῦμέν σε ἡ ποιμένης, καὶ βοῶμεν· Μὴ ἐλλείπης ἐκτεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πατέρ' Ἀθανάσιε. Ὁ Οἶκος.

Ανῳθέν σου τὴν κλησιν εἰληφῶς, παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω· μετὰ σώμα-

τος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος· χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνῶρισμα· χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις σταθμὴ ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμαῖς.

Χαίροις νῆς, ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων· χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαίροις Σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων.

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·

Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κἄν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,

Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἐξάδι,

Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστὺ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἴσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννητόρας δὲ τῶν εὐ γιγονόντων καὶ φιλοβίων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχαῖς ἰσχυρῶς καὶ τοιαῦς δι' ῥίζουχίας εὐγενεὺς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγὴν καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθύς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. Ὡς εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἐνθεντοὶ καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλεται· τὸ μὲν, ὑφ' ἐτέρων αὐτὸς διδάχθεις· τὸ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμῳς ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἠφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυρινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυρινᾶς ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον, ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβίστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' αὐτὸν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλησὶν ἀναλαβὼν (Ἀδράμιος γὰρ ἐλέγχετο πρότερον), πάντα ὡς ἐν ἐλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπεριβάλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κα-

τατρίχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀπεβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἀθῶ μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμνηκας, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διῆκον, ὡς αὐχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γίροντι τινὶ μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικούς ἰδρῶτας ἐκχεῖ. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὅρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσώπηθεις παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμπαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προωραμένου ἡδὴ καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῇ τῇ Θεομήτορι ἀνιδείματο· κελλία τε πλείστα, καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστους πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεθίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπέιχετο· ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δὲ, κατασπασθὲν, σὺν ἐτέροις ἐξ τὸν αἰοδήμον καταχώννυσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς, καὶ ἔργοις, καὶ προοράσεσι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λήπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντα τι κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηϊ. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποδίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἰκκίοντος ἐμβέβαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλείστα τε ἑτέρα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἐκάστην δι' αὐτοῦ ἐ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Ἀρδὼν ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα, Ἔτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὅς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδούς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταξοφθέντος ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἐτι τῷ βίῳ περιών, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, αἰννάως τοῖς αἰτούσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἐνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατέκειται Λεῖψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χερῶν προστατῆς, προνοητῆς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παρὰ μυσθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ δαδάσκαλον.

Α'στέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φω-
στήρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἁ-
μαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην
καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς Σεράπων τοῦ σὲ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννή-
τορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολού-
θησε, τοῖς ζωνφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἱχνεσιν.
Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Ταῖς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κα-
τασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ Μακά-
ριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμά-
των, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει
μελωδούντων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτεία, καὶ
ἐν Σαύμασι Πάτερ ἐδείχθης ἀναμέλπων·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ο ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔ-
σση φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.
Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανά-
σιε, καὶ τὰς ἐξουσίας, τὰς τῇ σκοτίᾳ μέ-
γιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σω-
τήριος, τὰς ἐπιβουλάς, καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ
δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην
σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον
φυλάττων.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περικὼν τὸ πολί-
τευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέ-
κτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανείς τὴν δια-
γωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν,
καὶ τὴν τῶν λεψάνων, σὲ τιμῶμεν λάρνα-
κα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν,
πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰ-
τούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πι-
στῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως Ἡλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ὥκη-
σεν, οὕτω καὶ αὐτὸς, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ
Ἀθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖ-

ναι Θεῷ· καὶ Σεαρχικαῖς, καταυγασθεῖς Σεω-
ρίαις, Σεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκῃ,
βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
Α'ποκαλύψει φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβε-
ροῖς Πάτερ Σεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης,
καὶ ἐπὶ χρόναις πολλοῖς, ἐφάνης Παμμακάρ
κρυπτόμενος, μύρα ἱαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.
Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν
τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ καὶ
διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλί-
ψεων, τῆς ἐπιτελῆντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Α'γγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπο-
λιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήθης, ἀπολυ-
θεῖς τῆς σαρκός, Ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλόανθρω-
πον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θείκῳ
πρὸς τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα,
ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς
Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.
Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'γνεῖαν σωφροσύνην καὶ καθαρὰν, πολι-
τείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν,
ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκὼς ἀνέ-
δραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους διατριβὰς, καὶ πᾶ-
σι συναγάλλη, Ὅσιοις καὶ Δικαίοις, καθικε-
τεῦων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰ-
κεῖον Δεσπότην καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυ-
τοῦ, διὰ Σεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δο-
ξάσας ἐνδοξος, ὡφθῆς καὶ περίθλεπτος παντα-
χοῦ, ἐγένου Σεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ αἶδεν, ὄν-
τως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Ηνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὀ-
σίων χροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς,
πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκῶς, τῆς ἀληθῆς Σεώ-
σεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν
ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν
σὸν Δεσπότην καθικέτευε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος χωρητικὸς, τοῦ ἐνὸς τῆς
Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σὸς, Δέσποι-
να Σεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος,
ἡγείρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμὴν· ἐν ᾧ ἀκατα-
παύτως, μὴ παύσῃ δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.
Ο δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμ-
παδουχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ Σεοφόρε,

πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσιν ἰάματα.

Ασκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμακάρ Θεοφόρε Λαμπαδὲ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πατέρα, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἥ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλιμαίων, Ἐώας φαεσφόρος, καὶ Ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σὼν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῷ κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγὴς Παντάνασσα ἱκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ δὲ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλησεν, ἐκ ποδὸς ὁ θανάτων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσιν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάντοτε· τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δαδῶρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ρύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων, τὸ καύχημα, Πατέρα Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκησε· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως· χαῖρε κανὼν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἐμψυχε.

Ἦχος πλ. β'. Πρὸς τὸ, Χριστὸν τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἀθῶ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἥ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρίσμοι, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἡ γ'. καὶ 5'. Ὡδή. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὅσιακά.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Σισῶν τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Φαιδραῖ ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀσράπτουσα, τῶν σὼν ἐναρέτων, πράξεων παμμακάρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶν μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐδίωσας, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πατέρα ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήντησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὁσιόφρον θρασπέσιε, ἡνίκα ὁ θάνατος, τῶν ἀγίων Πατέρα, ἐπέστη ἀθρόον· ὥς παρ γὰρ ἥλιος σοφὲ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς αἰῶν ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἷου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τῷ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ

καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέης Τριάδος ποιή-
σον! ὅπως τὴν μεσιτείαν σε, καὶ τὸ ἀμέτρητον
ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εφες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δί-
στομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ρομφαίαν
καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς
διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
σεμνὴ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγazes· Τέ-
κνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνά-
στηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.

Ὤδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Ερωτι Πάτερ. Δείω, ἔρωτας σαρκὸς ἀπο-
κρουσάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ κα-
λοῦντι Σισώη μακάριε.

Αἶγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰς-
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σώσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυ-
δωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκούσα, τοῦ
παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὤδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρώς
Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείᾳ, τῶν
παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνους σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σο-
φῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας,
καὶ θαυμαίων ἐξήνθησας.

Νέκρωσιν ἐνδεδυσαι, ζωποιὸν Χριστὸν ἐν-
δοξε, ἰχνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾶν σου, καὶ
νεκροὺς χάριν δίδωσιν. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγνὴν τράπε-
ζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ,
ἐνέκρωσας σοφέ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ· διὸ

ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ
ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ πα-
ρίστασαι, αἰεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη
Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ σε καὶ τροφόν, καὶ Μητέρα ἐκάλει,
ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος κή-
ρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς διὰ
Πνεύματος· καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ
δακτύλῳ, κόσμου αἴροντα, τὰς ἀμαρτίας Παρ-
θένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νε-
κρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ
μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι,
τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσω-
σας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δη-
μιούργημα;

Ὤδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επομβρία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς
θαυμάτων ἀνέλυσας, μολυσμῶν ἀποκα-
θαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προσ-
τρέχοντας.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκος ταύτην ἔδειξας.

Εν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων
καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μα-
κάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, παλαι· Ἀβδακούμ προ-
εἶδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ ἃ ἐπέφανε, καὶ
ἡμᾶς φθαρέντα ἀνεκαίνισεν.

Ὤδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἐνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξε-
μείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, Θεο-
φόρε, νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ
τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκῆσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρ-
θένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον,
Ὤδὴ ς΄. Ἰλασθητί μοι Σωτῆρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκράτειαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀνό-
δυτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βε-
βαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Χριστός σου τὸ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε θα-
βήματα· ὁ δυνατὸς δυνατόν, σαφῶς ἀ-

πειργάσατο, πατῆντα ἐπ' ὄφρων, καὶ σκορπίων
κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Θεὸς σαφῶς ἐχρη-
μάτισας· τῇ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῇ, στοργῇ
φῶς γεγένησαι· Ἄγγελος ἐπίγειος, Θεοφόρε
Πάτερ ἐπουράνιος τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμή-
λιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀ-
μαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιο-
σύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγχα γε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Θεοῦ τεθνηκῶς πυξίῳ προσεγράφη,

Θείου Σισώης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισώης γῆθεν εἰς οὐρανὸν ἔκτῃ ἀ-
μύρων.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ
τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ
ἠκολούθησε· καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀσμάτων ἐχθρῶν
τροπώσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπουρα τῆς ἀσκή-
σεως σκάμματα. Ταπεινόφρονι δὲ εἰς ἄκρον ἡγεμονίῳ,
νεκροὺς ἀνίσταν αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος.
Εἰπεῖ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς
τὴν αἴδιον ζωὴν μετίστη, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί,
καὶ ἡ αἰδὼς λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλαρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἀ-
γίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ
Ρήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόν-
των ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη, κατασχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ρήξου, καὶ τοῖς εἰδωλαῖς
δύσαι μὴ πεισθεῖσα πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπει-
λουμένων, μᾶλλον αὐτὸν τε καὶ ἑτέροισι πολλοῖς πρὸς τὴν
εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσθεῖσαν πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκείσε ἡγε-
μόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Ἀστίου (ἢ Ἀστειῆ), Ἐπισκόπου Δυρράχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀγρι-
κολάου ἡγεμόνης. Κατασχεθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων
τῆς πόλεως, καὶ δύσαι τοῖς εἰδωλοῖς μὴ πεισθεῖς, ἀγεται
πρὸς τὸν Ἀγρικολαν, καὶ τῷ περὶ χερσὶ μολυβδίναι, καὶ
βουμβύροις. Ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, χρισθεὶς
μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολιπίσθη, ὥρα θέρους, ἡλίου
φλέγοντός, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μα-
κάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Ἀρχιππου, Φιλίμονος καὶ Οὐισίμου· καὶ τῶν

Ἀγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίω-
νος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ολὴν τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδε-
ξαι νοῖ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστῇ τῶν
πιστῶς, βοώντων χρηματίζεις· Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖω πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας
ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν,
μετῆλθες ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον
βυθῷ ἀμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ,
ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, με-
γαλύνω προστασίαν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διηνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσε-
σι, λύμην ἐκ ψυχῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπῆ-
λασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκά-
θην· ὅθεν προορᾷν, προφητικῶν ἠξιώθης, ταῖ
μέλλοντα Σισώη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων. Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε,
καὶ ταῖς ἐναντίας ἐτροπώσω φαίλαγγας,
ἐντεῦθεν εἰς αἴδιον, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν,
ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· με-
θ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχὴν μου κα-
θάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς
ἐντεύξεσι· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλω-
σίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα
ψάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ
σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη
ἀγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνῶντες βοῶμεν·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος ταῖς Θεοσεβείαις ἐμμανῶς ἐξέ-
» κχυσε δυνάμει· δὲ, κρείττονι, περισωθέντας
» ταύτας ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόη· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 2. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτόν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τῷ σὺ προσώπῳ Πατέρα ἀστράφαντος, ὅτε παρέστησαν χοροὶ, Ἄγιων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσηκούοντες.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανοτάταις ἐκείθεν λάμπῃσι, τὴν φωτοφύσιν σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἱεσίοις σου, ἀχλυνώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἀμείψας πάντος, ἀπεχόμενος κακοῦ Πατέρα γέγονας, ὁσιος ἀκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι· ἐπανεπαύσατο διό, Τριάς τῇ καρδίᾳ σου, ἥς νῦν τρανότερον, ἀπολαύειν τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Εξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐκ ὑπάρχει Πανάμωμε· τὴν ἐναντίαν γάρ, ὁδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φωτίσον σῶσόν με, μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἀνθρώπου· διὰ τὴν Ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῇ σε φωστήρα, Πατέρα ἐπέγνωμεν ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζοντα νόμον, καὶ σκοτὸς ἐκμαίνοντες τῆς πονηροῦς τῶν

δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ὅθεν πιστῶς, ἐορτάζομεν μακαίριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἡμφιάσω, Πατέρα Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Στυλῶ πυρὸς ὁρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πατέρα, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῇ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ ταῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστις πρό βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ ἑράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διακωνίζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις· ὅθεν τὸν οὐράνιον θαλαμον ὤκησας· ἐνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὠφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θύκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰσάσεων λαμβάνοντες. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐκ ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμήν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγαπῆς ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱεσίοις καταπέμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παννύμφη καταβάλε, ἐχθρῶν μαιφροούντων ἰσχὺν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν μεταβάλε Παρθένε, καὶ ἔλθε παρασχε, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

(*)—Ἐν τῷ Χρονογράμῳ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἐλλείπει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἑτέρα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακῃ, ἐορταζομένου καθ' αὐτὸ τὴν καὶ Νοεμβρίον. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα· Ἀκακίον τὸν ἀριστοῦ πηκτοῦ ἀσματος ἡ δὲ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τῇ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν λαμπάδα ἁσθεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. Ω Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηναι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῇ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔσενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἱ μοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς θείας χάριτος Ἐνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον, ἔσγες οὐράκιον.

Περιφανὴς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἀπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στίφος τῶν δαυμόνων, κατετραυμάτισας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσις, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληψας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γεγόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίρων κροτῶσε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκδοήσωμεν. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αγλή τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος, Κυριακή Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἱαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Ινα Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς ἑδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτης, δόξης ἡξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ρύμην Ἀγνὴν, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα· ὃν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεῖς Θεὸς δεήσεσι, χειρί σε Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίκονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Οστύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, Παμμακάρι διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὀδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν. Θεοτοκίον.

Χρυσθὲν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ ξάμνον τοῦ μάννα καὶ θείου ὅρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν. Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀγνή σε ἄφθορον, ὡραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἐαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τῆτά σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο. Ὁ κλάδος ἱερὸς ὡραῖα τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἠνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγίῳ προξενῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεῖα σου μόνη παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων
πράξεων, καὶ πολιτείας καθαράς τῆς
κληρουχίας ἡξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ
παμμακάριστε.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατήλαθε.

Αγνείας στυλπνότητι, κρῖνον ὡς εὖοσμον,
κοιλάσιν ἐξήνθησαν, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ,
Μαρτύρων πανεύφημε. Δάμψεσιν ἐφωτίσθης,
ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεσταίτης, ἀπε-
λαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν Μάρτυς
τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η στείρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν
σὴν, καὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχη-
θεῖσα ὡσὶν, ἡμπόρει τῷ πράγματι, ἐνδοθεν ἐ-
γνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα
γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδυῖ· διὸ σοῦ ἐν
γαστρὶ σου Θεοῦ ἐγνώ τὴν σάρκωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψύμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
το θαῦμα ὕψι μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμι-
λεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θεί-
ων, ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρὶ, ἀκάν-
θας ἀμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος
Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν
ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀθλεπτούσας κόρας,
Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἡλλοτριώσας, τῶν κοσμικῶν θορύ-
βων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης
ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Επὶ βήματος ἵστασο, Κυριακὴ, ἀδίκως κρι-
νομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μετὰ σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμοὺς, καὶ
αἵματος Παρθένα, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους
ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Αταπεινώτων ἔμεινας, Κυριακὴ, βασάνας
ὀμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπλημένην ὀφρὺν κα-
τέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ρῖψαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς,
Παρθένε τοὺς εἰδότες, ἀληθῶς Θεοῦ σε
Μητέρα πάντα γνε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσε-
βῶς ἔσχηκας, τὸν Ἡλιοῦ Πάτερ τὸν Θεο-
βίτην, φαινόμενον νυκτός, καὶ μυσταγωγοῦντα
τὰ θεῖά τε Ὅσιε.

Ως ἄλλον Κάμμηλον, τὸ Μαλεοῦ Ὄρος σοφῆ
ᾤκησας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ
θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κο-
μιζόμενος. Θεοτοκίον.

**Τδυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι
καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλω-
θέντα, ἀρρήτως κυήσασα.**

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

**Τληθῆ δείξασα, Κυριακὴ, ναοὺς τῶν εἰδώ-
λων ἡδάφισας, Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ
δυναμώσαντα.**

Υψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν
Κυριακὴ ἐνδοξε, καὶ φοβερῶ, σεισμῷ τοὺς
ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευκότας,
καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὺ δὲ τῶν ὄλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώσῃ φω-
νῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμῶς, φέρειν τῶν ἀνό-
μων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς νί-
κης τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ελυσας Ἀχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀ-
ραίαν τέξασα, ἄνευ σαρκὸς, σεμνὴ θελή-
μάτων, τὰν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θείῳ,
σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εν ἐρήμῳ ἀνυδρῶ κατώκησας, καὶ τῶν
προσευχῶν ἐπομβρία σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν
ταύτῃ πλῆσιον τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἡξίωσας.

Αβραὰμ ὡς περ παῖλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγ-
καμένης σπαντὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ
Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων
ἐσκήνωσας.

Μοναστῆς ἀληθῆς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ
ταφὴν ἱαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θω-
μᾶ τοῖς χρήζουσιν, ἀναβλύξεις δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο βούλησαι τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν
βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾤκησε, τοὺς τῇ

φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Υπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ
ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν
τὴν Εὐάν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις
κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς
πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων
πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Επὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀ-
διάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ
σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισ-
σα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέ-
χοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο,
τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ πα-
λαίσματα, ἐγκωμίοις ἄσαι νῦν· φερωνύμως αὐ-
τὴ γὰρ πέφνηεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυ-
ρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνά
πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλό-
χριστοι, Μεδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώ-
που ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυ-
νεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιανὰ καὶ δυσώνυμος αἵρε-
σις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη
ἐπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἰκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσε-
βείᾳ θάνατον ἀπειλούσῃ σφοδρόν τε καὶ δύσ-
μορον. Ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυ-
ράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς κα-
ταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ
τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρόν κατεπά-
τησεν· ὅθεν ὠφθῇ ἀληθῶς Κυρία νοός τε, καὶ
παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαῷ.

Στίχοι.

Διεῖς πτέρυγας, εἶπεν ὁ Μωσῆς, Πάτερ,
ὡς αἰετός τις ἐξανέπτυς πρὸς πόλον.

Ἐβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρονα
εἶλεν.

Οὗτος ἐν περιφανεί καὶ περιβλήπτῳ καὶ στρατιωτικῷ
βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα
κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὑστερον τὸν Χριστὸν
πεθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς σὺδὲν λογιζάμενος, τὸν ζυγὸν
Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόντῳ
τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς υπερήλασεν, ὡς στύλος πυρὸς ἐν
τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμώ-
τάτοις, διαδείκνυσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀ-
ποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὁματώσας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώ-
σας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιή-
σας, καὶ ἑτέρα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν
Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Κυριακῆς.

Στίχ. Κυριακὴ θανοῦσα, τὴν τομὴν φθάνει

Προαιρέσει, πλήν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ,
Πομπηίου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ
Γερμανοῦ.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ
γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρράχῳ ἔρχονται. Ἐν
ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἀστίον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρε-
μάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνον-
ται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακη-
ρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ
τοῦ Ἀδρία πελάγῃ ἐρρίψουσιν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυ-
ρίου στίφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὤδῃ ζ' Εἰκόνας χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὄραν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ
τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρω-
σιν, καὶ ἀσθενούσι τὴν ἰασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ
δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ησύχως τὴν σῆν, διετέλεσας ζῶν. Πάτερ
παμμακάκαρ, ἀκίτημοσύνη λαμπρυνόμενος,
καὶ ἐγκρατεία κοσμούμενος, μέλπων κατανύ-
ξει καρδίας, τῷ Δεσπότη πανόλβιε· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε ἀγνή εὐλογη-
μένη, καταπιπτόντων· ἐπανόρθωσις, ἀ-
μαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον
σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλόγητός
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ονοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ κελαμ-
πρυσμένος, μέσον καμένου ἱσταμένης σε,
φλογιζομένης οὐδόλως δὲ, ἄτρεπτος παρθεῖς,

ἐδείχθη, μελωδούσης τῷ Κτίστη σου· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίαν οὐδαμῶς τὸ
πρὶν ἢ καίμιος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐ-
χομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον
θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς
ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας, κλη-
ρονοῦσαι ποθήσασα, τὴν διαικονίζουσαν δόξαν,
Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογητός εἶ ὁ
Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος Θεός, μόνην εὔρε καθαράν τὴν σὴν
γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζε-
ται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν
καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν·
Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶθη δυσκάρτετα ψυχῆς, ἐγκρατείας χα-
λινῶ καθυποτάξας, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλοις,
ἐξωμοιώθης βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,

Τὸν τοῦ Θεοβίτου Ἡλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν
παμμακάρι βίον, πρὸς τὸ ὅρος ἀνῆλθες,
προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστεία τὸν νοῦν καθαι-
ρόμενος, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθέने Θεοτόκε
πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενοκαῖς, καλλοναῖς Κυ-
ριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε,
ἐπουρανίων αὐτός, θαλάμων, ἀξίως ἠξίωσεν,
ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χρι-
στὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρ-
θένη, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες
Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ
ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτεί-
ρας, ὡς συμπαθὲς φωτεινοὺς ἐκπέμπει Ἀγγέ-
λους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ
τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεός, οὐσώθη καθ' ἡμᾶς ἐν
σοῦ Παρθέने, καὶ ὥραθη ὡς βρέφος, ὁ

πρὸ αἰώνων Πατρί, καὶ θείῳ, συνυπάρχων Πνεύ-
ματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ θ'. Τοῦ ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, οὐρανῶν βα-
σιλείαν, ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
δόξης ἀρρήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων
ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς· διὰ τῆ-
τό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Η τῶν λειψάνων σε θήκη, τοῖς πιστῶς προ-
σιούσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμοὺς πάθη
ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας,
ἐξαίροντας, μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν
πίστει, αἰεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὀσίῳ, φανοτάταις ἀγέλαις,
καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θω-
μᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην,
τελοῦντας φωταγωγήσον, πιστῶς, καὶ τυχεῖν
σωτηρίας, πρεσβείαις σε ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Υπερασπράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων
τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἀγνή,
τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις
ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφα-
πλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ισχυρωτάτη Παρθένη, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει,
θηρίων τὰς ὁρμαὶς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν
βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς,
ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ τοῦτό σε πί-
στει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ο ραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὡραιότατον κάλλος, τῆς
σῆς διευπρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν
ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ παύτῳ τῶν
μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὡς περ προῖκα προσῆ-
ξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοὺ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμέ-
νον, ἰάσεων πηγάζει ποταμοὺς, τοῖς εὐσε-
βῶς προσπελάζῃσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὴν
ρύπον, καὶ βυθίζει πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων ἐφύ-
δους, Κυριακὴ θεόνυμφε.

Η παναγία σου μνήμη, ὡς περ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν
ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοῖς
πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας παρ-
θένη, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντος, Παρθέने Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ
Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ
σκότους ἐκλυτρουόμεθα παθῶν, καὶ παντοίων
κινδύνων πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
» σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
» δάμ, βρώσει φθορᾶ, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
» ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Προκοπίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α'φωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μη-
τρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν
κλῆσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον· ὅθεν μαθὼν, τὰ
ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης
καὶ ζηλωτὴς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῇ μυστικῇ παντευχίᾳ, καθωπλισμένος σο-
φῇ, νικοποιῶ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ ση-
μείῳ, Προκόπιε Θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυ-
σμένων ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόα-
να καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς
ἑλγυμαιζί, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ
Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν,
τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὃ Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Α"στρον ἀνατέταλκα, ἐκ τῆς Ἑώας πολὺ-
φωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κό-
σμου τὰ πέρατα, ταῖς Θεοσημείαις, καὶ τῇ
καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς
τῶν ἀθλῶν μεγίσταις λάμπεσι, διό σου τὴν πα-

νέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορταίζομεν
σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέομενον ἐνδοξε,
καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγκλειό-
μενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ιδέαις βασάνων, ξί-
φει τεμνόμενον σοφῇ, τὴν βασιλείαν σοι προε-
ξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ἣ ἡ χορεύεις
γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολὺάθλε, τῶν Ἀγγέλων
συμμέτοχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίξεως,
ἱερῶς ἐναθλήσαντα, Θεόφρον Προκόπιε,
μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἡριθμήθης, κα-
ταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύ-
μαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήτ-
τητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως
πρόμαχον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'ξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξὸς μνήμη σου, Προ-
κόπιε πολὺάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς
φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν
τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα
λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σω-
τῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκατα-
παύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα. Μὴ παρίδης, τὸν μικρόν μου
στεναγμόν· ἐν ᾧ ὥρα ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν
κόσμον γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οὐρανόθεν ἡ κλῆσις σου, ὡς τοῦ κήρυκος
γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμος,
καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέ-
λιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ τῶν πιστῶν
ἐχρημάτισας, θείας λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου
ἀγώνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κό-
σμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κι-
νήματα, χαλινώσας ὕστερον, πρὸς τὴν
ἀθλήσιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ
Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῇ δυνάμει

τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὅπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐθύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσαν, ἱαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος, καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Προκόπιε Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιοφρον, θέσει θεὸς χρηματίζεις, θεύμενος ἐν μεθέξει· ὅθεν τοὺς πίστει τελούντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· Χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἥ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀγλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Η κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανένθεν Παῦλον ὡς τὸ

πρὶν, ὃ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρης πάνσοφες, τὴν αἰωνίζουσας, ὡς νουνεχῆς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἦχος γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδοξῶς Χριστὸς σοὶ ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκοιτάθασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν, προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλῃ, δερματίνης χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ ζολὴν, περιεβάλῃ Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμκωσας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
• στιν Ἄγιος πλήν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὃ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν τίστιν, τὸ κάλλος τὸν ἐνθεον, προειδὼς τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἠθλήσας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνδρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δῆναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίῃ τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλον ἀμνᾶς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Επαίρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Επιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλῆσιν καταλλήλον, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπινεύσει κομίζονται. Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὀρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεῖα καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτί τῶν λόγων σου στρατὸν θεοπειθῇ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὠφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναί, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγόμενου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, βασιλείαν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουήλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ερρεῖ σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῇ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὀφεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σε τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοκίον.

Αγιον, τῶν Ἀγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεράγια Παρθένε, τοὺς πιστοὺς αἰεὶ ἀγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μου παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα καὶ γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσε, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἔοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
Λέγειν· Κοπέιτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὁγδοατὴ Προκοπίῃ ἀρνήθῃς κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανῷ, πατρὸς μὲν εὐσεβοῦς, καὶ τὸν Χριστὸν ἐμολογούντος, τοῦνομα Χριστοφύρου· μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἰδῶλα θρησκείας τῆς Αἰλιαίων (Ἰερουσαλὴμ δηλ.) πόλεως γέννημα· ἐν ἡ μήτηρ, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγούσα, Δεῦκα τῆς Ἀλεξανδρίων πεποίηκεν.

Ὅς ἐντολὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανούς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἀψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδόν, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανύθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρεττον ὄνομα), καὶ τὴν πορείαν ἐνεδιζούσης καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θυμαχίῳ πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Ἀγίου σαφέστερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλίσαντος, ὠφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἰδει κρυφάλλῃ, καὶ φωνὴ ἐκείθεν ἠκούσθη, λέγουσα· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἐσαυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς

ἀκονομίας μυστήριον μυθεῖς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπέλει, ἐπέταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ, σταυρὸν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπὶ δὲ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίαις προσευγιεῖν προετρίπετο, καὶ, ὡς τινι ἐπιπτεῦκε, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἢ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι ἐπίστρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἀγίου ἐξέτασιν· ὑφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσποτικῷ δίδεται δόξας ἡμιθανῆς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστάσει, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἴτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδῶλων ναῷ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκείσε πῶλα καταβαλὼν, τὰς στρατιώτας τῶν δύο νομῆρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις (τοὺς στρατιώτας δὴλ. τῶν δύο Ταγματῶν, σὺν τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν), Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικὰς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται πίσιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, αἱ δὲ ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τὰς μαοθὲς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπείρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. Ὁς Ἀρχελάῳ τινί, ξίφει πληθεῖ αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς, κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προσπηδήσας κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. Εἴτα τείνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξίεται· καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳ ἀπλωθεὶς καταφλέγεται· καὶ ὅξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσει· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιθανωτὸν δεξιόμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσείδισι, σκορπίσας τὸ πῦρ, θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τοῖς, ἀναρτηθεὶς ξίεται· καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγίδι τοῦτον κατέψυξε· τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στιφηρόρος εἰς οὐρανὸς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βαίνει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ἡσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἴκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρά, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ρύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξολογοῦντα, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε καὶ κτακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις

σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγυνόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερά, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἀνθραξιν ἐνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομῶντι δικαστῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγῃ, παμμάκαρ ἐνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρε, ὡμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῇ σε χαρμονὴν ἀνακουφίζουσιν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ιδού πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίαις ἐργαζόμενον, τῆς τοῖς προσταγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεπονημένου σοι τέλους, ἐπιτυχῶν μεγαλοφρόνως, ἐκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἄρματι τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος θαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικὰς τε βυθίζεις φαλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος θείᾳ δυνάμει Ἀξιάγαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελῶντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἐκέντευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεσπῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτον Λόγε.

Εξ ἑρανθ' ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλήσις· ἡ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χορὴς προσῆξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σαῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, ταῖς βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδώρήσω, Χριστιαναῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ως προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παρρήσιαν ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ αἰεὶ παριστάμενος, ἐν θαρρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστῶντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκετεύε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολυάθλε· σὺ γὰρ ὦφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδῶλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. α'.

Η Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς ἁθλοῖς σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγάζει γεραίρουσα· Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίραις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπιε πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρήσιαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ως περ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξιόμενος, Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκό-

πτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασιάνων τὸ ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δέλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἡ κρηπίς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε εὐραμένη σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικάς καὶ ναοὺς, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρά, πνεύματα κακίας, ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὐλάκα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἐνθεον· ὃν περ, γεωργῷ προσηγάγῃ, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσιν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον· ἐνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθέμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ ἢ ἐχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υῆρες, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ Παντός Ποιητὴν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θελὼν σε τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Υπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἐδρασμῷ τῶν λόγων σου, στηριζομένη αἰεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσθυσας τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας.

Νεώσας ἀρότρω σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας ὅσιν ἀκάνθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὐρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητὴς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερεῖ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς σὴν Ἀσώματοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνωδοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε!

ᾠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἐφλέξας Παγκράτιε σοφέ· καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβαῖς θελήματος.

Εκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμόν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ρεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Οβίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων ταῖς ὁρμαῖς· καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τῆς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας ἀγνή, τὸν ταῖς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεις, ἐζώγησας λαούς, κόμῳ δὲ ναὺς κατηδάφισας καὶ ἐδομήσω ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱεράν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Εῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν πιζῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, Ἀχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθεῖας καὶ ἐπήγασε, Θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

ᾠδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σε τὸν νῆν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σε, τῆς ἀλογίας λαὸς ἐῤῥύσατο.

Ραντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τῆς λαὸς καὶ τυθεῖς ὥσπερ ἄμνος, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Ιερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, τὰς ἐνθέους διδασχάς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν ἐκμιμούμενος βοῶ.
» **Τ**ὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.
Στίχοι.

Προθεῖς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βᾶθρον,
Ἀθλήσεως ἡγείρεν οἶκος ἐκ λίθων.

Παγκράτιον, δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ος ἦν Ἀντιοχὸς τὸ γένος· παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, παρ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίᾳ Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχόν, καταλαμβάνει τὴν

Σικελῶν, οὗς καὶ ἐκ προσιμίων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦτε Φίλκωνος, καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ ἐνδάλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δεῖμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος Θεραπεύων καὶ καθ' ἐκάστην προστιθέμενος πλῆθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Εν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῶ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαὸς βεβαπτικῶς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων· μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει Θεοῦσαι λαμπρῶς ἀειμακάριστε.

Τοὺς ἄλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγου ἱερεῖ, καὶ προσευχῶν, ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Η πέτρα σε ἡ ὄντως ἀρράγῃς, Θεμέλιον ἔθετο καὶ βάσιν ἀρράγῃ, τῆς ἱεραῆς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ἣ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρὼν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεῶ, σὺ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιζοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὠράθης Σοφὲ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθεῖας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεία καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλητοῦ, Θεόφρον ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκῶν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθεῖας, τὸ μῦθος ἀναστελλων.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος, ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ν φρίττουσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε.
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 3'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τοῖς φωτοδόχοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολὺφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδασκαίς τοὺς πεπτωκότας, εἰς ἀγνοσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσας, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλῃς Ἐνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ιερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεις φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὀρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένη ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σούς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνην τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίξεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιά, σε, κρηπίδα Μάρτυς, καὶ βάσιν, καθίστησιν Ἐκκλησίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἀγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρῆμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννητορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἁρρή-

κτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενομένοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτεκνόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσας· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἵτητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσας, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δεσποινα, ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος; εἰ μὴ πρὸς σέ Ἀγνή, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀπηλπισμένων θεόνυμφε· καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλίβομένων, ἐτοίμη βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, σὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοστεφῇ φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαίρετας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιοῦχους παιδραὺς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Επὶ γῆς ἀθληταί, ἡγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ ταῖς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς σεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφῶνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ομόνοια ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφῶνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Α΄χραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ῥδὴ γ'. Δυναμίει σου Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων ἡμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Εν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώμη συνθλαπτόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Θεοτοκίον.

Ικέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τῆς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξαῖν σου, τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ στρατιῶται τῆ Χριστῆ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐθύθισαν αἱμάτων ροαῖς· λίθοις γὰρ συνθλόμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαίόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὥφθησαν σαφῶς· ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξαῖνται.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκρατημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Η θεόκλητος φαλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθύν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμελπούσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρεσὶ, τὴν πολυθεὸν ἀχλὴν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θεία δυναστεία νευρούμενοι.

Α΄τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀθέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ αἰοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ε΄πεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ παραδείσον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλου ἔχουσιν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου, εἰδώλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Α΄έρες φαεσφόροι γεγόνατε, Ἀθλοφόροι, καὶ ἄνθη τῆς πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα. Γεώργιον πεφήνατε Ἄγιοι, τῇ Ὑψίστῃ, δρεπάταις τεμνόμενον, τῇ Μαρτυρίᾳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωπούσα ὃν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνοῦντων σε.

Ῥδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Γηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐβόων· Εἰς χεῖράς σου Δέσποινα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Α΄γγέλων συνομόσκηνος, ἡ φαλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ἡ πανεύκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσας δυνάμενος τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
• ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φι-
• λάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιὰ σὺ Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῇ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εύρέθη Θεῷ νέα,

Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτεῖνεν ἐρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

Οὗτοι, κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου βασιλείας, καὶ Λυσίου ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξῆρχον δὲ αὐτῶν, οἱ καὶ τῆς πολέως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιήλ, καὶ Ἀντώνιος. Διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὗραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βιάνωρος καὶ Σιλουανοῦ.

Οὗν ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισσιδῶν ἐπαρχίας ἦν διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐφρατησίας εἰς ἐξέτασιν ἄγεται· καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τὰς ὀδόντας καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστὼς, καὶ τὴν τοῦ Ἀγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, καὶ πάραυτα τὴν γλῶσσαν ἐξεκέπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Οὗς Περινίῳ τῷ ἄρχοντι, ἐνδημῶντι τῷ Ἰκονίῳ, προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὰ εἶδωλα μυκτηρίσας, σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίῳ παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Σύναξις τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου (ἐν ἄλλ. Βιάτου, ἢ Βιώτου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Εν τῇ καμίνῳ Χριστέ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελώδουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, ταῖς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεξηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, αἰεὶ πρεσβεύετε.

Οὗς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς Ἀθληταί, πιστοῖς ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Οὗς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωπῆμεν· Ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆς. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας,

κοινωνοὶ ἀξιοθεύημεν, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Αγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινηθέντες Ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτήρας τοῦ ἀσθέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτίδων (*), τοὺς ἀστέρας αἰεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχοῦμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
• **Υ**ἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
• χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός,
• Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Υπὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας πρεσβεύσατε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιᾷ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Οὗς αἰφανεῖς, δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι, φωτεβόλοις λάμπεσι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς, μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιαι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἵτησαι, παισμάτων τὴν εὐφροσύνην, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεῶ,
• **Σ**τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
• κηύσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

(*) Ἰσως· φωστῆρων.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.
Πολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυ-
 χῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες
 πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ.
 ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε· σὺ εὐδιάλλα-
 κτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, τῇ μητρι-
 κῇ παρρησίᾳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος
 καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.

Εὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπίας, μετὰ τὴν
 Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρά.
 Ἀνάστασιμα ε'. καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἀγίας.
 Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προ-
 κείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας.
 — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς
 Ἀγίας. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου.
 Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον.
 Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ
 τῆς Ἀγίας. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν συ-
 νήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀνα-
 στάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτο-
 κίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. —

Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἀγίας δ'.
 Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ἐπερευλογημένη. Δο-
 ξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, Εὐαγγέ-
 λιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ.
 στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ τῇ Κυρίᾳ ἀ-
 μνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελοῦσιον, μιμουμένη νέ-
 κρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵ-
 ματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τῇ Πνεύ-

ματος· ὃ ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῇ
 τῇ παντός, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσches
 ὁρμαῖς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· καὶ πυ-
 ρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας· καὶ πᾶ-
 σαν ἄλλην, οἶσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος,
 νίκης ἀμάραντον· καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν
 σοὶ ποθέμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν,
 καὶ μακαρίζομεν.

Θαίων Πατέρων συνάθροισμα, πίστεως Ὅρον
 τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὃν περ Παναοί-
 διμε, ἡγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν
 ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν,
 καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἐνδοξε,
 προασπιστὰς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακα-
 ρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες
 Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυόμεθα ἀδαπάνητον,
 καὶ τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπό-
 μεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ
 Πνεύματος, μεσιτείας σου, ἱεραῖς Εὐφημίᾳ·
 διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν
 σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκ-
 δέδοσαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλι-
 πάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθειςαι, ἐξ ὧν σε
 ἐρρύσατο, ὃ τῶν ὅλων ποιητὴς, καταισχύνας
 τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε
 Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χρι-
 στὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, καὶ ταῖς τούτοις ὁ-
 μόφρονas, Ἀκεφάλους ἅμα τε καὶ παρὰ-
 φρονas, τοὺς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κα-
 τήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτὴ, καὶ Χριστὸν ἀνε-
 κήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα δι-
 πλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς αἱ Πα-
 τέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθέ-
 νος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβε-
 βλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητος, καὶ πεποι-
 κιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς
 ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιά-
 σει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· ἡ δὲ ὁσμήν μύ-
 ρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι
 τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐ-
 πουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατὰπεμψον ἡ-
 μῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχράντως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράδως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις, ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα. Χαίροις, τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνας. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος β'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὥσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θαναῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακόνουν καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θελήσιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται; τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημε, τό, τε στερόν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πίστεως Ὅρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντός ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτὴ, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἐκάστω τὸν ἁγιασμόν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῶ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίαν πνευματικὴν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῒ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι τῷ θείῳ Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἀγνὴ περιστέρα, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν ἀγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσωκίσαστο, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθέσας καὶ ζητοῦσας ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἥν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εστὴς, πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σὰρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς τοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
Καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐ-
φημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν,
ἱεροῖς ἐν ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν
σου πανήγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν
συνήθροισεν ὁ Βυζαντίων ποιμήν· ὃν περ, φρού-
ρει φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ
βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Η διηνητισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμέ-
νη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἐώας ἀ-
νατείλασα ὡς ἀστήρ φαεινός, καὶ ἀθροισμόν
ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπι-
φοιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑ-
πὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία
πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατή-
σχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χρι-
στοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνό-
δου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματί-
σαν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου νυμφίου ὁ-
πίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπαδα κατέχευσα, τὴν
δὲ ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτας ἅπαν-
τας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτε-
κες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύ-
στως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμέσι, δοῦναι
ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν
βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσchrῶς, αἰρετιζόντων ἡ
πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως
πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἐώρων ποσί σου κατερ-
ρίμμενον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον,

τιμίαις σου χερσὶ, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα
ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κρίζοντα·
Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ
καὶ ταῖς θελήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν
τὴν βλασήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσῳρ σου
καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς Πανευφημίας, μετ' ἐγ-
κωμίων ψαλμικῶς πιζῶν ὁ δῆμος, εὐφημή-
σωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογματῶν
γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστατῆς· καὶ
μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῇ καὶ Διό-
σκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς
δόγμα Χριστοῦ· ὃν ὑμνοῦντες δοξαζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγα-
λύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνῶμεν, ἀνυμνῶν-
τες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βρωῶντες ἀκα-
ταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆ-
μον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λο-
γοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰ-
σχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέ-
σχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος
πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Ζήτηι Νοεμ. 25.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ. Ἦχος πλ. β'.

Εἰς δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ζήτηι τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγραὶν διοδεύσας.

Καὶ τῆς Ἀγίας, ὁ παρών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου (*).

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ ἄσω μελωδήμα, τῇ Ἀθλη-

(*) Τὸ μὲν τετυπωμένον Μηναιὸν εἶχε πρότερον ἕτερον Κανὼνα ἀνώθυμον, πεποιημένον κατ' Εἰρμούς ἀκαταλλήλους εἰς ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν. Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ κεῖται γλαφυρώτατος καὶ ἀρμονικώτατος Κανὼν, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου ποίημα, πρὸς τὸ, Ἀρμα τη λᾶτην Φαραῶν.

φόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακη-
ρύττων τοὺς πόρους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ πα-
λαίσματα.

Ιᾶσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα,
τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου
Σεμνῇ, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Νιαὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπό-
στολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς
καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σὲ ἐλέους τὴν
ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν
τερασιῶν σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν
σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ωῖ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σαδίου, ἀθλοῦσα ἡ
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε,
δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγ-
κε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν
ἄσμασιν αἰεὶ, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν,
τὴν σὴν πλετοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου
φέρουσιν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσμιον.

Ανδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν
Σεμνῇ τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι,
Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου
φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν
Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπαρθένον·
αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν,
ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς
ἀρεταῖς διελαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσεληλυ-
θας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς
ἀθλήσεως, παρ' αὐτῷ δεξαμένη. Ἀλλ' ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίσει
τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Ἦχος δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ολβον ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὃν περ σὴς
καὶ βρώσις ἐ δύναται, ἐξαφανίσαι, Καλ-

Τὸν δὲ παρόντα, καὶ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν ἐορτάσημον ταύτην Ἀ-
κροαθῆναι τῆς Ἀγίας Εὐφημίας, ἐφιλοπόνησεν ὁ μουσικολογί-
κτος Ἰάκωβος, Πρωτοψάλτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν πρώτοις κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐοδίου Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. τῷ 1804
ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

λιπάρθενε σεμνῇ· ἢ γὰρ ἐν γῇ κατέκρυψας, τοῖς
δεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Θάμβους ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως
τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσὶ
σου, καθορῶντες ὡς Σεμνῇ, τὸν τόμον τὸν ὀρθό-
δοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Υβρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ
Διόσκορον ἅπαντες, καὶ Εὐτυχέα, οἱ νο-
σήσαντες κακῶς, οὓς ἐπὶ τέλει ἤσχυνας, Μάρ-
τυς Εὐφημία πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Νῆες ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοὶ ὄντως Θεοτόκε
μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν·
διό, ἱλιγγιῶσι Δέσποινα, ὕμνον κατ' ἀξίαν προσ-
φέρειν σοι.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα Πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας,
πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν
καὶ πλοῦτον· ἐνὸς γὰρ χρεῖα ἐστὶ· μέριμναν
καὶ τύρβην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράκισας,
τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ωξένον τεράστιον! νεκρὰν μὲν ἐν τῷ μνή-
ματι, θαύματα τελεῖ δ' ὥσπερ τίς ζῶσα,
κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων ἐκ-
βλύζουσα κρουνοὺς, εἰς ἐνδειξιν μείζονα, ὅτι
ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Συνοῦσα τῷ Κτίστη σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύ-
φημε, ἐντευξιν ποιῶ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀ-
νευφημούντων τὴν Θεῖαν μνήμην σου, Μάρτυς
Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου,
ὥσπερ θυμὰ ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἡ πρόρ-
ρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβάνει· καὶ
γὰρ συνέλαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν Λόγον
τὸν ἀναρχον Πατὴρ, ὡς ὁ Θεῖος σύλλογος, του-
τωνὶ προεκήρυξεν.

Ῥδὴ ς'. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Ως ἄνθος χόρτου ἢ πάνσεμνος, ὀρώσα Εὐφη-
μία ρέόμενα, πάντα τὰ γῆινα, δίκην σκυ-
βάων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὃν περ
ἐπόθησεν.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ
πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν
τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ' ἡμῶν
δολίως μηχανευόμενον.

Ορῶντες Μάρτυς ὡς ἡδυσμα, ἐν μέσῳ σου
τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον, πνευ-
ματικῶς εὐωχούμεθα, ἀγιασμόν καὶ ῥῶσιν ἀ-
παυόμενοι. Θεοτοκίον.

Ενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Παν-
αγία Θεόνυμφε· ὦ! πῶς ἀπείρανδρος, ἔσας

πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν, μείνας ἄφθορος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τῆς ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανάς τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σαυτὸν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον ἀγιαζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τῷ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἥς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτη Ὄρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίῃ.

Η Ἀγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλησιανοῦ, καὶ Πρίσκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα καὶ παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγομένη· ἥτις, διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδεται, καὶ ἐτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γυναιῶς ὑπομείνας, ἐκομίσαστο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διασώζεται, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλὴς ὠκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς Ἀγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμένη ἱερά Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἱ τινες τοὺς περὶ Εὐτυχία καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπίθοντο, ἐτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδὴ, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, καὶ τὰς αἰρετικούς πρέσβευσαν ἐν ἐτέρῳ γράψαι τὸ ἑαυτῶν φρόνη-

μα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὗρον ἐρριμμένον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἰρετικοὶ μὲν αἰσχύνης, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρᾶς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῦον ἱερὸν τῆς Ἀγίας λείψανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνος μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοιδίμος ἐν Πατριαρχαῖς Καστίνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ ἐκτάριον ἡγείρεν ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἀγίας, ἅρτι κοσμηθεῖσας μερτυρίου στεφάνῳ, Γενομένης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἐκεῖ. Κακείθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὰ τῆς Ἀγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνέχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ θεία εὐδοκία διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῦον ἱάματα τοῖς μετ' εὐλαθείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη, δὲ ἐν τῷ ρηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιαῖς μέρεσι καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔνθα καταταθειμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἀγίας κατὰ τὴν ἰά. τοῦ Γουλίου, καδ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαθείας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἱαμάτων.

Ἦς ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρᾶον ἔφερες, βασάνων τὴν δορυμύτητα, Μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερόροτάτῳ νοῖ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θείαν βοήθειαν· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πανεύφημος, Ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντα ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάζατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ διήλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἄνοιαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε Μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι, τὸν Υἱὸν σε Παναμώμητε ποίησον δέομαι, καὶ μὴ παρίδῃς σεμνή, δεήσεις καὶ δάκρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγάζοντι· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Εστῆς πρὸ βημάτων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσεσι, καὶ κράζουσα· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλὴν γεγρανὴν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὗτινος τοῖς ἔχνεσι, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλῃ νῦν αὐτῷ κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνω, τοὺς πότους σου τοὺς δεινούς καὶ τὰ παλαίσματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικείῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπην, Μάρτυς πανεύφημε, Πατρός τε καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ, Πνεύματος τοῦ μόνου, Θεοῦ τρισοποστάτου.

Θεοτοκίον.

Ορμος γαληνὸς μόνη ἐδείχθης, Παρθένε χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἐνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλυδῶνι, περισωζόμεθα· διὸ σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Νεὺς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγῆσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς, καὶ δόξας Μάρτυς, ἃς περ ἀπείληφας, συμβασιλεύειν ἅληκτα Χριστῷ πανεύφημε· κατ' ἀξίαν, ἄθλων ἰδέε κελήρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύουσα.

Μύρω νοητῷ, ἐχρίσθη Πανεύφημε τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω, ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμπόνηρος.

Ιεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧ περ συνηθροίσθημεν, χειραγωγία πολλῇ, τῇ ποιμένος, τοῦ καλῷ πανεύφημε, ὑπὲρ αὐτῷ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Αρχὴ Τριάς, τοὺς θεοκτογούντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν,

περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν, ἧς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελοῦντες πιστῶς εὐφραινόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι ἀγνὴ, προσάγομεν Δέσποινα πόθῳ βοῶντές σου· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστη χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· ὃν ὁ Δαυὶδ προέγραψε, ὅρος πικώτατον· Ἀποστόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἡμῶν Ἀγνὴ, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντα οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ ἐώας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωταγωγῆσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς Θεῖον θείσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχὲς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποσταζούσα, κρουνούς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικούς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελευμένην πανήγυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὕτη γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τῇ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσὶ σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῇ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, ὅς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐ-

φημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὗς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερός Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρόν καταβέβληκεν· ἑρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτηι τῇ δεκάτῃ ἑκτῇ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκατεργήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἅμφω, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκὸς σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δὲ αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τῆς τιμῶντάς σε.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, τοῦ ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀπροστιχίδαν· Ἀγαλμα τερπνὸν τῶν μονοτρόπων σέβω.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Κόρη τὰς ἱεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστατίς, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβῃ τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· ὦ ἱμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις, ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, εἴ ἢ Ἀκροσυχίς Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.

Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι αἰεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Επτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνὰ, τοῦ βίβῃ Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεθείας τὴν πυρὰν, ἐσθέσατε Σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἱαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν, ρύπον ἐκπλύνετε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητόν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπήνεγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροί, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπήνεγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον.

Ιὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριήλ σοι προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφους, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σοφία λόγων, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχυρὶ Πνεύματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Αναρτηθέντα, ὡμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυχῆς τὰ ὅμματα τείνοντα, καὶ τῇ καρτερίᾳ σου καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσθεις, Πρόκλε δυναμούμενος, τῇ θεῖᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν
» Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιλάριον πιστοὶ, καὶ τὸν ἐνδοξον Πρόκλον, ἀ-
θλήσαντας σερρήως, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτε-
κες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύ-
στως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνησά· ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβα-
σιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ηκολούθει σοῦ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγμα-
τος βέβαιον· ὁ γὰρ αἰμοδόρος, εἶργετο

προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων μόνον Κύριον, ὡμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος, σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἱμάσι πεδού-
μενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυνα-
μούμενος.

Αἠττήτῳ παρρήσίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήμα-
τι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βηματίων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τῇ κενώ-
σαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρω-
τοῦ ἡμῶν.

Ιταμὸς μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε,
τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὸν βιαιότατον θά-
νατον· ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων κατεπλήτ-
τετο, καὶ τὴν ἥτταν ὁρῶν ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ
ποίημα, κατοικτεῖρων Λόγε, μήτραν ἀ-
πειρόγαμον ὥκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις
προελήλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς
εἰδόσι σε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα·
σὺ Ἅγιε τοῖς ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος,
ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ερωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος,
ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος
Πρόκλε, παμμακάρι ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῷ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλε-
γόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ
τυράννου καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον,
ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστιν
τῶν ὅλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θά-
νατου πεῖρα, γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι,
τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρῶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως
κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἢ τῶν Μαρτύ-
ρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία·
μόνος αὐτοὺς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς
θεράποντας.

Εὐπλὼς τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλε-
πῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον
ὄρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες,
αἰδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ι'δού ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας πάλαι,
βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμανουήλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι.

Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη·
Ξίφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτῃ βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλα-
ρίον τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως,
καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅ-
γιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν
Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδεται, καὶ λαμπάσι
πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ
ξίεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς
πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυ-
τοῦ ἀνεψιὸν Ἰλάριον, ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ
ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρω-
θεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰλάριος ἐ-
ρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κριμα-
σθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σῦρεται· εἶτα τὴν
κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς, κατετίθη μετὰ τοῦ Ἀγίου Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε Πα-
τὴρ Πνευματικὸς τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν
τῷ Ἀθῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀν-
δρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου,
Μηνᾶ, καὶ τῆς συνόδου αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες πρὸς
τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέ-
ξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πί-
σει, βασιάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶν-
τες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ε"ρρεὶ χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων
παμμακάρι Πρόκλε θείον ἱάμα, ποτίζον
τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῇ θείᾳ, τὸν νοῦν ὀχυρωθεὶς, βασά-
νων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγά-
ζων Ἰλάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ος τῶν κτισμάτων Ἀγνή, ἀγιωτέρα κύεις, τὸν
πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀ-
μίαντος, εὐλογημένη αἰεὶ, Μήτηρ δεδοξασμένη.
Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνη-
μέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν· ὑφ' ὧν κα-
τατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς
χειρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ε'πληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις
τοξεύμασιν Ἄγιε, καὶ ἀνιάτως ἐπληξε,
δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελωδοῦντας· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὥσπερ
λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἰλα-
ριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ρεύσαντες, ἀ-
σεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσθεςαν, τοὺς δὲ πι-
στοὺς κατήρδευσαν, μελωδοῦντας ἀπαύστως·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σε, ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέ-
σποινα, ἀνεκτήσατο κόσμον οὕτω βοῶντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ι"δε φωταυγὴς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, τῶν
Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρου-
σα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ
ἱαμάτων χάριν βρύουσα.

Ος δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἱαμά-
των γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρ-
δίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη
χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίζαντες, ἀ-
λουργίδα παναοίδιμοι, ταύτην ὠραίως τε
φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ

μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύοντες.

Η γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει· τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, ἐν ἣ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνὴ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὁρωμένη τῇ σώματος, καὶ πάντας τῆς ἐν σκότει φωτίσαντας· ὅθεν σε πῖσει μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθέने
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέστατος ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ Δεῖον καὶ φρικῶδες μελωδήμα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνη τεθαύρηκας, Ἀγνὴ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Ἐπειδὴ ὁ Ὁσιος Στέφανος ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν ΚΗ'. τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχων καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ Προσόμοια καὶ τὸν αὐτὸν Κανόνα, διὰ τοῦτο, εἰάν βούληται ὁ Προεστώς, καταλιπὼν τὰ τοῦ Ὁσίου, ψαλλέτω ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Γολινδύχ, κειμένην ἐμπροσθεν, μετὰ τοὺς Αἶνους τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ Δέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περισῶζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, Δεῖα φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφειν, δικαιοσύνη ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμους, οὐ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἐνδοξε.

Πάτερ Θεογόρε Στέφανε, Θεολογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν Θεσπέσιε, παρεστηκώς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνασας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, Θεόφρον Ὅσιε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθέने Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεῦτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, Δεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύςως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῶντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρτῆς ποιμνῆ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. Ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τῆς πόθῳ σέ γεραίροντας, καὶ σὲ τῇ σκέπῃ προσρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ως Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμενοὺς σε ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριήλ αἰνέσω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξει, θεῖον καὶ αὐλόν, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμνηνύκτα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριήλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ρυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αἰνῶν σε πανάμωμε, ὁ Γαβριήλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἶσομεν ὕμνων. Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδασκῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἵλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ολεθρίων ὄρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας, ὡς λογισμὸν, κεκτημένος θεόφρονα· εὐμενὴς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνὴς τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ιερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεορρήμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες. Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὧς σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους. Μεθέξει φωτὸς αὐλωτάτου, ὡς αὐλὸς ὄντως Γαβριήλ, αὐλῶς φωτιζόμενος φῶς καθορᾶσαι δεύτερος, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἡξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἡρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγαλῶς τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν ἐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὧς Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτέ, ὁ Γαβριήλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σε, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τῆς σοὶ πίσει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδασκαίς σου Ὅσιε, ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, Θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐξερεώθη ἡ καρδιά σου. Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχὴν σου πάθει-
σι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, Θεοφόρε στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἑθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.
Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραῖζει, τὸ Δεῖον μελωδήμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ αἷμά σε σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἀβελ Θεόφρον· τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτιστον· ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξαν, τῆς τῆς αἰρέσεως λύκους, σφενδόνι τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας· καὶ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς Δείαις πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστατο μεθέξεισι Θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, Δείαις Γαβριήλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον Δεῖαν στολὴν, δόξη ἀπροσίτῳ ἀσράπτυσαν, ἡμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγνισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ

σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἡ λύτρωσις καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑτερος. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περι-
κείμενος· ὥφθης γὰρ μακάριε, Θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἐνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Αμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάκαρ σοι στέφανον, ὡς δίκαιος ἐπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος· Σάββα τοῦ Θεόφρονος, σὺ μαθητὴς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ Εὐα προσήνεγκε· ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὐθὶς με ἀνώρθωσας· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε αἰετάρθενε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὥραθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν Ἅγιος Πατήρ ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερβαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριήλ μέγιστε, Δείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο Δεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε φωνῇ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ορμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, Θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, Θεορρήμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, Θεόφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες εὐρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργα-

ρίτην τὸν πολῦτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ιδού ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τῆτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε τὸν νοῦν τὸν φωταυγῇ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Α'κτὶς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχισράττηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἀγνή τῇ Γαβριὴλ ἐχηματίσας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οίκουμένης φωστήρ φαινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τὴς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγέννησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ως καλὸς ὡς ὠραῖος ὁ ξέφανος, ὃ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάρισε.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἀγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν

αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξὶς τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Στίχοι.

Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὥσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
Ὡς οὐδ' ἐορτῶν, Γαβριὴλ Ἀρχων Νόων.

Τῇ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγήοχεν ὧδε Γαβριὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γολινδούχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχ. Σκηνοῖς Γολινδούχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δέ σοι.

Τὸ τοῦ Βαλαάμ, ὡς σκιαζοῦσαι νάπαι.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ βασιλείῳ, Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. Μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γέννῃ, οἱ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρός, Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαγούσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾧ δράκων ἦν, ἀκοντίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσε τοσοῦτον αὐτὸν, ὥς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἰτα, ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν, ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαρρήγνυται· καὶ ἐν σάκκῳ, καμινιαίας αἰθάλης πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα, ἐντὶνι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβής, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδεται, ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενον, ταύτην οὐχ εὕρισκον. Ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστάς ὁ Ἀγγελος, ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ρυῖναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐδάφησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς ἐργάσαντο.

Ἡ δὲ Ἀγία, παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἀγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα θρόνον, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῶ μικρᾷ κατασχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇ δε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημιᾷ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωάννου τόκον ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τῇ θείᾳ ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλ-

λόντι, τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ Θεῷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περίδοξος τῇ οἴκῃ σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαζέει ψυχὰς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὠράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Α΄ πεσταίη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δι᾽ ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γάρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Οβίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλῆν σοι τὸν σέφανον, παμμάκαρ προεξένησε· σοφίας γάρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι καὶ διανοίᾳ, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἀγνεία τε σώματος καὶ παρθενία σεπτῇ, ἄριζον ἀνάθημα φανείς, τῷ παντεπόπτη καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ιθύνουσα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γάρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενος· τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΐλους Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῳδήμα, τὸ φοβερόν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀπο-

περαιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τῇ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνον ἐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ολὴν ὑπερβαῖς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εῤωτι σφοδρῶ, παμμάκαρ κατιχνεύσας, τῇ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἐνθεν, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐζήλωσας πανεύφημε· γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι,
» τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ιστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεόμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ωσπερ οὐρανὸς, ὁρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δέ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθείεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τῇ Δεσπύ-

του, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβαίων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σε βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ Θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλῆς, δυὰς καὶ περιδόξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς Θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προσταῖται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαιδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννήτορ πάντα γενε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Υπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σε νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σέ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερέμενος, καὶ ὡς περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, ταῖς ἀρεταῖς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὁσιε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσιν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ πανουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότη· διό σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος σαρκωθείς ἐν Παρθένῳ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶ-

σαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλαίτων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἶμοι! ὁ ταλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὖσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ίχος α'. Πανεύφημοι, Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θεῖος Ἀρχιστρατήγος, καὶ ὑπεργὸς ἀναδέδειξαι καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου ἀνγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸς, κλέος περιβόητον· καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἔνθεος· ἡ μορφή ωραία· τὸ εἶδός σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος· ἡ φαῦσις αὔλος· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστῃ, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ίχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φερεῖ γὰρ τῷ φωτί σε προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἔωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σε λυτρώμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ ἀξιύμνητε, Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεῶ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου 5'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αστρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνῇ, Γολινδούχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἀθλῶν φαιδρότησι, τὴν οἰκουμένην, περιαυγάζουσα, καὶ ἀθείας, νύκτα διώκουσα· ὅθεν τὴν μήμην σε, τὴν φωσφόρον σήμερον περιχαρῶς, πίσει ἐορτάζοντες, ὑμνολογῶμεν σε.

Θείαις σεμνῇ εἰσηγήσεσιν, ἐγnows Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῇ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σε, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πάντας πάλιν, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα· ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Απληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὁμίλειν, καὶ χρονίαις καθεύξεσιν, ἀθληφόρε ἐνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀπορρίψαις, ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου, μὴ διαρρέουσας, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύναικον, ἐκ τῆς αὐτῆς, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαίρας Γολινδούχ, Μάρτυς ὠραῖσμένη. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ, παρῶσα ἐνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Αποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστήρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θείῃ, Θεομακάριστε.

Γχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδούχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὠραῖσας· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσηλθὲς χαίρουσα. Θεοτοκίον.

Ρύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθάραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξαζόμεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅπως πεφωτισμένος, ἐμυήθῃ τὰ θεία, Γολινδούχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθείς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσας.

Ισχὺν δεμένη τὸν Χριστὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλησιν εὐσεβῶς, ὥσπερ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνῆλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεαι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθῃς ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατείδαμεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, δι' οἴκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφὴν· διὰ τοῦτο, πιστεῖ σε δοξαζόμεν.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Οἱ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βρόχοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκειλίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὠμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ισχὺν σοὶ δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομείναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα κόρη μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομήτορ· οἱ πιστοί, διὰ τοῦτο σε δοξαζόμεν.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Οχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλαΐσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Υπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς τῶν περικειμένων σοὶ δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρός ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἐνδοξε.

Χ

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρεωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παρὰ βλάβην.

σεσι, σὲ καθικετεύω μόνῃ ἀμολυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Απὲρρίψαν λαίκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρώσι οὐδόλως εἰληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων ἐτρέφου γάρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ρῆμάτων ὑπάρχουσα, φυλαξ Μάρτυς θείκων, πολυχρονίαν κἀθειρξιν, κατεδικαίσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπαλοῖς τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὅστα συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε· θείκός γάρ σε πόθος ἐπερρώννυσεν. Θεοτοκίον.

Υφάνας ὁ Ὑψιστος, ἐαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον αἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἀπάσαν· ὀρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνῇ, αἰσχύνῃς τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γάρ νοὸς ὁμμασιν ἔβλεπες.

Οσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάλιστα, Μάρτυς Θεομακάριστε· ἐδυνάμου γάρ, ὁ Χριστὸς σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνὼν σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοῦχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ρωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, κἀθειρξιν ἀξιάγαγε· ὥσπερ κόσμον δέ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνός, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοῦχ γέγονας.

Αναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκνοῦσά σε, νοθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψει φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον κεντήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεὸν σε πάντοτε. Ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθειρξεί δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ, δυσμενῆς πανηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδεδωκας, Θέκλαν

ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Επτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστέρα τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγάς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Η τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου πάσης στερεῦουσαν, πράξεως Ἀγνῇ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλεουμένη.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημῆσα εἰσέτι τῷ σώματι· ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ος φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναῖα σου ἀθλησις, καὶ πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέσειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυματῶν, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τούτου προσψαύουσιν.

Η σὴ δεδοξασται θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε, τῷ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἀγνῇ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν δυσώπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε· ὅθεν εὐχαρίσοις, σὲ φωναῖς αἰεὶ δοξάζομεν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμένης Δ'. Συνόδου, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Δισκέρου τῶν Μοναφυσιτῶν. — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλεθίου, ἀκμασάντος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκένκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά γ'. καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλὴν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῇ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποιμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξαζόμεν.

Ακτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νεύσαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· ὅς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἐορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξαζόμεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχὸν ἀτελεύτητον, τέτον δια πάντων γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημῶμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαραλλάκτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὀρθοδόξων

προμάχους, τῆς πρεσβεύοντος πάντοτε Κυρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Ἀβὼτ καὶ ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους ὁκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαῖ, ἥ ἐστίν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Ἀβὼτ τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδίων Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Ἐὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ἕβρανόν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Ἴδετε, καὶ παραδédωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δύνησομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ἡμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖα ἡμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακονεῖτε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτῆ, καὶ ἀνα-

μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, Κύριε τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τραχὺλὸν ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεὸν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσει, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ· Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαύμαστα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παράδοσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγονότες Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνην πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχεᾶ καὶ Διόσκορον, Σαβελλιόν τε, καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡς τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατὴρ συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Τεπεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν

Θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' τῆς Θεοτοκίου εἰς β' καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Εν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἀνωθεν, τὴν πανσθενὴ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τῷ Πατρί τε καὶ δυνάμει.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τῷ Θεοῦ τὸ ἀγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ανωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ Δεῖος καταλογος, ἓνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενὴ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες Δεικοῖς, οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἀγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείας μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπές Θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φωτίσαν, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ητῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντων, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυοῖ τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατὴρ Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Εξακοσίων, ἀριθμὸς τριακόντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ

(*) Ἐποίησε τὸν Κανόνα τοῦτον ὁ ἱερός Φιλόθεος, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς τινὰ εὐχρηστικὸν ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ Θεοτοκίῳ τῆς Δ'. Ὡδὴς τοῦ παρόντος Κανόνος· ὅτε, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐπανεκλήθη πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ 4369 ἔτος, τῇ ια'. Ὑκτωβρίου.

Σεβήρου αἵρεσιν, καταβάλλοντες ἔφασαν· Ἐν
δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνον-
τες, ἔπεισι Κυρίλλου τοῦ μακάρος.

Ο μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ
ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λό-
γον, σχεῖν τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τέταρτη Σύνο-
δος, τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐ-
δέσπισεν. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδόξαμένα, περὶ τοῦ λελαλημένου, ἐν γε-
νεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μα-
ρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν
προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ
Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστό-
μωσε, τὴν πλάνην Ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ
πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφη-
τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τῆς δεινότητος, προστάτας
τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν
Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθεῖλετε, τὴν
σεπτήν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν Ἐνδοξοὶ, Ἀ-
ποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασι.

Αναρχοῦ Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνά-
ναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες κτι-
στὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσ-
λήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ὅνα Χριστὸν
καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος
τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον Δεῖαν
ἐλλαμπν, πηγὴν προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος,
τῇ Μητρὶ τῇ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα,
τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἔτερος. Ὁ στερεώσας καταρχαῖς.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λό-
γοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπέσοις, κα-
ταισχύνθητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς
Ἐκκλησίας ὡς περ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ διασώτα καὶ πιστοὶ, τῶν Παντουργῶν
καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδικαιρέταις οὐσίαις,
καὶ Δελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν
τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρο-
ποσμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχούς, καὶ Ἰακώβου τὴν
πλάνην, Θεοδώρου Δοσκόρου σὺν τούτοις,
ἐπρωμέλια τρανῶς τὴν δὲ τέταρτην Σύνοδον,

τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μελψώμεν Δείοις ἐν ἁ-
σμασιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψη-
λοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀρόκυντε· διό
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χρι-
στοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς
ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέ-
σεις, τῶν δυσφήμων γλωσσεῶν, σθέσαντες
τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό
ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχύ δεῖξαι Δέσποινα, τὰς ἱεσιὰς ἡμῶν, καὶ
ταύτας προσάγαγε, τῷ σὺ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
εἰς σε προστρεχόντων· πράυνον μηχανὰς τε,
καὶ κατὰβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων αἰθέων
κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιού-
μενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους Σοφοί, κα-
ταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε,
καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τῷ Πνεύματος, τὴν
Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίζατε.

Υμνοῖς καταστέψωμεν, τὴν Δεῖαν ὁμήγυ-
ριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοὶ· τὰν σαρκω-
θέντα Λόγον γὰρ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς
ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς Δελήμασι, τοῖς καταλ-
λήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φουσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι, ἐ-
πὶ τῷ θρόνῳ καὶ Ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς
παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος
τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ
θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα,
Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου τῆς ψυχῆς, διάνοιζον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεί-
θεν αἴγλης μέτοχον ποιήσου· σὺ γὰρ μεσίτις
αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Ἔτερος. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβήρε καὶ μάκαρ, μίαν
φύσιν, σύνθετον τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ
Πατρὸς Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴποις,
καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ
Λόγος, ἐχὶ μία ὁσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε,
σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἀνευ

τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμού, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανῶς ταῖς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἐπόμενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἀγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου ταῖς ἐπεσιν. Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ἄχημα σὺ Θεομήτορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τὴν ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὀδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν ἐχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ως καλλίστη καὶ λαμπρά τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθεύσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐνεργείαις, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασιν.

Δῶρον θεῖον ταῖς ἐκ Ῥώμης γραφαῖς λογιζάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διτταῖς Χριστοῦ ταῖς ἐνεργείαις, ὡς καὶ ταῖς φύσεσι κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδοχος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσιν, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἰσχίστα. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστι Κόρη φωτισμός σὺ ὑπάρχεις καὶ ἐλλαμψίς, τοῦ αἰδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· διὰ τοῦτο δεόμεαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννητορ, ψυχῆς ταῖς κόραις μου φώτισον.

Ἔτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ως θεῶν ταῖς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέως δευρῶς παραινόμε· οἱ γὰρ διασῶνται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγείλαντες, πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετε φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλόανθρωπος θελῶν αἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς

ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβήρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιούσα τὸν νόμον τοῦ Λέοντος τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς ταῖς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὀρίζοντα. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Σπλάγγνων Ἰωάν.

Ξένην καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύσαντο, τὰς διτταῖς ἐνεργείαις συγγέαντες, ὡς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον ἣν περ ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ινα τὸν δεινόν, ἐκφύγη Νεστόριον, δυάδα υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὰ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Οὐπερ τῷ Πατρί, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Ἰησοῦματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θελήσιν.

Υποστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θελήσιν, εἰσῆγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρότωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι· οὗς περ καλλίστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῇ διδάσκουσι, τὴν κατὰλληλὴν ταύτης ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτίνος σὺ Δέσποινα, πηγὴ τε φωτός, αἰδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλῆρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως, ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμος· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρήζουσιν.

Ἔτερος. Ἰλασθήναι μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον (*), ἀπασφαλίσαι πατέ, Ἐφας,

(*) Ἀντὶ τοῦ, Σούκενσον, ὀνόματος κυρίου, ὑπῆρχεν ὁρεῖτερον τὸ προσθηγορικόν Σὺγγέλλος, διτταῖς ἡμαρτημένον, καὶ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσώπου, καὶ κατ' αὐτὴν ἐτι τῆς λέξεως τὴν γραφήν. Ἦν δὲ ὁ Σούκενσον οὗτος ἀνὴρ πεπαιδευμένος καὶ φιλομαθέστατος, δυνάμενος καὶ ἑτέρους ὠφελεῖν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου, ἡ δὲ ἐπιγραφή τῆς αἰ. πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ θείου τούτου Πατρὸς ἐστὶν αὐτῆς· τοῦ αὐτοῦ (Κυρίλλου δηλαδὴ) πρὸς τὸν μακαριώτατον

τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὰ πάντες αὐτοῦ, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἄγνην, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκέρου σε κακόνοιαν.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶς Θεολογίας, ὀρθοταμεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ο Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοῶσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· Ἰδετε ἰδετε, ὅτι αὐτὸς ἰγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλαίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίῳ τοῦ υἱοῦ Ἀρχαδίου τὰ σκήπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον. Εὐτύχιος γάρ τις, Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἵρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων.

Σούκενσον, Ἐπίσκοπον τῆς Διοκαισαρείων, τῆς κατὰ τὴν Ἰσαυρίαν ἐπαρχίας, Ἐπιστολὴ α'. Περὶ Πίστεως α'. Καὶ πάλιν· «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ δευτέρᾳ πρὸς Σούκενσον», — Ἔστι δὲ τὸ Σούκενσος ἢ Σούκκενσος, ὄνομα λατινικόν (ἐκ τοῦ Succensus) ὅπερ, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, μεθερμηνεύεται εἰς τὸ ὑπανημμένος ἢ ὑπαναφλεγείς.

Ο δὲ Εὐτύχιος, χρυσάμενος βουλαῖς τοῦ Βασιλέως ὀθείοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνίδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδοσίος τῶν τῇ δε μετίστη. Ἐπὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πουλχερία, κελεύουσι γινέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς τὴν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἑτερόδοξοι, ἐγγράψαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοίξαντες τὴν λάβνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, εὐχάμενοι, καὶ ὑπανόξαντες, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν Τόμον, ὑπὸ τοῦς πόδας τῆς Ἀγίας ἑρριμμένον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τοῦτου, δὲ γινόμενου, ἐξέστησαν ἅπαντες ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλείον σθηριχθέντες τῇ πίστι, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιεῖντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαισία πράγματα, πρὸς ἐπιτροπὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Σε τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, κατανυγίσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σὺ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεχάμενοι τὰ θεσμά, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἓνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ακτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανυγίσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκήρυξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θεοῦ φωτὸς, ἀστραπαῖς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργούς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ελαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, εἰς σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψόμενος· ὃν περ καθικέτευε· Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογούντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βοῶμεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ενα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ᾧ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν μεμνηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, Θεολογούντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς, καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Αποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὀρητῆριου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς ταῖς φύσεσι, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ινα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῇ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνεργεῖαν θέλῃσιν οὐσιώδη, ἀκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ρῆμα Θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς, ἐνεργεῖαν θέλῃσιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ ταῖς φύσεσι. Θεοτοκίον.

Ολη Κόρη ὅλη εἴ καλὴ, ὅλη φωτοειδὴς τε φωσφόρος καὶ Θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φωτίσον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετραμένον, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Κτασχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω καὶ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν πρόσωποις, κατ' ἄμφω δὲ ταῖς φύσεσι.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (*) ἐπίκλησιν, ὀνομάτε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγ-

(*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμφισβήτως τοῦ κέντονος μεταπλασθεῖσα κακῶς) λατινικῇ μὲν οὕσα

γράφοντες, ἡμῖν ἀποφύνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολύμβηθρα, ἐβαπτίσθητε παλαι· διὰ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάτες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀνασχυντοῦντες.

Εν Χαλκηδὼν Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῇ Σεβήραν, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκακῶδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς Θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότη· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυπόστατου φύσεως, Γεννῆτορα ἀπαρχόν, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεύον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλαγεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εχοντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ Θεῖα ποιεῖτε λαλῆσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζετε, ἣν πρόνοια καὶ ἰδρῶσι, μεγίστοις ὄντως συναστήσατε.

Τύπος καὶ κακῶν γέγονατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, Θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τῇ γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Απαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον

ἐκ τοῦ Κέντου (Cento), παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρων, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τμημάτων συνερράμμενον εἶδος. Κεῖται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον φαβέλου, μοχθηροῦ, καὶ ἀπατηλοῦ ἀνθρώπου (Ἀριστοφ. Νερ. Στίχ. 450). Λέγεται οὖν τὸ ὄνομα τοῦτο Κέντονος εἰς τὸν αἰρεσιάρχην τῶν Ἀρμενίων Ἰακώβον ἐπωνυμικῶς, (ἐάν μὴ συνέβη καὶ εἰς τοῦτο ἀμαρτημά τι γραφικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Εὐσκενσον) ἢ διότι αὐτὸς, συνάψας εἰς ἓν τὰ πολλὰ καὶ διαφορὰ κόμματα τῆς Νεστοριανῆς καὶ Εὐτυχιστικῆς αἵρέσεως, συνέστησε τὴν μέχρι καὶ νῦν ἐξ αὐτοῦ καλουμένην αἵρεσιν τῶν Ἰακωβιτῶν· ἢ διότι, δεικνύων ὑποκριτικῶς, πρὸς ἀπάτην τῶν ὁρώντων, ἐξωτερικὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκητικὴν αὐστηρότητα, περιήρχετο ἐνδεδυμένος ῥακιδῇ, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Ζάνζαλος ἐπωνομάσθη, ὡς ἀρμενιστὴ σημαίνει τὸν ῥακενδύτην καὶ εἰς ἀκρὰ εὐτελεῖ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Τζάντζαλος καὶ τζαντζαλιάρης (Νικηφ. Κἀλλ. Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ιη. 52) — Ἠκάσσε δὲ ὁ Ἰακώβος οὗτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε' αἰῶνος, Σύρος ὑπάρχων πόλινος, μοναχὸς τὸ τάγμα, εἰς ἄκρον ἀμαθίας, ἀλλὰ θερμουργὸς καὶ δραστήριος, μαθητῆς χρηματίσας, ὡς λέγουσι τινές, Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χειροτονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων τῆς ἐν Χαλκηδὼν Συνόδου Ἐδέσεως ἐπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οἰκουμένης.

ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γεόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἁγίαι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μοι τῆς ὡδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνίς χρυσῇ καὶ θείῳ συμπέρασμα· ἦν περ τῆς ψυχῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Διήλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ εὐαγῇ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποιήν, ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἐνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἐαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατὰκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγγέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόντων καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεί, Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δείλαιε Σεβῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλας, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλαρίον τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἰθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλεόν, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει. Εἰς τοὺς Αἶνες, ἱστώμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολὴν συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογραφῶς διεχάραξαν, ἐν ὃ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συναναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαῖς, αἱ εὐκλεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολὴν εἰσδεξάμενοι, τὴν νοσητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογματῶν οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκαλύψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτῆς, τῆς διατιθεμένου τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ολὴν συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸ δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τῆς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντας, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θείοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθεοῦ κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδράμων, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὗς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὁ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλῖται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολὺφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς ζωῆς οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου· Ἐκκλησίᾳ τὸ καύχημα· οἰκμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ 5'. Ὡδὴ.
Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζῆτει Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

**Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς
ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.**

Ζῆτει Νοεμβρίου ιβ'.

Κοινωνικόν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὕρανῶν.**

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς
τῶν ἐβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας Θεόφρων, τοῦ κόσμου ἥλιος,
ὥσπερ φαίδραν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν
κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ
τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τῆς πά-
λαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνοσίας κινδυνεύοντας.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ θείου Πνεύ-
ματος φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθείσης
πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτοειδής, ἀληθῶς
ἐχηματίσας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ
χαλεπὸν, θείᾳ χάριτι διέλυσας.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πίστει προστρέχον-
τες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες
Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν,
καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σε πρεσ-
βείαις καὶ πρὸς Θεόν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱεσίας ἡμῶν, ὡς
εὐμενὴς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε,
προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμεί-
βου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία
καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητερ ἀγνή·
Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν με-
λωδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῷ ἱε-
σίαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Οὖλον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύμα-
τος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτό-
μενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ
σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν
ἀνόμων φρύαγμα, ὄλονκατέβαλες, καὶ εἰδῶ-
λων τεμένη, κατέσρεψας ἀθλήσας Θεομακάρισε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεις, τὰ
τῶν σωμάτων Ἐνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἀποκάθαρων πάθη, πιστῶς ἐπιτελούν-
των, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνῇ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνελάβες τὸν
διὰ λόγου ἅπαντα, δημιουργήσαντα· διὰ τοῦ-
τό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Επόθησας Θεὸν ὡς θέμις Ἐνδοξε, τὸν μόνον
Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ
θεῖον βούλημα, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ισχυῖ τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου Πνεύματος, Ἀ-
κύλα πανεύφημε τῷ Βελίᾳρ, τὴν ἰσχύν πα-
σαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοῖ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν
Κυρίου, ταύτης μετέσχες, τελεώτερον Μα-
κάριε, μετασταῖς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ
μένοντα.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μό-
νην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτί-
σεως Πανάμωμε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεσω-
μάτῳται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
• κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν
ψυχὴν ὡς ἥλιος ἔλαμψας, θεογνωσίας
φωτὶ Ἀκύλα μακάριε· στέφος δὲ μαρτυρίου,

ἀνεπλέξω νομίμως· ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμούς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἐορταῖζουσι, μακάρι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε· ὅλεσον κατακράτος, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου πάντα ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Υπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θείᾳ θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμα σὲ κενώσας, Ἱερεὺ καὶ Μάρτυς τῶν πασημάτων αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τῷ Βασιλεῶς θρόνον, Θεότοκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ηδιστον λόγον αἰεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνῆδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θρηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητῆς γάρ, καὶ θείος ξεναγός, ἐγένου τὰ θεία, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὡσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερὸν εὐραίμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερρώς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀγνὴν ὀνομάζοντας.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εξεχύθη σου χάρις ταῖς χεῖλεσι, μακάρι ἱερώτατε καὶ σὲ εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέχημα, καὶ ἀμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, Θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αὶ πορεῖαί σε θείως τελέμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμενοι, τοῖς πλανωμένοις ὠφθήσαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Κυριῶνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κηύσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονώς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασκαίς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι.

Ἦπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,

Ἦγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Ὁὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκᾶς ὁ θρηγόρος ἀνεγράφατο· τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητῆς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ θεία ἐμνήθη. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίᾳρ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Γούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμῷ πυρ θέλων,
Εἰς πυρ Ἰούστου θῦμα βάλλεται ξένον.

Ὁὗτος ἐπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμίροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἰμῖναι εἰπὼν, τίνεταί σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὡμοῖς τύπτεται, καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας καταπλέγεται, καὶ ἐπὶ ἰσχάρας πυρὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρίδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνηαμένου αὐτοῦ τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ὁνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὸν ἡδέως,

Μεθ' οὗ σὸς Ὁνήσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφείς Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γῆνιν,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων Θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τῷ ἐν Ἀγίοις ἐμολογητοῦ, καὶ ἡγουμένου τῶν Στουδίων. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξιεπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ τοῦς οἵακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. Καί κεῖσε χρένον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἀνέζευξε κελύσει βασιλικῇ καὶ παραστάς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδελφῷ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ἐμολογητὴς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δὲ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως, ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινότεραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῷ, καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν, αὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἀνίσιν εὐρηκώς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Υφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὠραίος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατούμενους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτω τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανίου τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκῶς Θεοειδέστατος.

Αγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογούντες σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδάμ φθοροπαιῷ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνῶντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ

θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Ο τῶν ἰδρώτων σε κρουνοί, ποταμὸς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζῃσι Μάκαρ, καὶ ἐπήρεϊας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τῇ πλάνῃ.

Θέσει θεούμενος αἰεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοτῶν αὐλῷ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, καὶ βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἀγγελοι, ἐνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ως τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἀγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα τεκοῦσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκῶτα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτόν, τούτου τε πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ως καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν πόδηγέτης, καὶ θείος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητῆς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θειόγῳρῃ σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Η παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ἣ πρέσβευε Μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθείαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτός, Παρθενομήτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα, ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
• Σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-

- » δαίμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
- » ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως, σαρκωθέντα δι
- » ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
- » λύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου,
καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀν-
δρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέόμενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ
Πνεύματος, Ἰηλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
χνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
γεις θύομενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως
οἶνον, ταῖς καρδίαις, κατευφραίνετε τῶν πίστει,
ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολά-
σεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιάγαστε·
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν,
τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν
νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέ-
της, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς
δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα,
καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριε-
τῇ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύ-
ματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ
γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοῦ μητέρ μου, ταῖς ἀ-
πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ
ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς, ὡ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τὰς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γα-
λουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε· Παῦσον ὦ
μητέρ μου, τὸν ὀδυρμόν τῶν δακρύων· ἄνωθεν
ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῶζει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπου-
σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ
ἀνόμων, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἶμοι! ἀνεβόα πο-
θαινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν,
ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ
σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπόλεως Κυρίλλου σ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰηλίττα, σὺν τριε-
τεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύνῳ, δικαστικοῦ
πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-
τες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοή-
θησαν ἀπειλαῖς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι
νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παρι-
στάμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκνέσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.
Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς
γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς,
Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν
καὶ θανάτου γεγονάτε.

Ἡ ἐνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής, Σελήνη συ-
νοῦσα, τῷ Ἠλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι
Κηρύνῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀ-
κτίσι φωτίζουνσι.

Ρέοντων ἡλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα
Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱόν, φέ-
ρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου
τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Υπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-
τυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς
Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ
γεγέννησαι.

Κατήργησαι θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἄδου τὸ
κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἀγνή· σὺ γὰρ

τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύνσας.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διακωνιζούσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοττός ὡς ὠραίος, περιστεράς σῶφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήττητον.

Υπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ παναγίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σοῦ τὴν πανάμωμον, γαστέρα ὥκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὠραίη, καὶ βροτὴς ἐθέωσεν, ὁ ὑπερέσιος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφηγὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρί-
τας Κυρίου καὶ ἀθληταίς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα· τῷ τριετεί γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἁμῶμον· ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγαλλονται· πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς δερμὴν ἀντίληψν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπάρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίσει, τὸν ἄχραντον τόκον σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμναῖς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγγνα ἐλέους. Μακρέθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος σπλαγγνίσθητε καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σῶματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποσταύζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἁμναῖς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον, θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε. Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύνσας.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μάστιγι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σὰρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Εγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸ τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισταμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφους Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλαιῖτου, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σὰρκα ἀνελάβετο ἔνουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασιάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὁρμῇ, γαληνοτάτῳ σαφῶς

προσωμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶ, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

Σκιρτᾷ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη· καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ σταδίου σὺν τῷ υἱῷ καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ηλόγησας πολυπλόκων βασιάνων, καὶ τρυγῶν ὠραιότατη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφους, Πανεύφημε, καὶ εἰς μονὰς, οὐρανίως πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἀναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεόν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῖς πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλῆς φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων. Χριστέ τὸ κραταίωμα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστέ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξεπεῖν. Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλήσαι δυνησεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὖν σοι προσπίπτω Φιλάνθρωπε. Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συνάξιον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Στίχοι.

Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,

Ἡ λαιμότητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.

Πέμπτη Ἰουλίτταν δεκάτη τάμον, ὅλα δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκείσε, τὸν αἰοίδιμον Κήρυκον τριτῇ ὑπάρχοντα λαβοῦσα,

καταλαμβάνει τὴν Σελύκειαν. Εὐροῦσα δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ἣ Ἀλέξανδρός τις Ἡγεμὼν ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν, ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο· ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ἠκίζετο. Ἐκσπασθίντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, σπυῖδων ὁ Ἡγεμὼν κολακίαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαι, καὶ μὴ δυνηθεὶς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτοῦ ἀτενὶς ἰνορῶντος, καὶ ὑποφιλίζουσῃ τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τελευταῖον, λαβὴ κατὰ τῆς γαστρὸς τοῦ Ἡγεμόνος ὡς εἶχεν, ἐντεινάντος, ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψεν αὐτόν· ὅς, τῇ ἐκείσε προσκρούσει, τὸ κρανίον συντριβείας, τὴν μακαρίαν ἀφῆκε ψυχὴν. Ἡ δὲ Ἀγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πιεσθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἀπειρημένη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στίφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λολλιανός, οὗ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀβουδίου.

Στίχ. Ἀβουδίῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ ξέφους.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ραῖδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παραίνωμος θεόφρων Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στεῖρόν, ἐσαλευσεν οὐδόλως· ῥαῖδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ομβροὶς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσθεςαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταί, κραυγαῶντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκαλῆς, ὅν ἐκύησας ἐπεσθης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν καλόν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντας.

Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ παῖδοι ἀστέρες, οἱ τῷ στερειώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡσπερ κλάδον, ρίζα θεοφύτευτος οὖσα θεόφρων, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν

αὐτῷ καὶ λέγουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡ-
ραιότητα, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν
ἐνδοξὸν θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου
ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἅκραν
εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων
σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνευκότας,
πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώ-
σει θεία, ἐθέωσεν ἄχραντε· Ὁν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
» σου γεγρονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιαμα φέρει ἡ σορὸς τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων
τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδο-
μένη· δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἀγιάσθητε ψυχὰς,
καὶ νόσων καθάρητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν
δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ως ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηγηθήσατε κοι-
λάσι Μακάριοι, ὡς κρίνα εὖσσμα, ὡς Πα-
ραδείσου θεία βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀ-
ληθῶς, σταζόντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν
ταῖς ψυχαῖς, εὐωδία μυστικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλί-
νικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς,
ὡμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διαδή-
μα τερπνόν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς
τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Η Μάρτυς οἷά περ ἀμναῖς, ὡσπερ ἄρνα τὸν
νιὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος,
μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκή-
νωσεν αἰεῖ. Τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον
ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱεράν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τῇ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν
ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογι-
σμοῖς, ἀμαυρωθεῖσα καὶ κινδυνεύουσα· καὶ ἐξε-
λοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα
δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κρα-
ταίωμα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάθεσιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
» γαγρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑ-
πῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε· Ἀθλοφό-
ρε, σὺν μητρί τε γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ
τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων·
ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχαμεν τοῦ
ἐλέους. Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν, Χαῖρε θρόνε Κυ-
ρίου· Χαῖρε σκηπτρον πανθαύμαστον.
Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον.
Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, τῇ Βασιλέως καθέδρα.
Χαῖρε εὐδία λιμὴν, καὶ προσταίτις ἀπάντων,
Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.
Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πί-
στεως, σὺν μητρί θεόφρονι, ἐπαξίως μα-
καρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες,
τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ,
ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον πα-
ρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ,
ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν
πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλήσιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοί, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες,
στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέ-
βας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδῶλων τὴν πλάνην,
καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνειαν, τοῖς ἑαυτῶν
ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες
ἀνακράζωμεν, λέγοντες· Χαίραις Ἰουλίττα παν-
σεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικεῖαν ἀσθένειαν ἀπορ-
ρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις
Κύρηκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ,
καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν καταβαλὼν. Χαί-
ρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν
πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλήσιν·
οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὅλων
Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος,
καὶ ἐσχρηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν
τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἵ-
τησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δω-
ρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέ-
γας ὁμολογητῆς.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ ὁμοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδεί-
χθης τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχόν

Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλία-
σας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν
Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν
σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀ-
νυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἀκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνε, Ἰκονιέων ἡ
πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς
εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνι-
κος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κή-
ρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ
τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες,
τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο,
κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν
Ἀγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρήσιᾳ βοῶ-
μεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἡμῶν, εἰρνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εφες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστο-
μον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ρομφαίαν καὶ
τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς δια-
θέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σε-
μνὴ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον
ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι,
ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λαπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκ-
τωήχου, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡς'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει Σάββατον ι'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἡχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αθηνογένους ὁ ἐνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν,
περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ
αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς
ναὸν Ἅγιον, τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος,
καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὐλοῖς τάξεσι, καὶ
μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένους ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε
Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς
ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν
νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων,
ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσ-
βεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν
αὐτοῦ, μνήμην τελούντων αἰεί.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγω-
γαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελεῖ-
σα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην,
καθηγητὴν ἱερόν, ἐνθέῳ σθένει καταπληθήσασα.
Ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγχνε, τοὺς
ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστα-
σίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι· Μὴ
παρίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου·
ἀλλὰ τάχυνον, τῇ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώ-
σης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὃ παμμακάρισε, Παν-
χγία Δεσποινα· οὐ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοή-
θεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦ-
σαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν· ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα
ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ ἑκατοντες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὰ τὸν ὁ
Ἀκροστιχίς·

Τῶνσῶν Ἀθλητῶν, Χριστὲ, μέλπωτόκλέος. Ἰωσήφ.

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιά-
γαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνῶν-
ταῖς σε πίστει περίσωζε.

Ωσπερ ἄμωμον θῦμα, ὀλοκαυτωθεὶς Θεο-
μακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσ-
ηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δῆμος πειθαρχῶν
ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων,
τῶν ἀνόμων βουλαῖς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων
Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπέρ
νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ωδή γ'. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ, δεινὰς μηχανουργίας, τῇ
πρὸς τὸν Θεόν, ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνο-
γένης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς
δόξης ἡξίωται.

Ημβλυναν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα,
ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι,
καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς
φωτοδόλοις αὐτῶν λάμπεσιν.

**Τξέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνενδότως· ἀλλ' ἐκ
ἐσάλευσσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπλη-
κτον στερρότητα.**

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἕρανῶν, Ἀγνή ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σε-
ραφίμ αἰεὶ ἀγιωτέρα, ὡς τὸν ἀπάντων Δε-
σπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

- » Στερέωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
- » ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.
- » εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα,
- » καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν
ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ
νοῖ, Θεῷ εὐνέρεστησας, θύτης αὐτοῦ καὶ Μάρ-
τυς, γεγωνὶς Θεοφόρε· στίφος δὲ προσηγάγου,
μαθητῶν τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ-
τενῶς πρέσβευε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ
τόκῳ σου Ἀχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τῇ
δολίῳ Βελίᾳρ· στησόν με ἐπὶ πέτρᾳ, τῶν Χρι-
στοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς,
ὃν ἐσωμάτωσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς.
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν

ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ
σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θεῖαις ἀναβά-
σει φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδει-
λίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς
ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται,
ὁ Ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Ρήτορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λό-
γου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν
θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑ-
περούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς
βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ωδή ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθείᾳ τὸ φρόνημα, παθοκτό-
νον, πάθος ἐξεκόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀ-
ξιάγαστε.

Ταῖς θεαῖς προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ
Δεσπότη, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης
ὁ ἐνδοξος.

Εφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φω-
τοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς
πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία,
συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μα-
καρίζομεν.

Ωδή ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε,
καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνω-
ται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαι-
μόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτόν, μνημόσυνον ὁ Δε-
σπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτόν,
ἐντεύξεις Μακάριε· ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐ-
τῆς σοι γόνον, προσκομίζει θεῖῳ νεύματι.

Παραδεισος νοητός, ἐδείχθητε Ἀξιάγαστοι,
τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχον-
τες, τὰς αἰσθήσεις πάντων τε, τῇ θείων ἀνθέων
εὐωδίᾳ καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ως νοητὴ κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐβάξασας,
λυχνία ὡς φωταυγής, τὸ φῶς ἀπεκύησας,
ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν Θεο-
τόκε ἀνεβλαίστησας.

Ὁ Εἰρμός.

• Γλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
• μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
• νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
• ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Γερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πη-
δαχθόης.

Στίχοι.

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνῆρέθη,
Ψευδῇ θείαιναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἑκτη καὶ δεκάτη Ἀθηνογένη τάμε χαλκός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστίας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
βασιλείῳ· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος
μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰ-
κισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται
τελευτήν. Λίγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέ-
σεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς
μαθητὰς οὐχ εὖρε· προκατεσχίσθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαν-
τήσασαν αὐτῷ ἑλᾶρον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ,
πυλόγησε, καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτὴν τε καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρό-
νον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτὴν τε καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς μελ-
λούσας φύεσθαι, νεκρὸν προσάγειν ἵνα· ὁ καὶ γίγνηται.
Ὡρᾶτο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἀγίων Εὐαγγελ-
ίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἑλᾶρος, καὶ τὸν
νεκρὸν αὐτῆς μέσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἀγίῳ καὶ πάλιν
ἐξιοῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινό-
μενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἀγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον
τοῖς ὀρώσι τε ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χρι-
στὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογή-
σας παρρησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βίβησι κατατιτρώσκεται.
Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖ-
ρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάινῃς ἑ-
σθεις φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σε,
ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογη-
τὰς βοῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας
πόνοις, καὶ τῆς πλάινῃς σεβάσματα, τοῖς
τῶν αἱμάτων ὄμβροισι, μειώσαντες Μάρτυρες,
ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προσᾶξει,
καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις
βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, ἐκ ἐσαλεύθητε
Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρ-
χαίας, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαῖ-
ρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν, τὸν διὰ
σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὡδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ἐνατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδω-
λικῆς ἑξαπάτης Ἀθηνογένους διέλυσε, τὸ
βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων,
Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐ-
φραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, δοξάζων
τὸν Κύριον.

Συνηριθμήτης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθη-
τευσάντων δεκάδα, μαρτυρικὴν ἐπαγόμε-
νος, Ἱεράρχα μεθ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄπεκύνσας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεν-
νῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον,
τῶν πιστῶς σε ὑμνοῦντων, καὶ μακαριζόντων
σε ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

• Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
• τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
• τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
• τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰδε φωταυγῆς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀ-
παστραπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀ-
γλαΐαις, καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας. Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὡς περ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ὡς ἄρνες,
προσηνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δὲ ἡμᾶς τυ-
θέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ὡς
ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι,
καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθάρσει τῶν
πίσει, τῷ τεμένει σου προσρεχόντων καὶ πόθῳ,
σοῦ ἐορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, στε-
ρεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλη-
σίας, καταυγάζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκό-
τος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάν-
τα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἀγνή ὁμοιω-
θέντα. Ὁν ἰκέτευε τῷ λαῷ σε δοθῆναι, πάντων
δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον πᾶν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τῇ σου Ἱερομάρ-
τυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς
ἐλάφου τῷ νεκρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν
μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας,
ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ πανα-
γίων αἱμάτων, τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰ-
κτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

Εὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ
τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστα-
σιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα, τῶν
Πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Ἐσδοξ. Φῶς
ἐλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνω-
σματα τῶν Πατέρων. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστασι-
μα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἀγίας. Καὶ νῦν, τῶν Πατέρων
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων τῆς Ἀγίας.
καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ
τῆς Ἀγίας. Τὸ, Ἀξιόν ἐστι... καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ
τάξιν, ὡς συνήθις — Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν
Πατέρων τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους.
Ἀναστάσιμον δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα,
τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.
Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας. Εὐαγγέλιον, τῶν Πατέρων, κτλ.

Εἰς διὰ τὰ τελευταῖα τίσσара Τροπάρια τῶν Αἶνων,
λίγομεν Στίχους τοὺς ἑφεξῆς.

Στίχ. α. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. β. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. γ. Ὑπομένων ὑπέρμαϊνα τὸν Κύριον, καὶ προσέ-
σχε μοι.

Στίχ. δ. Καὶ ἵστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ
κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην
ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνω-

σεν, ἀπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, ταῖς πα-
νηργίας αὐτῇ νικήσασα. Ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ
Σταυροῦ καὶ χαρίτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπε-
στήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, ταῖς οὐρανίους
μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων
τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τῆς ἐκτε-
λῆντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας
πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ
πτισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἶτησαι καὶ
λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων
τὸ πῦρ, οὐ τραυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ
κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς
πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς
ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμ-
φίου σου, ἐπιτυχεῖν ἥς περ κατηξίωσαι, Θεο-
μακάριστε. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλα-
λαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρ-
τυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειω-
θεῖσα, εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν κάραν στε-
φηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου
ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ
σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κα-
τασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σε μονάς, ἐν-
θα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερῶν, τῆς ὁμολογίας Χρι-
στοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε,
τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐθύθισας, καὶ
στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέβλεψας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγματῶν συνηριθμήθης ἐν-
δοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν
ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος. Ἦχος β'.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα
Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴ-
ληφας σέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε·
ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου
ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλύσει τοῦ σωτηρίου
ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρα-
νίων θαλάμων ἡξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρ-
tyς Χριστοῦ πολυάθλε.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σε φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου εἰσελθεῖν· εἰς ὁσμήν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σε θελήσεις ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρώσαστο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτέταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀόρατὴν προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερόντως ἀθλήσασαν. Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ παρθενίας χιτῶνα γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα. χρύσειον ὡς ὕφασμα, τῷ τῷ ἐπέθηκεν, αἷμα, τῷ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Μεγαλὸν κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπρόητος καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἴλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίου, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τῷ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα

χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμήν μύρου σου ἔδραμεν, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐμπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀρνὰς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες· πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰ βούλει εἰδὲ μὴ, τῆς Ὁκτωήχου. Εἶτα οἱ δύο παρόντες τῆς Ἀγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὲ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι μέλπω· Ποῖημα Θεοφανους.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἵγλην μοι παραίσχου φωτοφόρον, ταῖς, σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχηρμένη Μάρτυς Χριστῷ, παρείδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἁνῶ λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθεῖς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τῷ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομήτορ, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος, ὃ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Δ'. Ὡδὴ Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περι-
στράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς,
θεωμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αθλήσει, τὴν ψυχὴν νεώσασα, θεόφρον ἄ-
ρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς,
γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύ-
σαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύρην, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω
κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεία, καὶ θεϊκαῖς
λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαῖσαι.

Ρώσθεισα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυ-
νάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως
συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλυ-
χίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χά-
ριτος, Θεογεννητορ ἄχραντε· διὸ σέ Μα-
ρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ
Υἱῷ προσάπηνήνεκται.

Ὡδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμὴ, οὐ
τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ
θηνῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης
σε Πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν και-
ρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐ-
σεβείας κρητὶδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ
Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν Παρ-
θέναις αἰτήτητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ
Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν
στέφανον πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρου-
νοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν
εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον,
μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρώσθιντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρό-
νως δοξάζομεν· σάρκα γεγόμενον, τὸν τὸ
εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ
κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι'
ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα,
τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεῖς θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάν-
σεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἄλ-
λοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν
πυρὰν ἐσβέσας, καὶ τῶν πιζῶν ἥρδευσας,
ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ως Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτε-
ρῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σε,
ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σέ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα
γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ, κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν
σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπά-
τησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία
πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν·
καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ
σε αἰοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας
τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε·
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν
τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ
σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-
θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει
Παρθένος.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Θεοπρεπὴς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς
Ἀγγέλοις, ὥφθη ποθεινότητος· τῶν δὲ
δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκεί-
νων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χρι-
στῷ γὰρ ἐδόξας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.
Επὶ τῆς γῆς, ἡγωνισμένη πανόλβιε, καὶ
προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐ-
ρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δεσπότη,
κομίζῃ Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας,
σὺν Ἀγγέλοις βοῶσαι· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα,
νῦν Μαρτύρων, ὅμιλος εὐφραίνεται, κῦν

(*) Τὸν δεύτερον τοῦτον Κανὼνα τῆς Ἀγίας οὐκ ἔχει τὸ
Χειρόγραφον.

καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυνσχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βρῶντες τῷ Δεσπότη, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ο ἅλη καλή, πέφνηας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὥφθης ὅλη νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐρασῇ· διαὶ γὰρ βασιάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπρότερα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· συ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. γεγέννηκας Θεονύμφετε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἔτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐάν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἐκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θείοις ἔχνεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θεοτοκίον.

Η πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανείσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον. πᾶσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε θεόνυμφε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θελήος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμόν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ρᾶνίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποσταζούσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηραίου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σοι νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σε, Κόρη τὸν μεγαλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρυν τὴν

πρῶην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θεῖον.

Υπερτέρας σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν ταῖς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ρύπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρῶην δοξαζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα μόνη ἀγνή δι' εὐσπλαγχνίαν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνῆδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραυγάζεν.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἐσθεςας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ Παραδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὁσμήν, τῶν μύρων σου δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλῳ καυχώμενον, μετ' ἡχοῦ ἀπώλεσας Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριῶνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αιμάτων, τῇ πλιμμίρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτήν κα-

τήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν βρασάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυτον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ωρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἡλίον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σου κατηυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βελήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίσης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως εἰλίσσεται. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Θ** Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς αἰετρώτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίσου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπροδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτε νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

• Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει.
• Χεὶρ Κυρίου χάριτι θεῖα δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πισσιδεῖας, ἐν τοῖς Ἀμείρσις Ἀντιοχείας, Αἰδερίου τινός, ἱερώς τῶν εἰ-

δῶλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενῆς. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικὶ τινι, δωδεκαετῆς τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἰδεῖτο τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαδεκάτου ἀγμέμου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ Ἠγεμὼν, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτήν τῆς φυλακῆς, παρεστῆσε τῷ βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξίστη ἐπὶ τῇ ωραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδεῖας γέννημα καὶ Ξρέμμα, καὶ το τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχμήνης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἠγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξάινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινισσετο. Ἡ δ' οὕτως ἀναρτηθεῖσα ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς, ξέσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμός μέγας, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμοτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἡγῆν ἐποίητο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβάλλειν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἰδεῖτο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ἐφοδρωτάτος ἐκαίνος δράκων, ὡς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἀγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὐρυῶσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἱταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλετται. Ἀθλαστὴς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἰλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἠγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν αἰξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηρῆς πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέντησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βαῶσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότης, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αρχὼν οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σου γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θεῷ, φλεγόμενη πῦρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς

πιστοῖς, ἱαμαίων θεία ναίματα, παθὼν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὗρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερότεραν· ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιθεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωταβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὡδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθῆραὶν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σε παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, νῦτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπῃσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Αρεταῖς ποικίλαις κοσμημένη, δωρεῶν πλειόνων ἡξιώθης, τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν, ὀρῶσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Σωτηρίου ὥφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸς ἡμῖν Θεογεννητορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γάρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ἀχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενηνόχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἐνδοξε, τὴν αἰοιδιμὸν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύ-

ρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσας, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.
• Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν σρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἐνθεος, καὶ στερότατην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλαμπουσάν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λύσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς ταῖς πρεσβεῖαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρήξον, παρισαμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθὼν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἠθλησαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος, τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γάρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργανοῖς καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραίνόμενον.

Ιδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίσεως ἀγῶνας, Ἀγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν

γυναικεία φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσας πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὡς Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὖοσμον φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σε, θεῖον ὁσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σε Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός
» συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπαρθένε νύμφη, ῥῦται λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλῃχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι νύτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, οὐ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχεκάκον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Ωσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δείκνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρείας, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασιάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενέγκειν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίᾳ στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατὰπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ τῷ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδῶλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελὼν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπέκληρε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Α'στέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμίλιανόν τόν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθεΐας σκότος ἐλαύνοντα· ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκαθάρον ἀγνῇ, καὶ τοῦ νοός μεστήσαν τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖας ἱκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπεις, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Αἰμίλιανου Μάρτυρος μέλπω κλέος. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοῦτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ισχύν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθενείαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδῶλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρούραγμα, θεομακάριστε.

Μοναδαί τρισάριθμον ἐνιζομένην ταυτότητι, αἰοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολυθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερόματα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμός τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος τοῖς πόσιν σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν· δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ιθύνας νοός σου ταῖς πορείας, πρὸς Δεῖου Δελημάτος Σοφῆ, λιμένα γαληνότατον, πολυθεΐας θαλάσσαν, κυματομένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμίλιανου τοὺς θεῖους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυνάμεις αἱ ἑράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαβοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομῆτορ ἔμεινας· τὸν πλαστοργὸν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, δίασον συγκροτήσαντες, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ Δεῖῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθη· ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτήρῳ Δελημάτι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὠλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θυμὰ προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεΐας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γεγόνως, ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η αἰμίαντος, ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμπαντα, μητροπρεπῶς θρηνώδῃσαι ἐκραύγαζεν· Οἱμοι! Τέκνον με, πῶς πάσχεις θέλῳ κρύσασθαι, παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Θεοῦ σε θεΐας ἔρως, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν αἰθῶν ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμακάρε, πῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Υπερείδες τὰ παρόντα, διὰ μόνὰ τὰ μέλλοντα, καὶ τῷ Δεῖῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδωκας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυξας, ἀθλοφόρε Αἰμίλιανέ ἀξίαγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.
Θεοτοκίον.

Αγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὐρεθεῖσαν δοξάζομεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανῶσθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θαυμαμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσιν, καὶ βυθίζουσιν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβὴς προσέταπτεν· ὅθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεκόνισας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις· ἀρρώστεμάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρὰ· πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς.
Ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ρομφαία τρωθέντα με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστηκωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγχῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἀχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφρεως.

Ὡδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ολβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχηματίσας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανούς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσιν κατεκληρώσω, θανατωθεῖς, διὰ πόθον Ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψάνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρώσθημα.
Θεοτοκίον.

Εὗα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Παναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἢ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-

μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου φιλόνηρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,

Χριστῷ παρασταῖς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μυσίας, δούλος ὑπάρχων Ἑλλήνος τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίου Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα μυσασσόμενος, εὐρῶν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαθὼν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδῶλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. Ἀγομένων δὲ ἐτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, αὐτὸν ἀπειθῶν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθείς, καὶ ἀφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκαιοσάριαν ἀχθέντες, παρέστησαν Φαρμακῶ τῷ Ἀρχonti, καὶ τοὺς λαίους τῶν ποδῶν καυτῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ τοὺς δεξιούς ἐξορύττονται ὀφθαλμούς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἡ Θεή, ἐπὶ ξύλον ταθεῖσαι, ξίονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθείς, καὶ βασανισθεὶς πρότερον, εἴτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλη τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαρμαριτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι Μακάριε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευσε· ὕπερμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ θρασυτοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· ὕπερμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωραιότητι, τῶν ἁθλῶν ἐξωμοίωσαι, τοῖς αἰσώματός σοφῆ, ὡραιότατῳ Χριστῷ· μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· ὕπερμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Κρυώνυμε, θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγαζόμεν· καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον· ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, Πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ (*), ἔκραζες Ἀοίδιμε· σύννετε παράνομοι· ὥς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἔσπευσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεὶς ὡς ἐδέσματα, τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, ξήρανον ὄμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πρᾶυνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἐφιεμένος, Θεοῦ τὴν ἄρρήτον, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἠδέως κατεφρόνησας Ἐνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἠνυσας· ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ως θυμὰ ὀπτόμενος πυρὶ, Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὡς περ πρόβατον, θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἡλίου, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιζῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, ἐμπεφάνισμαι, ἀσυνδίδως· ὁ περ ὁρθότερον ἴσως, ὡς μᾶλλον σύμφωνον τῇ προφητικῇ φράσει, ἐξ ἧς ἠρανίσθη τοῦτο ὁ Ἱερωνύμος· Ἐμφανῆς ἔγεννησεν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν (Ἡσ. ξί. 1).

Η τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτῇ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτήσατο· Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὀρῶντες ἀγαλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλῶνυμε. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 18. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.
Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐσπέδασας, ἀμιγῆς κηλίδων, τῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ καθαρὰ ῥύπου παντὸς, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῖλον ἔχουσα, μηδὲ ῥυτίδα Θεόληπτε, ἀλλ' ἀγνή καὶ πανάμωμος, τῷ νυμφίῳ παρίστασθαι.

Αφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπilon, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιπούσα καὶ τὰ περίγεια· διὸ σοι τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλη κατελάμπετο, φωτίζει σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθέναν, Θεοειδεσθῆναι, ὡς ἐλεήμονα φαιδρᾶν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ Θεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ θεῷ εὐηρέστησας, διαβίου λαμπρότητας.

Στιχηρά τῷ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημῶμεν Μακάριε, ταῖς θείας σε λάμπεσι, φωτιζόμενοι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σε, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Αρῶν ὥσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας, ἐξήγαγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος εὐκλείαις, Δῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τῷ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σῶζεται πληθὺς, καθ' ἐκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παραδόξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι μετανοοῖα, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμναὶς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκακόν, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάλαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας. Ἐν σοὶ Μῆτερ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁσιότητος, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Νύμφην ἀγνήν Χριστοῦ σε Μακρίνα στέφω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τὰν ἀχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν ὠραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπε-

πόθητας, ὃν ἡγάπητας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπητον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστέ σου τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῶ. καθηλουμένην, Μακρίναν τὴν ἁμωμον, καὶ παναοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διетήρησας, ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμῶντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμπας θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ορθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἡλιον Ὅσιε, ὀλοφανῆς γεγέννησαι ἀστήρ, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστῆς, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ νοήτου Πανάμωμε, σκηνῶμα γέγονας, ταῖς θείαις λαμπρότησιν ἡμᾶς, εὐσεβῶς καταυγάζοντας, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος τῆς ἀγνώστιας αἰετάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ηγλαῖσμένη, καλλοῦνθαι θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς δορυβούς διεφυγες, νηστεiais δεήσεσι, πάθος σχολάζουσα.

Αγίωσύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπάθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανάφθορος καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκίον.

Γὴν σε Παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκωμεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀ-

ἐπόρως βλάστησας, δι' οὗ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστήρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχμένους Μακάριε.

Οδηγήσας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἐπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θεία δυναστεία ἐνέκρωσας.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς οὐρανίοις· ἐπὶ γῆς βίον γάρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δῖε Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανὸς ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἵτησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίβ, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεῖς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας· καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ὠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστακτῶ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βρωμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἦ Σοφίας Θεοτοκίον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστουργέ· τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύ-

ραννον, ἀναπλάττεις Εὐάν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεῖς τῇ φύσει, Ἀδάμ πρώτου δευτέρου· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἠγειρας, πάντας Δόγε· ὑπνώσει σὺ· ἐμοῦ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγχευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῇς μόνῳ, πόθῳ θείῳ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος διασωῖσθαι, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν Πανσεβάσμιε.

Η ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θείον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίαις ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγῆσα παρθένος, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι· τῷ ἀπαθεί γὰρ οἰκείαν καὶ ἀρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης Θεο-νύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὐλῷ λαμπαδουχία, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ομβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεῖς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεῖς τῇ ἀμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι θεία συμμαχία· ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξως, Δῖε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἐγνωμεν Παρθένε· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτί σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Πῦπωθῆναι πάθει, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδές, οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφραστον, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοοῦσα Καλλιπάρθενε.

Ισχυράν παραίκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀρράγῃ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθεράν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίψης Ἀΰμωμε· ὃ καὶ ἀνέθηκας, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα σου, ἐκ νοότητος ἀσκήσασα. Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθοράν, ἐκουσίως ρεύσαντας, ἀναμορφώσαντας, καὶ πρὸς δόξαν ἄφραστον, Θεομήτορ ἀνυψώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Εν ὄρει ἱερᾷ, πολιτείας ἱστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ράβδου ὡς Ἀαρὼν, ξενοτρόπῳ βλαστήματι, γεγέννησαι Θεοφόρε, ἱερὸν τοῦ Δεσπότη, καὶ θεῖον ἱεράτευμα.

Ω θείων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικέλλη γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς, Πάτερ ἐξήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, Πανάμωμε ἐρμηνεύσαι τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμαζὼν σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς ιδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Υμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτεράν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἀπέιληφας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαρὰν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανίοις Θεόφρον ἐσκήνωσεν. Θεοτοκίον.

Ενώσει, τὰ τὸ πρὶν διεστώτα συνέδραμε· δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἡνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπείνωσας πάθη, καὶ ὄφρ' οὐκ δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὁσιε, τὴν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐ-

τῶν δουλείας πλήθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἐπομένων σοι ἐνδοξε.

Ο λβιος ἀρετῶν καὶ θαυματῶν λαμπρότησι, γεγεννημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποιμήν σου. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἀπορρήτῳ λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσόμενον Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς σίνεσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α γνεία ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαύστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Π ὥς ἐπανέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὁσιε Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερεύξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξαριστον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονοῦς' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναννός ἐνθεν ἄειραν.

Α ὕτη, κάλλι σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγῳ συνεζεύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων, ἔτι: κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἀρμολογῶν, ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων ἡ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἐτέρων ἀγαγίσθαι αὐτὴν βουλομένων, τὴν χρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἴλετο ἀνδρῶν, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμειξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτήν, συνῆν τῇ μητρί, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρός, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο). Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταῖαις πνεύματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεύη τελευτῆς καὶ σὺ, παμμακάρε Δῖε,

Ἐνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστὸν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Α᾿πωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὀφρὺν, τὴν θηριωδῶς ἐπληρμένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπέληφας, Ἀξιάγαγε ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, Θεοφόρε φροντιστήριον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Α᾿ναστομώσας, σαῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμαμάτων Πάτερ Ὁσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἐβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δῖε θαυμασίε, τῶν Μοναστῶν φωστήρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγής, καὶ στύλος φωτοειδής, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α᾿γιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἀγαίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Ὤδὴ ἡ. Παῖδες εὐαγεῖς.

Γεροπρεπεῖ σου πόλιτις, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διαπρέπουσα, ἄσυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπόθετον, Θεοειδὲς ἀγλαῖσμα, ὦφθης Πανεύφημε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰγλή τριλαμπὲς φωτοχυσίας, τὸν νῦν λαμπομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνώσας Πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπῃσα, τὸν σοὶ ποθόμενον καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιάζομένην, θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἰδίων, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομήτορ, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ράβδου σου βλαστήματι Θεός, τὴν σὴν κατάρκην, ψυχὴν ἐδήλου Σοφὲ, καταφυτεύουσαν ἔγκαρπα, λογικὰ μετὰ θείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τροφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθύν, τῶν βρωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ονοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὥραϊος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καταρώτατος, θέσει θεόμενος, αἰεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον· ἵνα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν ποιμένην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἐορτάζουσαν, καὶ καθοδηγεῖ πρὸς Θεὸν εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβεράς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναντιν ἐσβέσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὤδὴ δ'.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ ἔλεος ὄντως τῆ Θεῆ πό πλῆσιον, μνημένη διετελέσας τρέφουσα πάντας τοὺς πε-

νία, καταπεπονημένους Πανεύφημε· ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ενώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε· φωτοκοσμουμένη, καὶ τοῖς πανταδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτάταις ἀναβάσεσιν.

Φανότατον ὤκησας, παστὸν καὶ θάλαμον, ὦ Μακρίνα ἐπουράνιον· ἐνθα παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνις σου, δυσώπει παρρήσίᾳ τὸν Κύριον πάντας, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ἐν κάλλει, ὁ καρπὸς καὶ ἐκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, Πάτερ ὡς Ἀγγελον φανέντα, καὶ πρὸς οὐρανούς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ηλιος πολύφωτος ὥσπερ, ἐκ τῆς Ἑῶας ἀνατείλας, Δῖε πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμαμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδὴς γεγενημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθης, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» σὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οτὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνῳ ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τέτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον. Δίς.

Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὐρᾷ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι· ἄρματι δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διῖππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε. Δίς.

Τὴς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ, πυρποληθεῖς· Ἐλισσαῖον δέ ἐπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆς, Ἡλιοῦ ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τῶν θειόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλὴν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶν ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὃ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθον, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

ἀσυνγύτῳ γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 4. **Ε**γένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλίου τὸν Προ-
φήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῇ Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ πα-
ρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη
ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός
μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλίου,
λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ
κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώ-
που Ἰορδαίου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου
πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ
διατρέφειν σέ ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
Ἰορδαίου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους
τὸ πρωῒ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χει-
μάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας,
καὶ ἐξηράκθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑε-
τός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου
πρὸς Ἡλίου, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι
εἰς Σαρεφθαί τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ·
καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὴ χήρα τοῦ διατρέ-
φειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθαί,
εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
γυνὴ χήρα συνῆλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἡλίου
ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι
ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίαμαι. Καὶ ἐπο-
ρεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλίου ὀπίσω αὐ-
τῆς, καὶ εἶπε· Ἀπὸ δὴ μοι καὶ ψαμὸν ἄρτου
ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῇ Κύριος
ὁ Θεός σου, εἰς ἔστι μοι ἐγκρυφείας, ἀλλ' ἢ ὅσον
δραχμὴ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον
ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλά-
ρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυ-
τῇ· καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ
ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς αὐτήν·
Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμα
σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μι-
κρόν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μου· πεαυτῇ δέ
καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι
ταῦδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τῆ
ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἔ-
λαιου οὐκ ἐλαττονήσεται, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι
Κύριον τὸν Θεὸν ὑστὸν ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς· Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐπράησε κα-
τὰ τὸ ῥῆμα Ἡλίου· καὶ ἦσθιεν αὐτός, καὶ αὐτῇ,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-

της, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ
καμψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλίου.
Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἡρ-
ώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ
οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτῆς κραταία σφόδρα,
ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν
ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλίου· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε
τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τῇ ἀναμνήσσει τὰς
ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ
εἶπεν Ἡλίου πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου.
Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς
ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς
κλίνης αὐτῆς. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίου, καὶ εἶπεν·
Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγώ
κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάνκωσας τοῦ θανα-
τῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παι-
δαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ
εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυ-
χὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένε-
το αὕτως, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν
φωνῇ Ἡλίου, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παι-
δαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ
ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν
αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδω-
κεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλίου·
Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Ἡλίου· Ἰδοὺ τοῦτο ἐγνώκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος
εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί
σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 17. **Ε**γένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλίου τὸν Θε-
σβίτην, ἐν τῷ ἐναυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον·
Πορεύθητι, καὶ ὀφθῇτι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω
τὸν ὑστὸν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο,
ὥς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλίου, εἶπε πρὸς αὐτόν·
Σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ
εἶπεν Ἡλίου· Οὐ διαστρέφω ἐγώ τὸν Ἰσραὴλ,
ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, ἐν τῷ
καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀ-
πέστειλόν, καὶ συνάθροισαν πρὸς με πάντα Ἰσ-
ραὴλ· εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προ-
φήτας τοῦ Βαάλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα,
καὶ τοὺς προφήτας τῶν αἰσῶν τετρακοσίους,
ἐσθιόντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀχαάβ εἰς πάντας Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε
πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμή-
λιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίου· Ἔως πότε ὑμεῖς

χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν· Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῷ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βούν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπεν· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνῃς· Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωῒας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὐ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ ὁ Θεοσβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη, τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιὸς ὁ Θεοσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μιν. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωρῆσαν δύο μετρηταῖς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θησιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Λάβετε μοι δύο ὑδρίας ὕδατος ἐπιχεέτωσαν καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ

ὕδωρ κύκλῳ τῆς θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαός οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θάλασσῃ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστὶν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τῆς Βαῖαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτοὺς, καὶ κατὰγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνή ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατὰβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἤψατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπο- Κατ.
ρεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰερσάελ. Καὶ ἀνήγγειλεν α. 4.
Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτῆς πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Αὐρίον θύσομαι τὴν ψυχὴν σε ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκευθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῇς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης, τσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους, Χωρήβ· καὶ εἰσ-

ἦλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλίου· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμης Δαμασκῆ, καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαὶτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 19. **Ε**'γένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκει Ἡλίου τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαὶτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλίου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλίου, καὶ ἐλειτῆργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλίου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλίου καὶ Ἐλισσαιέ ἐν Γαλγαλοῖς. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἔγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἵτησάν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σῆ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γεννηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διςσῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκληρύνας τῇ αἰτήσασθαι. Πλὴν εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα, Ἰσραὴλ, καὶ Ἰππεὺς αὐτοῦ· καὶ ἔκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέσρεψεν Ἐ-

λισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν, Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπφῶ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη, τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυητῆς σωτηρίας προχειρίζομενος. Ὡς δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἡξίωται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δεδεικται τοῖς κατορθώμασιν· Ὅν ἐπαινούντες εἰπώμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυϊτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσει τὸν οὐρανόν ὡς σίδηρον ἐχάλκευσε καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐπαίησεν· Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος οὐρανούς τοῦ δοῦναι ὑετὸν οὐκ εἴασεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ ἑβανούς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῇ τὴν χάριν χαρίζομενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῇ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ἄσμασι, τῆς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἡλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶς, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῇ παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκυμένη ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένη, δύο παμφασεῖς Ἡλίας καὶ Ἐλισσαιῶς. Ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, οὐρανίους σταγόνους ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διηλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανὸς ἀνῆλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῇ δεξιμένῳ χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα, ἐ-

σε κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου αἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορεύων Ἡλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αδὲν προηρημένοι, τῶν Ἡλιοῦ θαυματίων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Γλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύστηνον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ δεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθαρὸν ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Νέμοις μάκαρ μοι δεῖαν Ἡλιῶ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς δεῖαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀναδείξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σε τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σε τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ρύσαι με πυρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζήλων ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου δεῖου πλησθέντα, τὸ ἐνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογεῆς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἰσως ὁ Ἱεροδότης. Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δεῖα Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας Ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, ὁ δὲ τὰ ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἰσως τοῦ ἐπιγραφόμενου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἄνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ρύσασθαι.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ος ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοὶ τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεῖα, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὁμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένην τῇ Σαραφθείᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψευκάζειν ἑδράσας· διὸ καὶ ἐκράζεις· Ὡς ἦν ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας· καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἐκτενας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεῷ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διακωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ πανταυργὸς ἐνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτα· σε ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίᾳ τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὁμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ος Προφήτης τοῦ ὄντως δεῖου φωτός, τῶν προφητῶν τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, τὴν διηλεγῆς, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προκυνεῖν διδάξας, τῷ Βαῖαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ

σὲ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου αἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορεύων Ἡλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αδὲν προηρημένοι, τῶν Ἡλιοῦ θαυματίων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Γλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύστηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προσταγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ δεῖον, τῆς ἀγνεύσεως κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθαρὸν ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχὴς: Νέμοις μάκαρ μοι δεῖαν Ἡλιῶ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς δεῖαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀναδείξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥύσαι με πρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεῖς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζήλων ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου δεῖου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογεῖας σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ἱεροδότης. Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δεῖα Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας Ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφόμενου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάντα γνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ως ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοὶ τὴν πανδοκίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Χαίρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὁμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἑδράσας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς ἔκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγαλὼν ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας· καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἐκτενας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεῷ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαικονίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ πανταυγὸς ἐνδόξε, παλαιῶν Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτα· σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίᾳ τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὁμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφήτης τοῦ ὄντως δεῖου φωτός, τοῦ προφήτου τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, τὴν διηλεγῆς, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προκυνεῖν διδάξας, τῷ Βαάλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ

αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρί-
νω, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μεταρσίος, δι-
φρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν σου. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπό-
ρως τεκούσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακα-
ρίζομεν· γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος
δηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν
Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξά-
ζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσ-
κυνοῦσι ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ρίζοτόμος μὲν ὥφθης, κακία σαφῶς Προφη-
τα ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.
Ελαιοδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν θά-
νατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν
ἐπισπεύδουσα.

Υπέσημίνῳ δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύ-
σει τρισαρίθμῳ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶν-
τα δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνή, τῆς
σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκνο-
φόρησας.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κάμπει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμε-
νον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφε-
σθαι τὸν γυναικός, πάλαι ἀπειλῇ, Ἥλιου φυ-
γάδα, γεγεννημένον θρασυπέσι· διὸ σε ἱκετεύω,
τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χα-
ρίσμασιν.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρι-
κυμῖαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέου-
σι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας
τὰ πνεύματα. Προφήτα θρηγόρε, κυβερνήτης
γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος,
τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον,
ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἥλιου, Κύριον τῆς δόξης·
καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ
βίου, κατευσῶσόν· σὲ γάρ, ἀγαθὸν μου προσ-
τάτην προβαλλομαι. Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων με-
τὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σω-

τηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ῥυσθῆναι
μελλούσης κολάσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβευτὴν πανα-
ληθῇ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα
φύσει, στοιχείων Ἥλιου, καὶ ὅσιον θῦμα, φλο-
γίζοντα νάμασιν.

Ησχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴν
Ἦσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης,
παμμακάμωρ Ἥλιου, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος
τὴν δύναμιν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἥλιου τέθυ-
κας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων,
ἀθώοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδῆρει, τῷ ζήλῳ
κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε
ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χωρήσα-
σα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἔτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἵργεις πυρακτούμε-
νος ζήλῳ τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου,
Ἥλιου ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τα-
κεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομ-
βρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερ-
σὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς
ἐνεργοῦντα τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πά-
σης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῇ με Προφήτα
συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσε-
σι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίστει·
διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρ-
δίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλῶδη μου
πάθη συμφλέγοντα. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν
ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομ-
βρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας,
ἀποπλυνέσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κα-
κῶν μου πανάμωμε.

Ὡδὴ ς'. Ἀβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ινδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστά-
του, φυτουργός ἀγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε
μίμημα θρασυπέσι, Ἥλιου θεοφόρε.

Οἰστρός σε προφητοκτόνου, γυναιίου ἐκδει-
ματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα,
ὄμβρον ἐπίβλυσιν θρασυπέσι, Ἥλιου φυγαδεύει.
Υψώσας γονυπετήσας, νοὸς μεταρσίον ὄμ-
μα, δι' ἱκετηρίας, ἱεραῖς, λύσιν ποιούμενος
καὶ αὐλάκας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν αἰσπαρθένον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἡλιοῦ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Αγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ζήλου Θεοῦ πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων Θεία ῥοπή· διὸ ἱκετεύω σε· Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυναμῶσον.

Θεοτοκίον.

Η πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους Θείας ὑπανοῖξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία μεγαλῶνυμε, ὃ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλόνητον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἡλίας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοτάτε. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλόνητος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανούς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων καί τω.
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἡλίας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἡλία ἱππεῦ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σωδὰκ, ἐκ Θεόβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρὼν, αἰκῶν ἐν Γαλαὰδ· ὅτι ἡ Θεόβη δόμα

ἦν τοῖς Ἰσραῖται δεδομένη. Καὶ ὅτε ἵτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωδὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς εἰδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπηγγεῖλε τοῖς Ἰερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· Μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ οἰκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐαρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Οὗτος σὺν προφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἐξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἡλίας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενίγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλωττῇ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας, καὶ ἐν τῷ Χωρήθ ὅρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατόν τὴν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανούς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκώς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἡλιοῦ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν· διὸ ἐν Χωρήθ χορεύων ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αῦρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἡλιοῦ, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμός οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πρῶτῳ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διαὶ Πνεύματος, Ἡλιοῦ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ, Χριστοῦ θεατῆς γενόμενος βεῶς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἀχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενοι, κατοικτειρήσας, ζήλω τῆς πίσεως, ἐπικλήσεσι Θεαῖς, πῦρ κατηγάγῃ φλογίζον· Ἐνδοξε, ὅσιον θῦμα· διὸ ἱκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφῆτα, τοῦ παρὰ βλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγκώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ο δὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-
λὰς ὑφίσταμαι. Ἀγαθέ μου προστατά, κυ-
βέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς
Ἡλιοῦ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Υμῶ σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεο-
χαρίτωτε, τὴν ἀγνὴν σου λοχείαν· βοή-
θησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ
δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθα-
ρικὴν μολυσμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐφρίξε Παίδων εὐαγῶν.

Αρίστα εὗρεν Ἀχαάθ, τὴν τοῦ γένους εὐ-
πρεπὴ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ,
μιαφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ
ἐκ πυριπνόου φρενὸς τὸ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνε-
μέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡλιοῦ
ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσούς, ὡς Θεοῦ
ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ τῆς αἰ-
ζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ὡς ἀγνείας φυ-
τουργόν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλα-
στὸς, ἐν Θαβώρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεό-
τητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτῇ σαρκὶ
δεικνύς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔ-
γνωμεν· ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου
πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς
ἐλέγχοντα, κρίνοντα προφήτας, Ἡλὶ καὶ αἰσχύ-
νης, συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο,
βοῶμέν σοι. Μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνῃς ῥῦσαι.

Αρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον, ζήλῳ Ἡλιοῦ, τῷ θείῳ θεόπνευ-
στε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν
νοῦν μου, τεθρίππῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-
νίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν
καὶ Βασιλέα.

Ρήματι ζῶντι ἐκλείσας, οὐρανὸν ὑετίζοντα·
ρήματί σου νῦν, πνευματικῶς διάνοιξον,
ταῖς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε,
πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὁμβρους,
καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ισοσθενῇ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέ-
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δο-
ξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐ-
γὴν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλομεν συμ-
φώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετά-
νοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἀπέ-
φανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποι-
να, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαι μοι πύλας, καὶ
σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ατρεπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πο-
λιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν
Ἰορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς διφρηλάτης
αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσεν, ξένην πορείαν
διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρ-
πολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαί-
ρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δε-
δύνηται, Ἐλισσαιέ δισσοῦμενον, καταλιμπάνει
θεία χάριτι.

Αποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν
Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ
οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν,
καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον,
ἐν τῷ Θαβώρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
φάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπα-
νέρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὖρα Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυ-
νατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον
τὸ σῶμα διαγωγαῖς καταλεπτύνας· Ἐνδοξε· ὁ-
θεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος
τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυ-
γαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς παλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας
διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-
τημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον,
ὁμβρους ἐπιπέμπων με τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἐ-
κίστην, Προφήτα θηγόρε, τρυφῆς χειμάρρουν
προξενοῦντάς μοι.

Σκανδαλῶν τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομῶντων
ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου
ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου

ῥῦσαί με, ἔνδοξε Προφήτα ὡς ἀγαθός, προστα-
της μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνι-
ζούσης κατακρίσεως.

Ηρπάθης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιέ, δισσου-
μένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, κατα-
λιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἡλίῃ· μεθ' οὗ ἀπαύ-
στως αἰτῆσαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ,
καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστατήν σε πλου-
τοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ πα-
ρίδης πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς,
αἰτῆσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ
τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν,
δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν
μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε
δείξαν, ἄρματῆλαίτην Ἡλία, οὐ κατηνά-
λωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πηλὴν, εἴλ-
κυσας καίτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς
πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ
οἰκτερῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκό-
τους, τὸν πεπορθάτα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Οτε σὺ Προφήτα Δεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀ-
ρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραίφνου, συνε-
κράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν
κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύ-
λας, ὑετὲ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ
κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας· Ἰκέ-
τευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους
βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰ-
σχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς ἀνῆψας,
πῦρ, ἐν ὕδατι παραδόξον· τροφὴν δέ, ἀγεώρ-
γητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια τῇ
μηλωτῇ σου διέτεμες· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφήτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς
ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν
ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόν-
τα, σοῖς φουρήμασιν ἀνέστησας· θανάτῃ, κρείτ-
των ἔτι σὺ, διέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας,
αἰθέριος ἀνυψούμενος· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκράϊμους, καὶ παμ-
φαιῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕ-
μνοις τιμῶμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον
καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγ-
χνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις
τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν. Ἀγάλλιασθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου,
καὶ Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ερημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι,
τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις
δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις,
κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατε-
λαμπρύνατε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματι-
κῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Μωυζόν-
των ἐρεῖσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπε-
μώρυνας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν
τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεία, δαίμονας διώ-
κων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἀμαρτίας
πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον,
μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπά-
θειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ
φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὥρα-
θης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ
Προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ'. τοῦ παρόντος ἀναφε-
ρομένου· μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν
φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα·

Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραίρω.

Υπερήστραψεν ἡ χάρις τῇ σῇ καρδίᾳ, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀπλότητι τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὐροῦσα μακάριε, πᾶτερ Συμεὼν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σε πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὐραμένη, Πᾶτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερσβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Τῷ ἔρωτι Χριστὲ πτερωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωματίων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυναμει θεϊκῇ, ταῖς ψυχὰς δυναμήμενοι, τὴν ἔρημον κατοκεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς ἡ Παρθένος ἀφθόρων γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ονοῦς σου, ὀλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνενδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδῃσε πάσης, ἀγαθῶν σοι προξενῶν Συμεὼν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεὼν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τοῦ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπίλους, οὐ ρυτίδας προσδέχη Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διάγων, καθαραῖς δὲ μάλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Υπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμόν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος ἀπαθείας, Συμεὼν, τὴν σολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι. Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρά τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεὼν Ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμόν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῆς θείας ἀμπέλης βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπεραίνιον ἢ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε· ἐξ αὐλῶν τε ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἡγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὥφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τῷ δοθῆναι μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἐνδοξοί, ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ,

Στίχοι.

Ἐμφρων σὺ μωρός, ὅς βίον παίζων Πᾶτερ, Ὅφιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι.

Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ, Δί ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεὼν θάνεν εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κυνούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἀγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωποῖόν Εὐλὸν προσκυνήσαντες, τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἀγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῇ ἱρήμῳ προσδάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διακατήρησαν, πᾶσαν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκείθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἱρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν εἰς τὴν Ἀγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐξάμενος λαβεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμίσῃ παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγευμένου.

Εἰ καὶ τάλλα δι' τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἔλθειν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ρηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιρίλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμωδιῶν ἁμοιρον, καὶ πρὸς τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὲς Ἑβραίου περιρχόμενοι, τὸ τῷ Ἁγίῳ λειψανόν ὑπὸ τοσαύτης ἑδρεῖς δοξολογίας καὶ πλήθους ἀνδρῶν, μέλος ἀνακινούντων ἡδὺ, δορυφρεῖσθαι τε καὶ

προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὶ Ἑβραίων προκύψαντα, καὶ ὑπὸ
δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων
ιδόντα, εἰπεῖν· Μακάριος εἰ Σαλὲ, ὅτι μὴ ἔχων
ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἴσχεις ἐπουρανίους
Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμῶσάς σε· ὅς καὶ κατελ-
θὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκῆδευσε. Μεθ' ἡ-
μέρας δὲ, ἰλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητὴς, εὗρεν
ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀκακίᾳ ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ. Καὶ τῆς ἀθλήσεως
τῶν Ἀγίων Θεοφίλου, Ιούστου, Τροφίμου, καὶ
Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου ἐν ταῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος, θεομιμήτως Πάτερ θείᾳ σο-
φίᾳ, ἄλλους εἰς τὸ σῶζειν ὅλον περιχαρῶς,
σεαυτὸν βῶν ἐξέδωκας· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ
ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Απ' οὐρανῶν σοι, χορηγουμένην Πάτερ δέχῃ
τροφὴν· ταύτῃ δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς
εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ
τὴν χαμαίζηλον, ἀμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ιχνηλατήσας, τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους Σοφὲ,
λύμην ὤριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς,
ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἰ
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θείον σκηνῶμα
χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεο-
τόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυ-
ναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ολόφωτος πέφυκας ἀστήρ, τῆς ἐν βορβόρῳ
παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωὴν· ποιεῖς γὰρ
γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνη πολιτεύεσθαι· καὶ
ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βῶν νοσήματα· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει
σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγρη-
σας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μυ-
κτηρίζεσθαι βῶν καθαρωτάτῃ ψυχῇ· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν διάυ-
λον, ἀνύων Ὅσιε, εἶχες Θεόν σε σιτίζοντα
οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ὧς γεγηθότε Συμεὼν ἐ-
κραζες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα Λόγον τῆ Πατρὸς, ἡμᾶς ρύόμενον,
Παρθένε ἄχραντε, αὐτὸν ἱκέτευε πάντο-
τε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περι-

στάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναντιν ἔσβεσαν, ἀρσὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους.

Ολὴ τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ
καρδίᾳ, καὶ ταῖς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγαῖς,
ἀγαθοδότης ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνα-
τε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθῳ θείῳ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμ-
πρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν
μετουσίᾳ ἡδὴ γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὗρατε,
Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τῆ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς κα-
ταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες,
καλῶν ιδέαις κατασραπτόμενοι, πρὸς οὐρανούς
ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θείας.

Υμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἰδρωτάς
εὐφροσύνη, πέρας οὐδαμῶς κερκτημένη, ἐν
ῇ τρυφῶντες Συμεὼν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννη ἐνδοξε,
ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρω-
τήν καὶ εὐεργέτην· λύσον τῆς ψυχῆς μου
τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἀγία Δέσποινα, καὶ
δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολε-
μούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• λειψὸς Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
• στοῦ συνόψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὰ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυ-
σι, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἓνα, ἐν διαφόροις
τοῖς τρόποις, ὧς Συμεὼν Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐ-
φημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομέ-
νων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προσταῖς,
Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦ-
σαι τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνή-
ματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάσασιν, πᾶ-
σιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσ-
εκύνησας, Μαρία Θεοφόρε δακρύουσα. Διὸ
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορῶσα
ἔκλαιες Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· Τί
τὸ ὁρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις
βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζον-
ται; Διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'πλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθῆς τε γνώ-
σεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία
ἐνδοξε καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατά-
βασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἐκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάσασιν, Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνὴ, τῇ πρώτῃ τῶν ἀγαθῶν
αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχχνως φύσιν
θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης.
βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέ-
μενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κα-
τοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ
παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε
Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέξης Χριστέ.

Η'πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μáμενον, θρηνῶδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἰχνεσιν, ἀκολουθεῖσα
σεμνῇ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης

προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, ἡ δὲ θανόν-
τα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθῶσα μύρα σὺν
δάκρυσιν, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς παν-
εύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον,
πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα
ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς πα-
ραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέ-
φη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπῆδῃ τοῖς τέττε, Μαθη-
ταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς
ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον,
σεμνῇ ἀνείληφας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ
σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δο-
ξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει,
ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυ-
χεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων
ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτόν, παρρησίαν πάντοτε
θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν
τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθή-
τρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα,
καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δαι-
κρυρρόουσα· Τί τὸ ξένον θέαμα; Ὁ νεκροῦς
ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα
κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαι-
μόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν
ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ
τύμπαντος Ἀναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φα-
νείς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύ-
τωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου περευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόη-
σον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ἡμῶν,
ὅπως παράσχῃ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Αῖνα ἡ ἀμναῖς, ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἡπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξένον τέτο θέαμα; Ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπυσσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θείκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγιασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ὃ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς φανέντος Δεσπότης ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανκας ρεύματα.
Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αγάπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἷτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχυνος φύσιν θρώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, θείοις προσταύμασι.

Γενηθῆναι τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτῆ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.
Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἶτησαι, σῶσαι τὴν καίμνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλαίνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλάγχυνίας Μαρία Μαγδαληνὴ, σαφῶς ὡς μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. Καθορῶσα δέ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα· Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε αἰοίδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεέ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκί ὡς νυδόκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ρύσῃ τοῦ ἐλάστορος. Διὸ ὑμῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ανενόχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἀγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀκίστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας τὸν ὡραῖον κάλλει Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσία σου, διανύστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ωδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Η' προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καὶ θοῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναικῶν, γνῶμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγαλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνεοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴν σεμνὴν Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωοποιῶσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Α'νορθοὶ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας πολὺ λυπλοκα βάραθρα, ὃ ἐκ σου τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη· ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ωδὴ ς'. Ἰλάσθητί με Σωτήρ.

Ρ'ημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφαίνη· ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος.

Ι'δού σε ἡ φωταυγὴς, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνία φωτεινὴ, ὥραθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγασα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεοτόκον σε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίας μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο' ὑπερέσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον ἰδὼν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπησεν τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνὴ, πρώτη ἐμφανίζει ἐαυτὸν σοι, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὥκιστα ἐλθούσῃ μετὰ μύρων, καὶ προσιούσῃ σὺν δάκρυσιν τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτὸς σοι ἀμειβόμενος, τὴν τῇ Πνεύματος θεῖαν ἐνέργειαν δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀναρχὸν Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βεβλήν· καὶ πέμπει δέ σε, θεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηχόσι Μύσαις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι.

Ἀφαῖς αὐλοῖς ᾄπτεταί σου Χριστέ μου,
Μὴ μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Δευτερίῃ Μαρὶν μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνῇ.

Α'ὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συρίας. Προσ-
ελθούσα δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐπὶ ἐνο-
χλουμένη, ἀπηλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι· καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυρο-
φόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ὅμα τῇ ἄλλῃ
Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν, ἥνικα ἐφί Σαβ-
βάτων εἶδε τὸν Ἀγγέλου· πρῶτας δὲ δύο Ἀγγέλους ἐν
λευκοῖς καθιζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον· ὃν
καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· **Μὴ μου ἄπτου.** Μετὰ γοῦν τὴν θεῖαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν,
γενομένη εἰς Ἐφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεο-
λόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ἐσίως κεκοίμηται, καὶ ἐτέθη
πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι
ἐπὶ κεκοίμηνται Παῖδες. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ Αἰώντος τοῦ
μακαρία τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύ-
της ἀνακομισθὲν λείψανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσει μετὰ
τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετίθη, ἐν ᾗ ἐτησίως καὶ ἡ σὺνα-
ξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουράτορος αἰσίου τοῦ
Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι, τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον· κηπουρὸν δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβες βοῶσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τῇ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὧ Μαγδαληνή, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τῇ θείᾳ κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ὧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἀδικον, ἐνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτοῦ κενώσαντος δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ συναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλημένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων, ὑπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατὰκριμα, τὸ ἐξ Ἀδαμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμοναῖς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἦχος ἐνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἐορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὁὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνῃ τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάυνε, ἐπιπεμπομένας μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοπιδιοῦ, καὶ χειμάρρην τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς, πόρων δεχομένη θαρραλινῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνή, μαθήτρια τῇ

Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητέρα τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς· ὡς ἀγαθὴ ἀγαθύνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιάρχαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριῶνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύσως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει Φωκᾶς ὁ χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντα καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, τοῦ πυρός τε τὴν ἐκκαυσιν, καὶ νιφετοῦς τῶν βασιάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένων κατὰ τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ συνάπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Μαγδαληνῆς· διαφέρει ὁμῶς ἡ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἐκεῖ, τόσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κανόνα, φέροντα τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην· Τῷ παμμεγίστῳ Φωκᾶ τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.

καὶ θεῖος ἀθλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ε'κ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὡφθης δαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμαίμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτεκνίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήρου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Φωκᾶς ὁ φωστήρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτῖνες ἐνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ω'ς φοῖνιξ, ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἐνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν· καὶ καρπούς τοὺς τῶν ἀθλῶν σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμαμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Α'φ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἐρρίψας, νῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελὼν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτῆς τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θαλάτῃ βροτοῖς· ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ

σου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἡχοῦ ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἶνεσιν, καὶ ἀθείας φωναῖς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ο' πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμαμάτων τοὺς πιστοὺς ἔσθεςας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισι Μάκαρ τῶν λόγων σε.

Ω'ς χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτοκίον.

Ε'ρράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότειχον ἀγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θεῇ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θεῖαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Η' μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στήσόν με ἐπὶ πέτρᾳ, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωπαῦσα αἰεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υ'ψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. Ὡφώς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱέ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως. Φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἠλούς, καὶ τὸν Σπόγγον τὴν Δόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σὺ σαλεύουσας πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσιν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἐνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, αἶλλον διήνυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Η ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, ἱεράρχα ἐνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων αἰείρρυντον.

Θεοτοκίον.

Ο ὅς παραδόξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παραδόξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἡττάται πανάχραντε.

Ὤδὴ εἰ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὁχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκυῖλα προσενήνοχας.

Αντῶθησας Σοφὲ, κατὰ σου τὰ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων αὐτὸς δέ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στερόας σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ρανάτω οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῇ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὤδὴ ς. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἐνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποιμνὴν· ἦν ἀποκαθάρας, υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὃ τιθεῖς ἐαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Εἴλυσας, συμπλοκαῖς ταῖς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμαῖς θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ενώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, αἰεζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, ταῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κκαθαρμένη, τῷ δι' αἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἐνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν·
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ βασιλείῳ· προσαχθεὶς δὲ Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θαυματοποιήσας, καὶ διδάσκων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημεῖν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιῶν ἄπνους ἔκειτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνίστησι, δευθείσης αὐτὸς τῆς αὐτοῦ γυναικός. Ἀγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλεῖα Τραϊανόν· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξίεται κριμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἰμβάλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῷ ἐκκαίντι κατακτεθεὶς, καὶ εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβραΐζε καὶ πόλῳ,

Ἀδωναὶ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων, Ῥαβέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφὲ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν ἔχ' εἴλκυσαν, ἐκ γενναϊότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδεδώκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Αποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γερῶν, θείοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἀγγελοι Ἀθληταί, δι' αἵματος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προσταγμάτι, ὡς τὸ πρὶν Ἀβθακούμ συνεπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Αγγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χαϊνοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλαδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ὤδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἀσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως· οἱ ἡς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωματαῖς βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἴρη τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σε-
βάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότη-
τος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν,
ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεί, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ,
κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ισχὺν ἀπροσμάχτην Φωκᾶ, περιζωσάμενος,
Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἐνστα-
σιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν
ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμένης ἐνδεδειξαι· καὶ νικήσας,
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄφθονον Χριστός, σοὶ ἐδωρή-
σατο, Φωκᾶ αἰοῖδιμε, τοῖς ἐξαιτουσί σε
ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, ταῖς τῶν θαν-
μάτων δωρεῖς ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος
Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή καὶ ἐνδυσάμε-
νος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγχνος, ὥφθη
εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν διὰ τῆ-
τος, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὐσεβείας ἐρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Αρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, ταῖς φωτοφόρος
ἀρεταῖς σε, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρεῖαν,
πρὸς ἑρανίους ἀνέπτῃς Ὅσιε, μοναῖς ἐν αἷς κα-
τέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ρεύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ
τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην,
καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδουσας, καὶ καρ-
ποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ιδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοημένην θεω-
ρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τῇ ποθε-
μένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην
ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος
τοῦ Κτίστη, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε,
ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τῇ μετασχεῖν
τῆς κρείττονος, τῆς καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος,

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύ-
νω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμός τῆς
ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις,
τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων
πάντων δούλων σου.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
στός συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διο ἐ-
παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου δια-
νοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυ-
τροῦταί σε, βαθυταίτου σκότους, ἥλιος ὑπάρχων,
δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεωμα-
κάριστε· ἐντεῦθεν, τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας
συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρ-
τερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς
τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χρι-
στίνα ἀπόλαυσιν· ἐνθα γενομένη, καθωραϊσμέ-
νη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτῇ, τοῦ Βασιλέως Χρι-
στοῦ πανεύφημε τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον,
ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος,
καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωσπερ ὠραῖσματα τὰ τῆς σαρκὸς σου σπα-
ράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορ-
φύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρ-
τυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πε-
παικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν
παρίσασαι, περιχαρῶς τῆς θεωσεως, ἀπολαύ-
σα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας, τῷ σὺ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα
Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴ-
ληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγα-
στε· ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοβά-
λων ὄφρων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἠγειρας, τῇ
ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ
οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ
φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἰάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὴν

καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντα θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς! Ὅθεν, παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πράξιν κατὰλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθε-
νικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργεία τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στερόοις, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρά καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη· μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἐώρακε ποτέ, πύλην κεκλεισμένην ὃ βλέπων, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὃ αἷτιος. Χαῖρε ἔξοχον ἁκουσμα, παραδόξον θαῦμα. Χαῖρε σάμνε πάγ-
χυσε, τὸ μάννα φέρουσα. Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταῖον προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυ, τὸν παμπέπειρον αἰγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἔκραζες. Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σου τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χρῆσθαι σε μέλπῃ τὴν ἐπώνυμον Κόρην. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεής, ἡ Μάρτυς ὁφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρώαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ιδεῖν τῆ νυμφίῃς τῆ καθαρῆς, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ αἰγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν· Ἐνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ολβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Υμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμούς ὑποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν αἰγνή Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κηύσασα. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληψας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἁφθαρτον, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμέσι, δῆναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίῃ τοῖς πόθῳ, καὶ πίσει αἰεὶ σε δοξαζέσθαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

καταΐδασεν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Εἰσαπήκοα Κύριε.

Ε'νετρυφᾶς ταῖς μαστιξί, θείαις ἡδομένη Μάρτυς χριστώνυμε, θεωρίας τοῦ νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σε, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστίνα ὁ δειλαιο, σὸς πατὴρ καὶ ἀθεώτατος, αἰκισμοὺς βασιάνων ἐπηπείλει σοι.

Ε'κολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως· νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθὲν σου τὸ πρόσωπον, ταῖς καλλοποιαῖς τῶν ἁθλῶν λαμπρότησι, ὠραιότητά ἀπέπεμπε, καὶ ἐκθέου δόξης ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ω'ς ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγεννημένην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα· ὅθεν πέτρα σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ηρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὥς περ τρυγῶν, πτεροῖς Θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γεγόμενον, ζώωσόν με, ζωὴν ἀναμάρτητον, ἀγνὴ Παρθένε κυήσασα.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ε'θέλχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδιά, γλυκυτάτου ἔραστου Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὁσμήν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμουῖσα ἐκραύγαζες· Φλέγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπῃ τῇ σῇ σφαγιαίζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννητῶρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε· τοὺς ὄρους γὰρ ὁ δυσσεβῆς, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ω'ς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὥς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποσταύζουσα χάριν, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνή, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προ-

κατήγγειλαν θείῳ, καταλαμπόμενοι πᾶρρώθεν Πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Φωτοειδὴς περιστέρα ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἱάμα θείον, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι.

Τὴν Χριστίναν ἤνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλήτο τετάρτῃ Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος στρατηλάτου θυγάτηρ. Ὁς ἐν πύργῳ ὑψαλῶ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ Θεοὺς, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν· ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένθῃσι διαδέδωκε. Διὰ τὸν ταῦτα, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται· ἐνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἑλκὴ θεραπεύεται. Εἶτα ἐν θαλάσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ κυρίου τὸ θείον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῇ χερσὶ ἐκδίδεται. Ἐπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς προῦραν κατακλείεται, τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προσταξάντος· ὅς αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς.

Διῶκος δὲ τινος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἑξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ αἰλιτῆριος. Ἡ δὲ, τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται· καὶ παράδοξα τελείσασα, ἐξεκαλίσσατο πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανὸς τις τὴν ἡγεμονίαν εἰδέξατο, καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν· καὶ ἀφλεκτον φυλαχθεῖσαν, ἱρπετοῖς ἰερέσιν καταδικάζει, καὶ τοὺς μαθητοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γέλα ῥυτῆναι φασί· καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. Καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ, τῷ παφλαζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σὴν, δροσίζοντι καρδίαν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρνήσω Χριστόν, Παρθένε μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομβροῖς αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρυνας τῆς εἰδωλομανίας ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελαίγη, παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θείᾳ σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεόν, ἐκύησας βροῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἡ· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Κυμαιομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θεία κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς βυθῷ· ὅθεν Παραδείσῃ, τῆς ἀκλύστου λιμένας, κατέλαβες βροῦσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τῆς αἰῶνας.

Οφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπὶ δαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τέτων βλάβης ἐκτός, ἔμεινας τῷ Κτίστη, μελωδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρήματι ζῶντι ἡγείρας, τὸν θανέντα τοῖς δῆγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε ἰοβόλων ὀφρων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θεία ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύσως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηκραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπάρθενε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος· Σὺ γὰρ ἀπλανής, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύσως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτης ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Αὐτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ· Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιῶθης, κατηγλαῖσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν ἱμνίον Χριστίνα Μάρτυς πολυάθλε.

Οραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ἔ-
ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὠραῖος Χριστὸς,
ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, Ἐνδοξε χορείαις, καὶ
ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ηλίου λαμπροτέρα, ὥφθη σου ἡ μνήμη, μαρ-
μαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος,
τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.
Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς
ἁμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰ-
νίου φλογός με ῥῦσαι πρεσβεῖαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον· Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ος εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότης σε
σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ
χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν
Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα,
ἰατὴρ τε θαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς
βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σθ, Ἀσωμάτων αἱ τά-
ξεις· χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλή-
ρωκας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ
δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ
σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀ-
νέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τῆς Αἵνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'·
Ἦχος δ'· Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγ-
χνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν
πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου φιλάνθρωπε· Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν·
τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω
σθ ελθεῖν· εἰς ὁσμήν μύρου σου ἔδραμον, πρεσ-
βεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ολβον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ πο-
δοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὖρατο ἡ Μάρ-
τυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ
περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὀπλῷ τῷ Σταυ-
ροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὅθεν Ἀγγελοι
τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν
ὁ ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθείς· στεφανίτις
ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Εθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταιὸν, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σε θελήσεις ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἠρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σε δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειζον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέρτιμον καὶ ἀχραντὸν αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θείων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε· Διὸ περ ὁρῶσά σε, προσηλωμένην ἡ Μήτηρ σε, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θείων ρύσασθαι τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Μετά τῶν ἄνω ταγματῶν συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

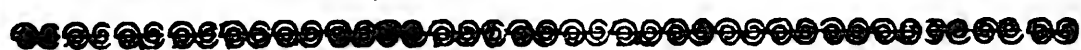
Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἄλλοι ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζήτηι Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ'. Δεκεμβρίου.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (*).

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Εὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομιν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἀγίας. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδες, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας—Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δέξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιόνομός ἐστι, κτλ. Μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα· ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων, τὰ τῆς Ἀγίας. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἀγίας. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Καθίσμα τῆς Ἀγίας. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Αἱ Καταβασαί, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἀγίας. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δέξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δεξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Ἀννης, εἰμὴ τρία Προσέμοια, (διάφορα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐνταῦθα) τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν δύο Δοξαστικά, καὶ τὸν ἐνταῦθα Κανόνα. Συνάπτει δὲ μετὰ τούτων καὶ ἕτερον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν παιδρῶν καὶ ἀγίων, δοξαζόμεν ἀπαύστως, ὧδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευταίς.

Η πρώην ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκε καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ιδε φωταυγὴς πανήγυρις, καὶ φαιδρά ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιεπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρὰς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κυήσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἀγνὴν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφρανομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον ἧς περ νῦν τὴν ἀγίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖται, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἱαμάτων ἀστράπτουσα χάρις, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνοῦντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ τοῦ Νικοδήμου Συνάκτιστῃ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὰς Κανὼν φέρει Ἀχροστιχίδα· Σεμναῖς γυναιξὶ σεμνὸν ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηναίς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ πανάγνης Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιαι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ Κεφ. 1.
μισθὸς αὐτῶν, καὶ φροντίς αὐτῶν παρὰ 1.
Υψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήτονται χάλασαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων Κεφ. 2.
γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ 2.
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Υψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ Κεφ. 3.
ἄφηται αὐτῶν βίβανος. Ἐδοξαν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κά- 3.
κωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες,
μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρα-
σεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.
Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς,
καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐ-
τούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμ-
ψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶν-
ται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ
βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσθουσιν ἀλήθειαν, καὶ
οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

8. 7. **Δ**ίκαιος, εἰς φθᾶσιν τελευτήσας, ἐν ἀναπαύ-
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυ-
χρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ
δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως,
βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος,
ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετε-
τέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐ-
τοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. Βασκανία
γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμ-
βασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες
ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, παιδρῶς
ἡ γεννήσασα σήμερον ἐκ γῆς μεθίστα-
ται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέορ-
τοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἁσμάτων ἀνθὴ
ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακραῖζωμεν· Σῶ-
φρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέ-
ρα τοῦ Θεοῦ Λόγῳ βαστάσασα· καὶ οἱ μαζοὶ
σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὕτη
τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἡ-
ξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μετασῆσας πρὸς
ἀληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰ-
κεῖν καὶ συναγαλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυ-
σωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πι-
στῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας
ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν
σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς

τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα·
ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀ-
γιαζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγί-
νεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπα-
τόρων εὐλαβῶς, Συγχάρητε κραυγάζοντες, με-
ρόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς
μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ
ἡμῖν αἰτούσα τοῦ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πίστει
τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων
μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσωμεν Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτε-
κον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν
τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακραῖζω-
μεν· Ζεῦγος ἀγιόλεκτον, ξυνωρίς ἀγία καὶ Θεο-
τίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὁσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα
Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρία дуὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων
ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης
ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὅντως μακάριος
εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πα-
τήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μη-
τέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. Μακάριοι οἱ
μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφῆσα-
σαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν
ὑμᾶς παμμακάριζοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἕαρ τῆς χάριτος
ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφρο-
σύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ
κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἁ-
μωμον. Ἀμναῖς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν
ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον
λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄν-
να Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστή-
σαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀ-
γιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου дуὰς τιμία,
ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς ἐν τῇ θείᾳ χάριτι με-
θερμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ
θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβά-
σμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἁ-

σκιον· οἱ εὐθυνοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον· μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβόμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν Θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσαν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς στειρώσεως ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. "Αννα Θεομακάριστε, Προμητορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν "Ανναν τὴν Θεόφρονα, τὴν τὸ Δεῖον ὅρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βασιλεύσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βασιλεύσασαν· καὶ οἱ μασοὶ σε ὥραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκνοφάρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, Θεόφρον "Αννα· διὸ πρὸς λῆξιν ἑράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, ταῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμὸν αἰεμακάριζε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Τὴν ὡραιότητα.

Η εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, "Αννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διακωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τῆς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμους ἐντολαίς, δεκρέστως τηρῶσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην

ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε "Αννα Προμητορ Κυρίῃ· μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς Δεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Εἴτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγραὶν διοδεύσας καὶ τῆς Ἀγίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων, ψάλλομεν.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίῃ διόρθωσιν, καὶ Δείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, "Αννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, Θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰζῶον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, "Αννα Θεόκλητε.

Η χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνῆ· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρήσίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, Θεογνωσία τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, Ἀγνὴ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διὸ σου τὴν κοίμησιν, "Αννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἐνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνὴν Θεομήτορα, "Αννα Θεόκλητε.

Η ἥλιος ὥς περ, τῇ σελήνῃ τῇ "Αννῇ ἐνέμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸ σέ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας "Αννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προσταγμάτων, ἀνευδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετέτεθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν

πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλε-
σας, καὶ τοῦ Νομοθέτη, μήτηρ τῆς μητρὸς
ἐχηματίσας· διὸ νῦν πᾶσα ἡ κτίσις ἐποφείλει
σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα,
τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ
βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὥραϊοι, ὡς
θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν
τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ως βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυή-
σασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πα-
τρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης
προσεχώρησας, θειομένη, σεπταῖς μετοχαῖς
ἀληθέστατα. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος,
ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχου-
σα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κράζουσα·
Παντοδύναμε, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὀψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τε-
κοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμε-
ρον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ
δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξειςιν, αὐλῷ τῷ νοῖ, συγχο-
ρεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμπειας,
τῆς πλουτοδότιδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν
ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Γέσσαι βλαστήσασα, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐ-
δαλῇ ράβδῳ τὴν Ἀγνὴν, ἐκβλαστάνεις Ἐν-
δοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραν-
τον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν,
τῶν πιστῶν σκέπη· ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα
τίθηναι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα,
Θεοτόκε μὴ παρίδης με.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες,
Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κε-
κοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾧδαῖς εὐφημείσθωσαν
σήμερον.

Απάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρεκεται· ὅτι
παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύη-
σε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἀγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνή-
μη σου μαρμαρυγαῖς τοῖς ἐν κόσμῳ, ταῖς
σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρι-
σμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Εξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασιλισ-
σα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦ-
σα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ
ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν,
τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν,
τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως,
τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν,
ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως
ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παν-
αγίαν μετάστασιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσ-
καίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιούμενη ἀγάλλεται·
καὶ ὡς οὐσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτό-
κου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου
τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν
τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ τούτους δοξά-
σας, ὡς ηὐδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Κοιμή-
σεως τῆς Ἀγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα,

Αὕτη, ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
κατὰ σάρκα γενομένη, ἣν ἐκ φυλῆς Λευὶ, θυγάτηρ
Ματθάν τοῦ Ἰερέως καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναικός· ὅς
τις Ματθάν ὑπῆρχεν ἱερατῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεο-
πάτρας, καὶ Σαπῶρου ἡ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν καὶ
τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματ-
θάν ἴσχε θυγάτηρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβὴν, καὶ Ἄνναν.
Ἐγῆμε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν
μαίαν. Ἐγῆμε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεὲμ,
καὶ ἔτεκε τὴν Ἑλισάβετ. Ἐγῆμε δὲ καὶ ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα,
εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν
Θεοτόκον· ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἑλισάβετ,
καὶ τὴν Ἀγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγάτηρας μὲν ἀ-
δελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεξαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας·
αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ χό-
σμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναι τε ταύτην
ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμον δῶρον, τῷ παντοκράτορι Θεῷ,
νηστείαις καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιαῖς τὸν ἐπίλοιπον

ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὁριγένους δόγματα καταδελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὁριγένους,

Ὁ ὕπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τῷ Λόγῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἡν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ αἰρετικός, γεγονώς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθείς ἔπειτα, καὶ προδιδασθείς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἰρετικός ὢν, ἐξεβλήθη παρὰ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἀγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐξοδόχος τοῦ Σαμψών. Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβήρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὁριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. Διάτοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξί. Ἀγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνέθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτῶν. Ἐκτοτε οὖν ἰορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξαζοῦσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ος τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακραζοῦσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανὸν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οραῖσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὥραιον, ὑπὲρ υἱοῦ τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὥραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντας.

Ὤδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Η μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμναῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπετάσας, ταῖς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα Ἀγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· ἥτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμόν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνους, καὶ σάλῳ τῆς ἀμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὐραὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννητορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνὴν Θεομήτορα· ἡ συγχορεύεις Ἀξιάγασε.

Εκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἀγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν αἰδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Εδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε. Εὐλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Η μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα· ἣν ἐκτελῶντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντὸς, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δαλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἀμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν Θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κηῖσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχισεύς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τῷ λυτρωτοῦ ἡμῶν ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, Θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπύρας, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην ἀγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξαζόμεν ἀπαύτως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς τὰς αὐλούς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηναίς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἀγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἄγεται νῦν τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ νῦν Ἄννης· οἷς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραάμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἄψας.

Ζήτει Σαββάτω ε'.

Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Εἰς τὴν τύχην ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἑρμολάου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἀγίας μόνον μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, ὡς δεδηλωται καὶ ἐν ἄλλαις Ἀγίων μνήμαϊς. Ὁρα εἰς τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια τῶν ἀθλητῶν, αἵματι λουσαμένος, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτὲ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότερα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.

Ερμιππὸν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς δοξαζόντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἐορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὁμοία.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιοθεῖσα σεμνὴ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνεῖαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὀλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα· καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάξιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομένουσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τῆς μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσκαρος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

(*) Ἐκ τοῦ Χειρογράφου ἐλλείπει παντάπασι ἡ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀκολουθία.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ παν-
ένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλήσιν τὴν σὴν ἐορτά-
ζοντας ἀξίως, αἵτησαι ῥυσθῆναι, πειρασμῶν καὶ
θλίψεως, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὺς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆς τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφρά-
στως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύ-
σει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀ-
συγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι Πανένδοξε,
ἀνδρικῶ φρονήματι νῦτομόλησας· καὶ τῶν
Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ
γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἐκ-
τείνας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον
θρόνον θεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη,
ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, θείκῃ προνοίᾳ Ἀγγελος τά-
χιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὖ-
ραν ἔνδροσον, οἷα παλαὶ τοῖς Παισὶ, τῇ τετάρ-
του ἡ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος
μέγα, Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γητομένη, σοῦ
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμ-
πρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὥφθης ἄ-
μωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχνος
ἐβάδισας, νοητῇ μύρου σεμνῇ, Παρασκευὴ αοί-
διμε· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων
λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτε-
λοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-
τικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν
Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγον-
τες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε.
Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη.
Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν Ὁ-

σίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει καταλλήλων, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου
πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκληρώσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παν-
τοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύη-
σαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἡξίωσεν,
οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προῖ-
σασο πρεσβεύσας, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσού-
των κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευ-
θέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς
γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ος ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνή-
φθης μουσικῶς, ἐν σεμνότητι βίβ, τῷ κάλ-
λει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραῖσασα· ὅθεν εἴλη-
φας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ
ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προσασίαν·
σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μό-
νην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων
οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υἱοῖς γεραίρω τῆς Ἑρμολάου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υἱοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ
ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμο-
λάου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε
πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γάρ, ἀνε-
δείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπαί-
τησας, ἀνομήντων τὰ θράση, παναοίδιμε
Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Οἷλδιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔ-
χων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας,
πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι
πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβεράς
καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀ-
νευ τῶν Θεοτοκίων).

Υἱμοῖς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Υἱμοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρ-
τυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἵτησαι ἡ-
μῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ
αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, ταῖς τοῦ
ἐχθροῦ μηχαναῖς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τοῦ
Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς
παλαίσασα, θεοσεβῇ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς
τὸ εὐτονον, ὃ τοῖς ξοάνοις τύραννος δει-
νῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου
ρήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λελυται.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἰ-
μάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰ-
ληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος
δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ γ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὴ
Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ,
τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἀγίε,
πάντα γνωστοὺς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν
αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Εἴγνως διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ Σοφὴ
Πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὃ Παντελεήμων,
καὶ νομίμως ἐνήθησεν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύ-
δωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαίνόντων,
ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἀγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενέουρον τὸ ἀσθενές, τὸ θείον Πνεῦμα καὶ
φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς
σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, ταῖς τῶν βουνεύ-
ρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ
ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτε-
ρῶς ἠνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώμα-
τος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιερῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδεί-
χθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίσει σοι,
προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ,
ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ
κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ
πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ἀγίας.

Εκ σπαργάνων μητρῶν σὺν τῷ Χριστῷ
σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέ-
στησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων
θράση, στερρόως κατεπάτησας· καὶ βασιάνους
ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι,
τοῖς στεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν,
εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοί τῆς Θεότητος, καὶ ὡς
βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅ-
θεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀ-
ξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ
συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαί σου Πνεύματι, θείῳ εὐοδούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὥφθησαν.

Γερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ρωμαλέῳ φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, μαρτυρίου στέφους εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτω· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.

Τῆς Ἀγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχούσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἔνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσιν.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδ' ὅλως σχοῦσα, ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλαμος, Στέφανον καὶ Σπύγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμῳς ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ὁί τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται Ἑρμιππός τε, καὶ ὁ θείος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ἦπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἑναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ρυθίσθηναι διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τῆς Ἀγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἦγώνισαι σεμνῇ, καὶ τὸν τύραννον ἐκτεινας, ἠρτορεύσεις ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ερμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἑρμιππος ἅμα, μίαν στερρόως ἐπέδειξαντο γνώμην, ἓνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· θανόντες τε διὰ Χριστὸν οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ρανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίζαντες χλαῖναν, Θεοπρεπῇ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθὴν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε· μεθ' οὗ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Ὁκλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. Ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μου ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοῦς, μετανοίας λιμένας ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἀγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θάπτον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν ρύθμισαν.

Ερρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρήσιᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Ὡ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε· ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε

• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι ἑμῶσι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον, ψυχικῶν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ητὴ νυμφίος σε φωνή, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, Θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεής, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε μεθ' ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀγίαν ἐσθρὴν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερόμεν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολαίου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους.

Στίχοι.

Ἑρμιππος, Ἑρμολαος ἡδ' Ἑρμοκράτης,
Ἑρμὴν σέβοντας ἥσχυαν παρρησία.

Ἑρμολεως ἔκτη τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὔτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτερι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καίντων Ἀγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἐν τινὶ δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παρὰ τινος τὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμύθηθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκείνος, μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, Παρὰ Ἑρμολαίου, ἔφη, τοῦ Πρεσβυτέρου, αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄγοντες· σὺν αὐτῷ δὲ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ἔφη τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρασκεύασας ἀγνὸν ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνὴ, εἰς κατοικίαν.

Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἔκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίου, ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἱ τινες, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀκνῶς διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἀτεικνοί· ἔφ' ᾧ καὶ προσπύχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεός, ὁ καὶ τὸ δέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἀγίαν· ἦν καὶ τεκόντις ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευήν. Αὕτη δὲ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἦν παιδεύουμένη καὶ νουθετουμένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθεύσα δὲ καὶ τὰ ἱερά γράμματα, ἀνεγίνωσκε διηλεκτῶς τὰς Δείας Γραφάς, καὶ οὐ διέλειπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευταίωντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκατεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἰλκυσε πρὸς Θεογνωσίαν· διὸ τινες Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Ἀντωνίνον, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τις, ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ἐν δὲ πατέρας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἐκθαμβὸς ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Αἰεὶ οὖν αὐτῇ· Ἐὰν πεισθῇς μοι, καὶ θύσῃς τοῖς Θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μὴ εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερρότατῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μὴ μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· Θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθωσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῷ θυμῷ ὑπερξέσας, κελεύει κασιδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὐ γανομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀδλαθῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θάσματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἵτα κελεύει λείβητα χαλκοῦν, ἐλαίου μιστὸν καὶ πίσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὐ γανομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέσῳ ὥρατο τοῦ λείβητος δροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς, ἔφη· Πάντισόν με ἀπὸ τοῦ λείβητος, ὦ Παρασκευὴ, ὥπως γινῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἐλαῖον ὑποκατὼν ἐστίν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λείβητος, κατὰ τῆς ὀψευς τοῦ Βασιλέως ἔρριψε. Καὶ εὐθὺς ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐδόθησε φωνὴ μεγάλη λέγων· Ἐλέησόν με δούλη τῆς ἀληθείης τοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πίσεύσω εἰς τὸν Θεόν, ἐν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς ἐπίστευσεν ὁ, τε Βασιλεὺς Ἀντωνίνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐδαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τινα πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ὠμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταρχθεὶς, ἐπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα φοβερῶτατον δράκοντα, ᾧ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ καταδρωμα παρείχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρίστη τῷ χάρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐδρύχησε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρίστη πλησίον τοῦ θύρου, εἶπε· Θῆρίον, ἐφθασεν ἐπὶ σὲ ὁ ῥῆγῃ Θεοῦ καὶ ὁ λείβητος. Ἐμφυσήσας δὲ εἰς αὐτόν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ, μέγα συρίξας, διεσπάγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθοῦσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευε Βασιλεὺς ἑτερός, ὀνόματι Γαρασιός, ἐκήρυττε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρίστηεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινόν τὸν

Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λίθινος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσεως καὶ μολύβδου γέμοντος, προτιθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Θεῖου δὲ Ἀγγέλου ἐπίστασις τοῦ λίθινου ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς ἢ Ἀγία διέμεινε. Πολλοὶ δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαναγών, τὸ στερρόν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὐ γινόμενου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέστη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χάλδαις· καὶ τῶν Ἀγίων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίσεως Ὅσιε, πρὸς φῶς Θεογνωσίας, πληθύν τῶν σωζομένων, μελωδοῦσαν ὠδήγησας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αδελφὰ συμφρονῶντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ Θεὸς Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ μαρτυρίου, πόμα πίνουσι ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς θέσει θεόμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγαῖς, τῷ Δεσπότη Ἑρμόλαε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπερθεοῦ Τριάδος, ἐκκαίόμενοι πόθῳ, Μάρτυρες ἐνδοξοί, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ταῖς ῥανίσι, κατεσθέσατε ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περισώζε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος αἰσεθῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέφαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῇ, καθὼς παλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνῶμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ ὁ Κύριος, πλαστουργὸς ἐστὶ πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,

Θεοτόκε τοῖς κραυγαῖζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δὲ εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγαῖζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστίᾳ τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῶ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἑρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, ἢ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· θύματα δεκτὰ δέ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυστήριον, πιτοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῇ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὑμνῶμεν δεόμενοι· Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύσως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐκ ὄντας θεὸς ἀλλὰ ψευδῇ, δαιμόνων φαισματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύσως μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τῷ πόθῳ σε Χριστὲ Παρασκευῇ ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκυσιν κράζουσα· Εἰς ὁσμήν τοῦ Θεοῦ μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄλυσκτα, σοῦ ὀπίσω ἐπευλογοῦσα τὸ Θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογ-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες σε, εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» **Ν**αμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» **Σ**εβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» **Λ**ογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασο ἐναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν
Παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ
Πιλάτῳ καλὴν· καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν,
τὴν γῆν μὲν ἡγίαςας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανὸς
δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπάς, θείου Πνεύματος
πυρὶ ἀναπτόμενα, Ἐρμιππε ἐνδοξε, σὺν
Ἐρμοκράτει· τῷ Ἐρμολάῳ τε, καταφαιδρύνον-
τες ψυχὰς, πιστῶν θεία χάριτι, καὶ ἐκδιώκον-
τες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοίδιμοι.

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρο-
νήματι μέλψωμεν, τῆς Ἀθλοφόρου Χρестоῦ,
τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους
εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολεύον-
τας, καὶ θαυματῶν ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ηλὲ ἀδύτε Χριστέ, Ἐρμολάου ἱεραῖς πα-
ρακλήσεσι, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμο-
κράτους, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, μὴ ἀποστή-
σης ἀπ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σε· ἀλλὰ συνήθως
ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύν-
σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, ταῖς
ἀνομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μῆ, ὡς ἀ-
γαμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιάνθρωπος.

Τῆς Ἀγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς
τὴν μέλλουσαν ἡλλάξω, κάλλος τὸ ἀμή-
χανον ἔραῖν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπείγομένη τρα-
νῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων
καλλιπάρθενε.

Ηκούσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευῇ
σοῦ ταῖς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν
ὁρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν
ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευῇ
Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῶ
σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν
ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑ-
ψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βου-
λῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ
συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» **Χ**ριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διό
» **Ε**παγαλλόμενοι, σὲ Θεότοκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀ-
θλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ
ἀπείληψας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευῇ
πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ
τιμώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημέ-
νη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνω-
σε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι
Κόρη, ἀνέδειξε Θεότοκον.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα
σεμνὴ, ἅμα Παρθένοισ Μάρτυς, ταῖς φρο-
νίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῇ,
τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα
μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ρήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σε-
μνῇ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα
Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν μο-
λυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν
σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν τῶν λεβήτων, οὔτε
ξίφους σφαγὴν.

Ασκήσει πρῶν τὸ σῶμα, τήξασα ἐνδοξε,
τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρέ-
να, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ,
οὐρανοχαλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν
χωνεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις Καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρῳ ἀγίῳ αἰ-
τοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν
λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· Ω Παρθενία, ναὸς Θεοῦ!

ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμετόχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὰ ἐλλείποντα
τῇ Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος
καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Εἴαν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῷ Ἀγίῳ Παντελεήμονος ἐν Κυριακῇ,
ἔρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος
ἀνὴρ, Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στί-
χους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.
δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἑπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φι-
λάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν
ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν Θε-
ραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον
κλησιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν,
καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος,
στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δει-
χθεῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἱαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν
εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μη-
τρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς
μισήσας δυσσέβειαν· τότε σε τὴν ἔνθεον αἴγλην
δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φω-
τοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, Δεῖα
προγνώσει προειδώς σε, Παντελεήμον σοφὴ τὴν
λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πο-
λιτευσάμενος.

Ο ἐξ αὐλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων
ἰάσεων αἰεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ θαψι-
λῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί
σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον
σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν,
πιστῶς τελοῦντας, χάριτι Δεῖα τούτους καταύ-
γασον, Θεομιμῆτῳ κεχρημένος, προσωνυμία σα-
φῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δω-
ρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ
Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα
πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν
ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα.
Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς
νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμον ὁ στερ-
ρὸς ἀθλητὴς· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ,
εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράδως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-
σαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες
ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρ-
χῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες· καὶ
ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς
ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ
συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένε-
το ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ
εἰμι Θεός, καὶ ἐκ ἔσε πάρεξ ἐμεῖς ὁ σῶζων. Ἐγὼ
ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν
ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμε-
νος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω
λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἁ-
γίος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δευκαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἀψῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀ-
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κή-
κωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία,
σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες,
μεγάλᾳ εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν
αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυ-

σὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλαμῇ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενῶσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετραβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αἰῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφώς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ

τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεραπεύων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθεράν, καὶ τοῖς σὲ προβοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Αΰψεισώ τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτεκῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θνητὸν διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολαΐς στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Η παμφαῆς τῷ Μάρτυρος μνήμῃ, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύσως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἱκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεῆμον τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῇ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἰπώμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίθασιν εὗρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τῆς ἀθλούς ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὗς ἀνέτλης γενναίως, ἀπασαν ἰδέαν τιμωρῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγάπήσας εὐσέβειαν, τὴν τῷ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· καὶ τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. Ἀλλ' ὡς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὖτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κερτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς, ἀγάπήσας παμμακάρε, πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν,

Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυμῷ.

Ως στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιοτάτον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλοπῇ, πίσει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφὲ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπείν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τῆτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν Ζωοδότῃν δοξάζουσα, τὸν σὲ προστατὴν θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιοῦσας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Αθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, Ἦχος β'.

Ελεήμονα Χριστὸν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶ-
• νίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύ-
• ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
• χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
• Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ως ὥραϊαν ὡς περικαλλῇ, ὅλην ὡς ἀμώμη-
τον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σέ ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὦκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μῶμη ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆ-
ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισ-
σα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύους ἀναλάμψαν-
τος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν πα-
ραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδό-
σεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτο-
πήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς με
τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρπο-
φόρον Θεοnúμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Παντελεήμονα τὸν πανάριζον Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τε-
λειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶν
ἡγείρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς
ἀμαρτίας τῷ δῆγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ
Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ανατείλας οἷά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότη-
τι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν,
καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυ-
χῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθω-
ράθης ὥραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ ἐν-
δυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος
γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐ-
νεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων,
πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος,
καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ'
αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρί-
των κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀ-
ποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνῇ, φύσιν τὴν ἐπάρα-
τον, παρακοῇ γενομένην τῷ Κτίσαντος, τὸν
Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς

ἡλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ
σὲ μακαρίζομεν. Καταβασία.

• **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον Ἐ-
• ρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
• ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν
• αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον·
• Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρῖνον Κύριε, ἡ
• τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
• παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου
πρόειςιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρ-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
να· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρω-
παῖζουσαν.

Τὰ τραύματα θεραπεύσον, τῆς ψυχῆς μου
Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρ-
μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρ-
μάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπὸς, δεξα-
μένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμά-
καρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύ-
στως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων
παριστάμενος.

Ηλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσταγ-
μα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ
πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεό-
φρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σε τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας Ἐνδοξε,
τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθείας τὴν πολυ-
τάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύ-
ριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρ-
θένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καταβασία.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενεῖ-
• τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ
τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλ-

κυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα βασιάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθῃναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόναμοι, κατανύξεως ὁμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεραῖς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσιν.

Ρομφαία με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἀχραντε, μὴ ὑπερίδῃς ἀλλ' ἰᾶσαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξιώσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αινέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας σαφῶς βδελυζάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῇ τυραννίδα τροπώσάμενος;

Ο πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκαλῆς κρατούμενος, πρεσβύτου σε ρήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνίδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρω, εἰς ἐν συνήψας ἀφράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου
» Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζον-
» τας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Χ**ριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἀχραντε ὁδήγη-
σον, ὁδὸν εἰς εὐθεϊάν με νῦν εἰς ἀνοδίας
τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε
ἀγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν
παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς
σαῖς με παρακλήσεις.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρόν σου πότισον τὸν
δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομήτορ Ἀχραντε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες· ἑτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν προϊστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἁθῶν δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασυμφανῇ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδό-

ξου γέγονεν αἷτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ Χριστέ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐδομένην Θεῷ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σε, ἀγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

» **Ο** τοῦ φωτός διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆς σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου, δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἔλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντας τοῖς πταιίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Ινδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάρισος· σὺ διὰ πυρός γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονas.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰνίας τῷ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς σερότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνή περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μνητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κοιμισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστὲ τῷ Θεῷ ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεραπεύσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τῷ γενναίῳ τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιθοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστ' οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τῆς ἑαυτῶν ναοῦς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάζωμεν οὖν, Ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δί' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσγανον ἐβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινός Ἑλληνοῦ, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοσηραῖς· μητὴρ δὲ Εὐδούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἱατρικὴν τέχνην καὶ πίστην παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μαθάνει· δι' ἧς παῖδά τινα, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἷτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεῦειν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντελεὼν ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσθαι μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θάρρειν παρακαλεῖται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἐνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς τὴν ἀπερρίφθη, εἰδὼς συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀδελφῆς, θηρίοις ἐκδίδονται· ἐξ ὧν αἰσινῆς διαφυλαχθεῖς, δισμεῖται τροχῷ, καθηλωθίν-
τι μαχαίραις, καὶ ἀφαιέντι ὑπόθεν κατὰ πρानοῦς. Ἔτα,
δεξιόμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, νύξατο· καὶ φωνὴ
ἀνωθεν ἤνέχθη αὐτῷ, ἀντὶ Παντολίοντος, καλοῦσα αὐτὸν
Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν
τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου
τὴν χεῖραν, ἀπιστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρόν·
καὶ ἐν τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ
Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἰκουσίως τὸν αὐχένα
προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵμα-
τος, γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσ-
δεῖθαι, ἀθρόως τελειοφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμο-
νος ἰαθεῖς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐγὴν ἐφεύρων σαρκικῶν τυφλὸς λύ-
χνων.

Καὶ ψυχικὴν ἠθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παισὶ,
δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος
καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία
ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρ-
χουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμο-
νας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶ-
σαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμά-
των ἐθέωσας, Παρθέने, τὸ ἀνθρώπινον·
διώ με τοῖς πάθεσι καταρρύπνυμένον, καὶ κα-
ταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι
πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησεν προδιετύπου, τὴν σὴν
Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔ-
φλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄ-
στεκτον· ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου
ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λι-
μὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πανααί-
διμε, χειμαζομέναις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν
σκότει τοῦ βίου, ὅς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μα-
καριώτατε, ἀπολαθόντι τὴν τρισόλβιον,
καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην
τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ
ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαν-
το, συγχορευτὴν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεῖς
τὸν αὐχένα, μελωδεῖς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἡ-
μᾶς χωρίσασα, νῦν στεφομένη ὑποδέχε-
ται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς
πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε,
εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κινήσασα.

Καταβασία.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
καμίνου φλόγα ἠκατεπάτησαν, ἐν ὕ-
μνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταίγ-
ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζῆλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμ-
μελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσ-
βεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάν-
των ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς
συμπαθεῖ καὶ φιλόανθρωπον.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεο-
κυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἱκετεύων σε,
διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας
με, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ
Κτίσαντος.

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκῆσα, τὴν
ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων
καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δό-
ξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πί-
στει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός,

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυῆς ψυχικὴν ἀμ-
βλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀπο-
διδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμάκαρ προσ-
τρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κα-
θοδηγούσης.

ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον
ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὡφθης,
προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώ-
μενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ρῆτορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφι-
στῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει,

τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμε-
νος, τῆς ὑπερυψῶντας Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον .

Α 'θανασίας διαυγῇ, ἐπισάμεθα πηγὴν· σε Θεο-
τόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανά-
του Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον,
τοὺς ὑπερυψῶντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας .

Καταβασία .

» **Ο** ἰ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
» λούμενοι ζήλῳ τυράννου καὶ φλογὸς
» ἀπειλῇν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
» πυρὸς ἐμβλήθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .

Τῆς Θεοτόκου . Ὡδὴ δ' . Ὁ Εἰρμός .

» **Α** νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν .

Π ρευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θά-
νατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐ-
τροβήσας· ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυ-
κασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε·
διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν .

Β ασιλίσσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον,
ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἀ-
δου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει
τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τι-
μῶντάς σε .

Α γάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν
μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσε-
σιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοχυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑ-
πάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθαῖς
πύλας εἰσάγαγε .

Τοῦ Ἀγίου . Ὁ αὐτός .

Μ ετέξης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχα-
τον· ἐνθα κατασηκνώσας Μακαριώτατε,
τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἡ-
ζυώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν
ἀπέραντον .

Ε 'φέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως,
ευσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ
ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμ-
μάκαρ χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς
στεφάνους τῶν ἀγώνων .

Λ εόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ
στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἔχα-
λίπσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν
ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε Πανεύφημε,
συνελθόντες μακαρίζομεν .

Π λουσίαν χρησότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζε-
ται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος·
καὶ Παντελεήμονα θέσει, σέ παρασχὼν παντὶ
θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίου, καὶ προσάτην καὶ
συλλήπτορα . Θεοτοκίον .

Ω 'ς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέ-
τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς
Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σέ τὴν πανύμνη-
τον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν .

Καταβασία .

» **Ο** ' τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς
» ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
» ξράφη· σέ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον . Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν .

Π αντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναρ-
γύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων
Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανό-
θεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ
εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σέ ὑμνοῦ-
σιν Ἀγίε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ
πάντων πρεσβεύων .

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχ. δ' . καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια γ' . δευτεροῦντες τὸ α' .

Ἦχος πλ. δ' . Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος .

Ε 'λεος Θεῷ μιμήμενος, Παντελεῆμον σαφῶς,
ὀνομασθῆς κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄ-
νομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπα-
θῆς γάρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλὴν παρέχων τί-
τοις τὴν ἰασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶ-
σιν Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμ-
προν, Χριστοῦ πανόλβιε .

Ε 'ργον προνοίας τῆς ἁνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γε-
γονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σω-
μάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παν-
τελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰα-
τρός· ἑτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαν-
τας, καὶ ζοφεῶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς
σοὶ προστρέχοντας .

Κ αλλεὶ θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν
καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρε-
νῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ τῆς
ὀρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίας
λάμπων καὶ θαύμασιν, ἀνθεὶ νεότητος, πρεσ-
βυτέρων σύνεσιν, πρεσειληφῶς, πίστει τε καὶ
χάριτι, καταλαμπόμενος .

Δόξα, Ἦχος δ' . Βυζαντίου .

Σ ἡμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη.
Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν,

καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάζεται. Ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τῆς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῇ. Ζήτει τῇ ΚΣ'. Οὐκ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

~~~~~

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἀγίων ὡς ὄντες, σοφίας Θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἐνδοξοί· καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωτισικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἡστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ανευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν ταῦτοις τιμᾶσθω, ὁ Πρόχορος ὁ Θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προσταξέων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταί, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προσταίτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σε, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· Οἶμα! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ! ἵνα σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οἰκωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορταίζοντας, παθῶν ἀχλὺς ῥύσασθε, καὶ φωτισμὸν καταξιώσατε.

Εθέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολυθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες, ἀνατολῆς ὀρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμασιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖται, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγεννημέναι ξένη τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἐνώσει τε· Ὅθεν ὡς πάντων Δεσπανά, τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν.

Ὡδή γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ως ὄντες πνευματικαί, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθούς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἐνδοξοί, ἐν ἀγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτῆς χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χορείαις τῶν Ἀγίων ἐτάχθητε.

Αινέσωμεν Παρμενᾶν τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνοον Νικάνωρα. Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν· κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἵψαντε Παρθένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρίζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνωρ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἐνδοξεὶ ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀδτέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώτισαν οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Ῥπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμακάρι, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, ποιμνὴς τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γιέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνωρ μάκαρ, σφραγισθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίῳις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρῶταθλος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, Μαθηταὶς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὅψει, κεκοίμηται ἐκτελέσας σὺν σπουδῇ θερμότητι, τὸ θεῖον διακόνημα.

Θεοτοκίον.

Ῥμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Πανάμωμε, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννοῦσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χειρὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὁλοκαύτωμα, θεῖον γενόμενος.

Ἡ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἐμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἀγιάζει πάντων, τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελόντων ταύτην μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἁσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετραὶς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυσῶν ξυνελήλυθε τετραίς.

Ὁ ὅτι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ ἐμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Τῶν Θεῶν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἠθλήσαν ἐν διαφόροις τόποις· καὶ πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ ὅτι, στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παρρησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν. Ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιδεθεὶς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας ἕως τοῦ Σαγάρειος ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ ἡγεμόνος· ἐκαῖσε δὲ, ἐν γλωσσοκίμῳ βληθεὶς, ρίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστάς θεῖος Ἀγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσοκίμον ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ εὗρεθῇ ἐν αὐτῷ ὁ Ἀ-

γιος ἀβλαβής, ψάλλον· Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγμεὼν, καὶ αἰσχυνθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνέϊλεν, αὐτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς εὐξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς θείας Δωρεᾶς διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέθετο· καὶ κατετίθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀκακίου· καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ο λικωτάτῃ, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, Παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κλῆρον εἰλήφατε, τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Υπὸ τοῦ Λόγου, τῷ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατεῖλαντος, λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὦφθητε, τούτους μεταάγοντες πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Η ὄθησας ξένως, μάκαρ Νικάνορ ἀναιρούμενος, γνώμῃ δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, Εὐλογημένος εἰ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Λ όγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον πάναγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ι λυὸς ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβιάσατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο ἄειδος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ἄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμῳ, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υ μᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτες Κύριος, Μαθηταὶς εἴλετο, συνταπτομένους μὲν ἐνδοξοί, τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις Πίστews τῶν Ἀγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ι δού θαυγόρων αἱ φωναὶ, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον,

ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ** εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ο ράθητε σκευὴ τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἀγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σ ἡμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνορ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Η ῥθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων νῦν ἐπαγγάλλεσθε μεθ' ὧν αἰεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Φωνήνσοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τῷ Ἀρχαγγέλῃ· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ** ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ** σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.
Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλνίκε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ

(*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Θεοδότης εὐχὴ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράφῳ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ συνταξιάρχης τοῦ Νικοδήμου περιέχει τὸ συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κβ'. τοῦ Δεκεμβρίου.

Χριστοῦ τὸν Θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνισας· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνеспέρου μακαριότητος, ἐνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἐνδοξε.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἀθλῶν σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου γενόμενον, τὸν στρατιωτὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τῶν ἱαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαυρίσμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως παρθένος καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφθορον, ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσας, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύναςαν, ὡς ἀθλήσασαν στερρώως, καὶ πολυπλοκα βάσανα, ὑπομείναςαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει, Θεοδότῃ, καὶ τὴν μηνίμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα, ἐν Πνεύματι τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε προσενηνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλήσιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσώκισθης τὸν θείον, σεσηφόρος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων, τῶν ἀεὶ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς εὐχας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἐνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος, Θεοδότῃ, θεωθεῖσαν καὶ τυχούσαν, ἐπιτηδείου μεθεξέως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα, καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ εὐχας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητή, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀρράγες φυλακτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμαίμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐαίσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Καλλίνικου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ὁδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Αρματα νοητῷ, ἐπιθαῖς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θεῖαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφὲ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὤρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμείς ἐν τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἐρρίψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ἡνπερ τῶν Προφητῶν προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἀγίας Θεοδότης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν πρὸς Θεὸν μοι Μάρτυς ἴθυνον τρίβον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὕμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότῃ δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ θείῳ, δυναμωθείσα Πνεύματι, καὶ καταισχύναςα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότῃ πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαιδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδασκαίς, κοσμουμένη λαμπρότητα, καὶ τὰς βουλαῖς ἐμώρυνας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω

καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν· Εἰς ὁσμήν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ανεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής, ἐν τοῖς ἡλοῖς διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρα τῇ τῷ Πνεύματος, τὴν τῷ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμακάαρ, εἰς ἐκκλῆστον τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότη σθ.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνῃ μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἀγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ δυσσεβὴς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ὥς το, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὐτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας! ὅθεν δειναῖς μάλιστα, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἀνθραξί, τῷ νοητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σθ Χριστέ κρᾶζεσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἐνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διηλεγξας· καὶ ὁμιλήσας βασιάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τῷ κατηγύωσαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφῃ ὅθεν σε ἡξίωσεν,

οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσας αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η παναμώμητος ἀμναῖς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμακάαρ ὦφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἐντιμος ἀληθῶς, ὠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδῶλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Γοβόλους τὰ τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς· ἐν ταῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον. Θεοτοκίον.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδυῖ φέρουσας Ἀχραντε.

Τῆς Ἀγίας. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Επτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀλγεωνῶν βατάνων, ἐκ ἡσθάνου Θεόφρον, τὸν νῦν μετασῆσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθέμενον.

Ο ἀπατήσας τὴν Εὐὰν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὠραίους, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔσης Θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνία λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· Σὺ μου εἰ φιλόανθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ι λυῖ περιέπεσον, ἀνυποστάτω Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεῖς, κραυγαῖζω σοι. Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κ ρηπίσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ε λαίῳ σὼ τὸν ἔλεον (*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας Παμμάκαρ. δι' ἧς ὅλες γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τ ῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ Λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς. Τῆς Ἀγίας. Σὺ Κυρίέ μου φῶς.

Ο νοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότῃ, τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ι θύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασιλῶν καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μ ακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Α ἰ θεῖαι δωρεαί, ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Η τῆς ποιμένης σου μάνδρα ἀνεπίδατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων. τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἐνδοξε, κατέχουσα τὴν στερεάν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὥφθη διώκτρια.

Ν ὕξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὀπλῖτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ω 'ς τῆς πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἐτοιμότατα. Τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμχτος, τὴν ψυχὴν στερρότεραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κοῦφα. Θεοτοκίον.

Δ ιαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρώγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος. τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνημφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ κεῖται. Ἐλέψ σὺ τὸν ἔλεον.

Τῆς Ἀγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρ ομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον. νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδῆλως ῥωννύμεναι.

Τ ῆν πτώσιν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθείσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Υ πέστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότῃ Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Σ τόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσση θεόφρονι, τὰς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ** ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχοι.

Βληθεῖς εἰ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,
Τὸ νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφενάτη φλόξ Καλλνίκου κατέδαψε. Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας. καὶ τοῖς περὶ τὰ ἰδῶλα μεμνημένοι παρῆναι ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός ἐπιγινῶναι. ἔθεν συλληφθεὶς, ἡγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. Ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ἐρδούς ἐχούσαις ἡλούς, ὑποδεθείς, κελεύεται τρίχειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίου ἐγδοήκοντα. Διῖπνέσας οὖν τὰ ἐξήκοντα, ἐπειδὴ, τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθίντες, οὐκέτι πρόσω βαίνειν ἡδύνατον, εὐξάμενος, ἐκ πέτρας ἀνέκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ. ὅπερ καὶ νῦν εἰσὶτι πηγάζει. Φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς πλησίον τῆς Ἰουστινιανου Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,

Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβὴς εὐδοῖα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ διγνωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ Ἀγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συσχεῖσα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἀρχόντος (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσκαλούμενος οὐκ ἐπειθε)· παρεπέμφθη Νικητίῳ

τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὑφ' οὗ, ἅμα ταῖς τρεῖς τέκνοις αὐ-
τῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ
Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ἔντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου·
καὶ τῶν Ἀγίων Βενταμίν καὶ Βηρίου, πλησίον
τῶν Παλατίων τοῦ Ἑβδάμου. Καὶ Μνήμη τοῦ
μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κων-
σταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως·
καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον Ἀγγελος.

Ηδονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων ὑ-
πάρχουσι φόβητρα· οὐ γὰρ πῦρ οὐ μά-
στιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐ-
βόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἐνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ,
εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἐρ-
ρίψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν τυ-
ράννων Καλλίνικος.

Διαβόλον ἡσχυνας, Ἀγγέλους εὐφρανας, τοῖς
ἄθλοις σου Ἐνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγα-
ζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν
Πτερόντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ελυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε,
Εὐας τῆς προμήταρος, τὴν ἀράν· ὑπάρ-
χεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῖς
πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιᾶτοι.

Ιμειρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐ-
ρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλι-
νῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος
εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἐρ-
χάν, Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ δυσσεβὴς, κατα-
τέμνων σε ταῖς μαστίξιν, Εὐλογημένος εἶ ἀνα-
βωῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα,
δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς,
Θεοδότῃ ἐδώρησατο· Εὐλογημένος εἶ ἀναβω-
σῇ, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νευκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἡγει-
ρας, μόνῃ, σὺ ζῶν ἀθάνατον τὸν Χρι-
στὸν, Θεοσύμφευτε γεννήσασα· Εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμη.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ η'. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Χαίροις ἐντρυφήμα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀλη-
θείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πί-

στεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν
Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας
τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ κό-
σμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ο τύραννος ἡσχύνθη, τῇ τῶν ἀγώνων σου
ἐνστάσει· ἠττήθησαν δῆμιοι τοῖς μῶλωσί-
σι Μάκαρ· τοῖς ἡλοῖς τῆς πτέρνηςσε κατετρώ-
θη ἡ πλάνη· κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἠφάνι-
σαι, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλῆντός σου.

Υπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου
παρρησίᾳ, Καλλίνικε χρώμενος, ἐκέτευε
ἀπαύστως· τῆς ποιμένης σου πρόστηθι, ἐξαιρού-
μενος ταύτην, πῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀ-
λάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ
αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Εν πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον
προτυποῦσι, σκηνὴν τε καὶ τράπεζαν,
καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον,
καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥά-
βδον, πύλην ἐνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἡ-
νοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Τῆς Ἀγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μά-
στιγες, ἡδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ
θάνατος ἴσχυσε, διαρρήξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς
τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι' ἧς ἐκραύγαζες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνόν καὶ καθαρόν, ὁ σὸς νυμ-
φίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρησαι, διπλαῖς
ἐκλάμπυσαν χάρισι, καθαρῶν σε πανσεβάσμιε·
ὃν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἐψάλλες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σε
Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἄ-
σπεκτον ἡλεγκας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς
ποικίλους πειρασμούς, ἔφερες ψάλλουσα· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζο-
μεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἐνθεον,
εὐρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν,
Λόγον γεννήσασαν· ὃ βωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
σματᾶ, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἐσβέσταν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβεῖας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ δ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.
Υφάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτῶν τῆς πίστεως, δι-
 οῦ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρόν, ἐν σταδίῳ.
 Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμνηνὼς ὁ τύραννος, ὑπεκλύειν ὤετο, θω-
 πείαις τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῇ πί-
 στει ἐστερέωτο.

Εὐθὺς ὀλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα,
 Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων
 σου προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παραδείσον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες,
 τοῖς πόνοις τῶν ἄθλων σου, ὡς ἐκ θείων
 ναμάτων ποτιζόμεθα.

Ωραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε,
 τοῖς ἥλοις πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα
 θείον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σέ κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε,
 καὶ ὄπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλ-
 πίδα ἐν κινδύνοις αἰεί.

Τῆς Ἀγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ιλεων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον
 Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώ-
 πει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντός ἐκλάμ-
 πουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ
 τοῦ Δεσπότη, οἷα εὐσεβὴς τε καὶ Μάρ-
 τυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεσθήσασα, τῷ τὴν ἰσχύν
 σοι πνεύσαντι, καὶ πλητοδότως στεφανώσαντι.

Οἷον εἰ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δε-
 σπότη· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶ-
 μος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γὰρ δι-
 πλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὥφθης, τοῦ τῶν ἀ-
 πάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐ-
 φάνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ διὰ
 σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
 » **σ**τός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
 » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἔβλυ-
 σας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθή-
 κης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἡξίωσαι, Θεοδότη
 φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Η πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπά-
 ρασα, μὴ καταλίπης Ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς

κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὖσπλαγχνον Κύριον,
 χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομή-
 κοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαι-
 νετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α'στραπαῖς φωτιζόμενοι, τοῖς τοῦ Πνεύμα-
 τος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα
 περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν
 ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ
 λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες
 τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνή-
 μιν, ἀγασμὸν κομιζόμενοι.

Ως νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρα-
 τα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς
 ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀ-
 ποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέ-
 σαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώ-
 πων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀ-
 πόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακα-
 ρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀν-
 δρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντον, καὶ
 πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς
 τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποτα-
 μούς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπη-
 ρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία· Θεόνυμ-
 φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν
 μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
 χαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τύχην, ἐν
 ἡμέρᾳ ἐτάσεως· ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ
 δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με' πρὸ τέλους,
 καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμνάς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀνα-
 κόν, τὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἐλθὼν ἰάσασθαι,
 παντός τοῦ κόσμου Πανάχραντέ, σῖκείῳ ἐν αἵ-
 ματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ

σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανευκλεῖς μαθηταῖς ὑμνῶ τῷ Λόγῳ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, αἰδύτῳ Ἁγιοι, φωτισμὸν πνευματικὸν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουν.

Αναλάμψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, Ἐνδοξοὶ θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντα, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπεύραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Επαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἱαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σου φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἀγνή· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Αμπτῆρες τῆς αἰδύτου φωτοχυσίας, γενομένοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες ταῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξεληλύθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν

ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σου σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρὸς μὲ· ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μὲ ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἁγίος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμπεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεπαιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ισχυῖ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει, δεινῶς Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσατε. Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασι κηρύττων τρακῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ Ἑώας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὥσπερ ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφὲ, φωταυγὴς ἡλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφώτισατε.

Αινεῖσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλᾳ μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινεῖσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος στάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἀνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίκτεις

τὴν παραβάσιν, τῶν προπατόρων, λύοντα Παν-
άμωμε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Η ῥθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐ-
ρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων,
τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ
τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ,
Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ
Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδη-
γίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περίδοξον εὐχος, Ἀπο-
στόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν
σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Α ἡδρειωθεῖς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τῇ συμ-
μαχίᾳ, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐ-
πιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ
πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ κατα-
νόησιν. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαυΐδ, προδιέγραψεν ὅρος τετυρωμέ-
νον, ὅρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅρος πῖον, ἐν
σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι
σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

Ὡδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Υψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαλαῖς συννεύ-
σεσι, τῆς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς
τὰ βάραθρα, εἰλκύσατε Σοφοί, ὕψος πρὸς οὐ-
ράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσία, χαρακτηῖσι Τριάδα δέ,
Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαν-
τες, πολυθεὸν ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ
φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς, τὸν λογισμόν, Κρή-
σκη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχη-
δόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσε-
βῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δει-
κνύοντα (*).

Θεοτοκίον.

Ωραῖαν σε κάλλει, ὁ Ποιητὴς εὐράμενος, ἐν
σοὶ ἐσκηνώσε, καὶ ὥραῖος ὑπὲρ ἅπαντας.
υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὥφθη σωματούμενος, Παν-
αγία Παρθένε πανύμνητε.

(*) Ἐν τοῖς τετυρωμένοις Μηναίοις γράφεται οὕτω· «Νευ-
ρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήσκη χρίσματι τῆς ἀ-
γαλλιάσεως, Καρχηδόνος Ἀρχιποίμενα, κτλ.». Ἡ ἐνταῦθα ὁ-
μῶς ἐκ τοῦ χειρογράφου διόρθωσις φαίνεται ὀρθότερα· καθότι
περὶ τοῦ Κρήσκεντος τοῦτο γράφων ὁ Παῦλος, λέγει· «Κρή-
σκη εἰς Γαλατίαν· ἐπορεύθη δηλαδὴ (Β΄. Τιμ. δ΄. 10)·
ὅπερ ἐρμηνεύων ὁ Θεοδώρητος, λέγει, ὅτι Γαλατίαν τὰς
Γαλλίας ὠνόμασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος. Ἐτι δὲ ἡ Καρ-
χηδὼν αὕτη οὐχ ἡ παλαιὰ τῆς Ἀφρικῆς ἥτις καὶ Καρθα-
γέννη ὠνομάζετο, ἀλλ’ ἡ κολουμένη Νέα Καρχηδὼν, κει-
μένη κατὰ τὴν ἀνω Ἰσπανίαν, τὴν πρὸς μὴν κυρίως Γαλλίαν
γειτνιάζουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε.
» **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδης δέο-
» **μ**αι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» **λ**ηθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀ-
ποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουα-
νοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι.

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ’ ἔβαν ἐκ βιότης μύσαι Θεῷ ἐν τριακοστῇ.
Οἱ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχη-
δόνι), καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἁ-
ριδῆλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπεί-
ραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθίων διδάξαντες καὶ βαπτί-
σαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Γουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Αὕτη ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας,
τὴν καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τοί-
νυν, δίκης αὐτῇ συνεστῶσης πρὸς τινα πλεονεκτικὸν ἄν-
δρα καὶ βίαιον, ὃς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀπετιμῶν,
καὶ ἀγροὺς, καὶ κώμας, καὶ βροχήματα, καὶ οἰκίας,
καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέ-
στησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συ-
κοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικα-
ζόντων ἐπεριδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη
γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἄρπαγος,
πάραντα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς
οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν
τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δέ, πρὸς μὴδὲν ἰδούσα τῶν
παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτω, εἶ-
πεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν
ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἄρ-
νήσομαι. Τότε ὁ ἄδικος κριτὴς πυρὶ ταύτην παρέδω-
κεν. Ἡ δὲ κάμινος, περισχοῦσα τῆς Ἀγίας τὸ σῶμα,
ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πι-
στοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ΄. Πρώτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκευὴ τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Πα-
ρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς
πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δεκτοὺς
Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανὸς τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν
τὸν θαυμασόν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ.
τὰ δὲ αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε
συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ καλῶς ἠγωνισμένος.

Υμνεῖσθω Κρήσκης ἄσμασι θείοις, ὁ κε-
κρυμμένος τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ
ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

τὴν κατάκριτον ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκα-
τακρίτους δείξας. Θεοτοκίον.

Λύσόν μου ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, τῇ
μεσιτείᾳ σε Ἀγνή, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως
τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδῃσον, μακρυνόμενον
καθ' ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

ᾠδὴ ἡ. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι
τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὗ ὕπνου βα-
ρέος πιστοὺς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς
καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτῆσασθε αὐτὸν
ἡνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ἡμᾶς.
Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τῆς
πλάνης συντρίβοντα.

Ο πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος
ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέ-
σθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φω-
στῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικόν.

Υμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χα-
κτῆρσι τρισσμένην, γνωριζομένην δὲ φύ-
σει μιᾷ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
• Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
• βληθέντες, Θεὸν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
• λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Δ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ιατροὶ ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων γεγόνατε σω-
τήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαί-
ροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες
ἀμφοτέροθεν, Θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀ-
ξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτον-
τες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς
πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας ταῖς πηγνυμέ-
νας πίστει κατεθάλψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ
Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
δοξαζόντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀν-
δρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρή-
σκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας,
καὶ πρεσβευταῖς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Η ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων Θεοῦ
Πνεύματος, καὶ ἱερά καὶ ὄντως ἀξιέπαι-
νος, ὑμῶν μνήμη Θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγά-
ζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς
Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχε-
σθαι Θεότητος, κρῖναι τὸν οἰκημένην παν-
τοδύναμε, ἱκεσίαις τῆς ἀπειράνδρου, Δέσποτα
τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψης με, κα-
νεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
• ανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-
• μῆσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
• σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα γνε, σὲ Θεο-
• τόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις

Τῇ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη, τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ
Προεόρτια τῆς προελεύσεως τῆ τιμῆς Σταυροῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῇ Σταυροῦ γ'.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σὺ πασα φύσις ἀνθρώπων νῦν προεόρταζε,
χαρμονικῶς καὶ σκίρτα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ
τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς ἰα-
τρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ
παθῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατίδωμεν ξένον πιστοὶ τεράστιον·
πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, καταπαύει
φλογώσεις, κοιμίζει ἀλγηδόνας, πάθους παντός,
ἀπαλλάττει τοὺς κἀμνοντας. Προεορτάσωμεν
τοίνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν σκιρτή-
σωμεν.

Ζῶντες ὁμῶς καὶ θανόντες προευτρεπίσθητε·
τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νε-
κρῶσαν, ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῶν νεκρῶν,
ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἀφθονον χάριν
νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου γ'. Ὁμοία.

Μακαριώτατον τέλος εὔρες Εὐδόκιμε, εὐδο-
κιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ
κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ
λάμπας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων,
καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα.

Η ἐλεήμων καρδιά καὶ εὐσυνπάθητος, ὁ τῆς
ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστατῆς,
γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστῆς, σωφροσύ-
νης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ
πληρωτῆς, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῇ καθαῇ σου καρδίᾳ Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος β΄.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, Σεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρόν, καὶ κράτος ἀήττητον, Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων συναναπαύη αείμνηστε.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σύμου σκέπη κραταία, ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πρλέμοις νίκος, οἰκθμένης ἀσφάλεια, νοσοῦντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰώνιους μοναῖς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἀγία· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύναις τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἦμῶν Μάκαρ σου τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Υψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς ὀλοαμπῆς γεγόμενος, φωτισμὸν μοι αἵτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα, οἷς εὐδοκίμησας, ἔτυχες ὧν ἠλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδασκαῖς, καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ εὐωδιάστης, θεῖαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς παστάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἀνθρώπου, τὴν αἰμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρημάτων ζωηρόντων πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιδες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατὰ πικρὸν ἀμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· Ὡς ἐκ ἔστιν Ἀγιος πλήν σοι Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χρισομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενῶντα· οὐπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἀγιος πλήν σου Κύριε.

Οἰκειωθείς τῷ Κτίστη ἀγάπῃ θεῖα, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἐνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἀγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Ἀγγέλων τιμωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδυῖ, ἐβάξασας καὶ τέτοκας Θεομήτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς μου·
• Εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν Ἀγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Καθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκίμησας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε αἰοῖδιμε· ὅθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύζεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσήματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου καθῆται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνῶμην Ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπὶ κηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἥμβλυνεν Εὐδόκιμε· ἀλλ' εὐδοκίμησας ἔντως θείαις πράξεσιν.

Υψούμενος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἐκάστοτε, ἐχθρόν ἐταπείνωσας, καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμε, κρίσει δικαίᾳ τῇ πάντα διευθύνοντος.

Σταλαζουσα, γλυκασμὸν ἢ σορὸς τῶν λειψάνων σου, πλουσίῳν ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμε, πίσει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φάλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωπούσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἶγλη σεπτῇ, τῆς ἀγνείας θεόφρον λέλαμ-
πρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπε-
φραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέ-
βης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, μάκαρ καὶ
πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁράται, καὶ θαύ-
μους πλήρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως
χρονίαν, διατηρεῖται ἀδιάλυτον Μάκαρ, σοῦ τὸ
σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς
ὁ δοξάζων σε.

Εὐγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρήσιās· εὐγε
τοῦ πόθου, οὗ περ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦ-
τον ἔσχες, εὐδοκιμήσας φερωνύμως καὶ λάμ-
ψας παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ κατα-
φαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθε-
νομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούν-
των, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων,
ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνι-
ζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σταλαγμὸς γλυκυτάτης ἐσταλάξαν, Μάκαρ
σοὶ ἰδρωτὲς σε καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμά-
των ἔλλαμψιν, εἰς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἶνεσιν.

Εν αὐλαῖς τῇ Θεῷ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος
πολύφορος ἐκκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν
τῆς βότρυας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεῷ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ πα-
θῶν βασιλεύσας, Ἀοίδιμε, κατ' εὐδοκίαν
κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Εκλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὠραιο-
τάτη χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένε
γέγονας, καὶ πασταῖς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
καὶ Δικαίου Εὐδοκίου.

Στίχοι.

Τὸν Θεῖον Εὐδόκιμον, ὃς βίος γέλως,
Τὸ Θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου
τοῦ μισοχρίστου· εὖ οἱ γεννήτορες, σὺν τῇ τοῦ βίου
περιφανείᾳ (Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν)· καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνω-
ρίζοντο, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία καλούμενοι, Καππαδόκαι
τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος
τὰ εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ
στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν
Καππαδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥω-
μαίων. Ἦν γὰρ ζυγὸς τις δίκαιος καὶ κανὼν, ἰσότητα
πᾶσαν φυλάττων, ἐλεημοσύνης τε ὅτι πλείστας ἐκτελῶν
καθ' ἑκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρ-
ποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρξῶν, καὶ ἀπλῶς πάσης
ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω τρίτον ὁ μακάριος
κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθεὶς,
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. Οἱ δὲ προσήκοντες,
τὴν αὐτοῦ κέλυσιν ἀποπληροῦντες, μετὰ γὰρ τῶν ἐνδυμάτων
καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύ-
μασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθὲν, ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν
κατὰ μέρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ με-
τακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίου ς'. ἡ δὲ ἀγία αὐ-
τοῦ κοίμησις Ἰουλίου λά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων
τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἐνθα
ἀπόκειται ἡ Ἀγία Σορός.

Καὶ προεόρτια τῇ τιμῇ καὶ ζωοποιῷ Σταυ-
ροῦ, ἥτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ
Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,

Οἴκοις ἐορταῖς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχυρὸν ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κα-
τεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλβιε, καὶ νοῦν

ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συντονώτατα. Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεστάτης, τῆς τρόπης κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι, μελέτη σχολάζων δὲ, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, ὅλην σε τὴν ἔφρουν Θεῷ, τῷ παντεπόπτη Μάκαρ ἀνέτεινας.

Τὴν ἄνω βασιλείαν, τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφήν τὴν ἀνόθευτον, ὅλβον τὸν ἄσυχον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας· ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείας λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα σοφῇ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔτεκες Δέσποινα αἰεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχέσεως με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με αἰεὶ ἐπικρατείας θεοχαρίτωτε.

Ἦδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερόν, πρὸ τοῦ θρόνου τῆς Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, κατανύξει καρδίας, θερμούς ἐκχέεις κρουνούς δακρύων, ἐναποτεφροῦντάς σοι, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Οὐκ ἐτίθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον σοφῇ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς καρτερικὸς, καὶ καρδίαν ταπεινὸς, σὺ καθωράθης, συμπαθῆς δεομένοις, ἡθὸς προσφέρων χρηστὸν, καὶ τρόπης ἐναρέτης πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμάτων βρύεις χάριν.

Σύνεσιν ἔχων θεϊκὴν, πληρωτὴν δεσποτικῶν ὥφθης λογίων, δεξιᾶς στέργων τρίβους, τὰς εὐωνύμους σαφῶς, ἐκκλίνας, ὡς ἐννης καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐ τοῦ Ἀδάμ δημιουργὸς, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται ὁ διατρέφων πνοὴν, Παρθένε θεοτόκε ἅπασαν· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε δοξάζομεν Μητέρα. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-

» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ιδεῖν ἐφιεμένος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφία σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπηφόρος εἰσῆλθες εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Οὗ ὀρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίαις καταφωτίζουσα· σὺ γὰρ καὶ φῶς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, θεόφρον Εὐδόκιμε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφία κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίαν ὠραϊζόμενος, ὕψει πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέβης ἐπαύλεις· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμῶντων σε Εὐδόκιμε.

Ημέραν ἐόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτήν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν· σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὥφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε. Θεοτοκίον.

Φῶς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάζαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης θεοχαρίτωτε· γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη· διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διό τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Τῇ Ἀγίῳ. Ὁ ἕρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὥφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιάζεται· τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαυϊτικῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Κ Η Ρ Υ Κ Ο Υ Κ Α Ι Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ .

ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, αἰτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρείοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ὡς κατὰ καρπὸς ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰηλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, ταῖς καρδίαις, κατευφραίνετε τῶν πίσει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ παικίλας κολάσεις, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς, τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς δωρούμενος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετῇ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὡς τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθνηνόμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοῦ μητέρμου, ταῖς ἀ-

πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίσεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν, αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοί, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχευσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· Χαίροις Ἰηλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις

Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν· οὓς ἰκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκη τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησάσαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρὰ νόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τριετὴς μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίος, ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονὼς τοῦ Δεσπότη, μητρῶν ἀποσπᾶται ἐξ ἀγκαλῶν, καὶ θυσία προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρί, Ἰουλίττῃ τῇ θεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, Μητρός ὁμοῦ καὶ Παιδός, τῇ ἀγωνισαμένῃ, καρτερῶς καὶ γενναίως, προσάξωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱερὰν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων αἰεὶ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες ἀνευφημήσωμεν, ἀρετόφρονα γνώμην, γυναικεῖα ἐν φύσει, στερόνως ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβάλλουσιν τύραννον δυσσεβῆ, σὺν ἀθέῳ τῷ φρονήματι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο τριετὴν τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλακτῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· Παῦσαι, ὦ Μητέρα μου, τὸν ὀδυρμόν τῶν δακρύων· ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον.

Η λογικὴ Χριστοῦ ἀμναῖς Ἰουλίττα, σὺν τριετῇ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸς βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἀπειλαῖς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν ἑρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ὁρῶσα τὴν λαμπράν, ἣν ἐτέλεσας νίκην, ἀήττητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοσητῷ συνεπλάκῃς, καὶ κατέρραξας, τούτῳ συνθλάσας τὴν κάραν, τῇ πέτρῃ τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάριος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεως· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς τοὺς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πῶς ταῖς ὁδύνας σου, ἐπαίνοις στέψωμεν οὓς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτίσταν; τὸ γὰρ σῶμα εἶσας, αἰκισμοῖς καταξάινεσθαι, τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσι, συμπαθείας ἐμπείρεσθαι, τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὁρῶσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἰκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόᾳ σοι Θεότοκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάχην βοῶ σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'.

Υἱοῦ γὰρ διόδευσας ὥσει ξηρῶν.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὅρα τῆτον ὀπισθεν τῇ ΙΕ'. κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὰ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, εἰς χθὲν καταβέβληκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετὲς βρέφος μητροφορέμενον, δυνάμει θείᾳ, Χριστοῦ ῥωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῶς φρονήματι, ὡς ἀδρανὲς, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

Μάρτυς Ἰουλίττα ἔνδοξε, σὺ ταῖς μητράσι λαμπρὸν εὐσεβείας προβέβλησαι, ἀκραιφνοῦς ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφερες ἡδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι, ὁρᾷν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκαρτερήσασα, μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστόν, ᾧ συμβασιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττηται, τὴν καρτερίαν, ὑμῶν, κατεπλάγησαν· Ἄγγελοι δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδῶλων οἱ πρόμαχοι, θεομαχοῦντες, ὑμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχρῶς ἡττήθησαν· ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστῷ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφθητε (*).

(*) Τὰ ἀνωτέρω τῶν Δίνων Προσόμοια, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὐρεθέντα εἰς χειρόγραφα νεω-

Δόξα, Ἦχος δ'.

Α γάλλου τέρπνου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σὲ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τῆς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σάβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἀγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τέτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ἡ παντοίων κινδύνων τοὺς δέλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν· Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρίσμοι, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή, κτλ.

τέρων, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα εὐλαβεῖα τῇ πρὸς τῆς Μάρτυρας, διὰ τοὺς βουλομένους ἐορτάζειν αὐτοὺς.

Τ Ε Λ Ο Σ.

